

Untimely loss of an Exceptional Personality

Bahman Kamali

Recently, the Mashadi Community lost one of its outstanding personalities, Behrouz Dilmanian (z'l), at the age of sixty-one.

Behrouz (Nisan Ben Shimon) was born in Mashad in 1948, near the end of the period when the Mashadi Community resided in that city. He received his elementary education in Mashad, his secondary education in Tehran, and completed his college education in Israel.

Behrouz's sudden passing not only shocked his family, friends, and co-workers, but also saddened the entire Mashadi Community just a week before Rosh Hashanah.

Behrouz was an intelligent and educated person with multiple talents and thus had many friends. He was a man of books and was interested in the arts and traditional Persian music. He had a vast knowledge of Persian poetry, having known numerous poems

by heart.

He was in love with Judaism and was a powerful speaker, constantly aware of the latest events and news in Israel. He followed closely all Israeli achievements and progress in government and society. Besides having been an intellectual with immense interest in the arts and sciences, he was a humble and courteous person and a man of good manners.

He had studied various world cultures and showed interest in nature and photography, through which he gained familiarity with most plants and flowers. At the same time, he was a friendly and witty person with a good sense of humor.

Behrouz was constantly studying and had a large library in his home. His friends cannot recall any negative points about him. He was far from jealousy, hypocrisy, insincerity, negative rivalry and all bad traits and was a true role model with a deep understanding of life.

"For eight years, Behrouz was in the founding team of the MYC. He was the author of the Central Board By-laws and Chaired the By-laws Committee; he was a key author of the Mashadi history book "Two Centuries of Resistance"; he was involved in creating, promoting and serving the Central Board. He led the Supervisory Council for several years, was one of the key founding Editors of Megillah for twenty-five years, and frequently inspired our community members through his speeches on Judaism, Zionism, and Mashadism."

Centuries of Resistance."

Not only will his memory remain with the Mashadi Community for years to come, but future generations will also speak of him and keep his blessed memory alive.

Behrouz was a good husband and a kind father. He spent a great deal of time with his family and was fond of inviting guests to his home and extending his hospitality.

The people who worked with Behrouz considered him hard-working, trustworthy, creative, and a pleasant person to work with. He impressed everyone whom he encountered in business. His relationships with his colleagues were so strong that one of his contacts from Asia came all the way to New York to pay his respects to him and his family when he heard the news.

Behrouz was quite active in community affairs and was one of the founders of the present Central Board system. He started his community service in the Mashadi Youth Committee upon his arrival in the United States in the early 1980s and was one of its principal members.

Behrouz was an avid supporter of higher education and was one of the founders of the *Megillah* publication, remaining one of the magazine's active editors until now.

Upon the community's move to Great Neck, he served two consecutive terms on the Central Board, headed the By-Laws Committee, and was later a member of the Supervisory Council.

Behrouz helped bring together the history of the Mashadi Community, which was compiled by Messrs. Soleyman Kaboli and Amir Kohan, into a book, which was published under the title "Two

Dad's Eulogy

Jasmine Dilmanian

Friday, September 11th, 2009, an already tragic day commemorating a great loss in American history, also marks a more personal and very bitter loss for the community. On that morning, a founder of Megillah, a son, a brother, a husband, a father, and a friend, Behrouz Dilmanian (Nissan ben Shimon z”l) passed away suddenly and shockingly. On the following Monday evening, his daughter, Jasmine, 19, recited the following eulogy in memory of her father:

I am making this speech not because I want to, but because it would make my father proud. It will be hard to sum up his life in one speech.

Friday was my day to relax. No class. It was a little sad; a rainy September 11th. At about noon, I received a phone call from my mother. “Daddy halesh khoob neest. Bordanesh hospital.” I said, “What do you mean?” “I think he had a heart attack or something.” He was already dead. No one had the stomach to tell me.

I raced home crying, saying over and over again, “Please God, save him.” I must have said it a hundred times. Once at home; I was still unaware of what had happened. Everyone else probably knew, but I didn’t. My aunt Shiva called home and told me she was going to the hospital and she would pick me up. I responded, “Oh, you’re going too?” The silence in the car was deafening. It took over an hour in the pouring rain and bumper-to-bumper traffic to get to this hospital that I had never heard of.

After an eternity of looking out the window, begging God to save the most decent person I’ve ever known, I ran into the emergency room. I saw my brother Ilan there with tears in his eyes. I still didn’t know what was going on. He took my hand and said, “Dad is not with us anymore.”

The scream I let out even scared me. I can only imagine what it did to those around me. How could a life like this be cut short? He didn’t get to see me get married or graduate college. He didn’t get to play with his grandchildren.

My father had high hopes for everything and everyone in life. His children were to be educated and always proper and presentable. They were to be friendly, but not talk too much. They were to go to kanisa every week, even though we skimped more often than we should have.

His ways were very interesting. We took two trips to Mexico, but he hated the sun. He agreed to it only because he knew how much my mom and I like tanning. He spent ninety percent of his time in the shade taking pictures of flowers. Whether he was in Israel, Hong Kong, Cancun, Orlando, St. Thomas, or Yellowstone National Park (his favorite destination), somehow, he only marveled about the nature. I’ve never seen a jeweler fascinated so much by a tree.

I know that many people know him through his articles and jokes. Certainly, I will try to follow in his footsteps, but those are big shoes to fill. The most prominent thing we had in common was that there was always a pen in his hand, and there will always be a pen in my hand.

I miss the most intelligent man the world has ever known. I miss his innocence; he would always tell me how for years he avoided walking past 42nd street on the way to work because he didn’t want to be around any bad influences. I miss his stubborn ways. I miss his smile. I miss how he would call me “meeveh khorak” after I finished all the fruit in my house; I miss how he made French toast every Sunday morning. I miss him yelling at me because I came

home late. I miss his face, always with a pair of reading glasses on, his head buried in the most boring book in the world, in one of the many languages he was fluent in, probably involving Judaism, poems, carpets, jokes, riddles, the history of the world, flowers, or cameras.

In fact, the last memory I have of my father is of he and I sitting in the den arguing over Obama and health care (the nerdiness I inherited from him, of course) while I was showing him my new camera. I had purchased it behind his back because I was afraid he was going to drag out the process and make a comparison chart, when all I really wanted was a nice, small camera. He told me I should have gotten something with a better lens and that I should have consulted him. I ignored him and walked upstairs. I never saw him alive again.

To our dear friends and family: we all appreciate everything you have done for us in the past few days. My father would surely have done the same for all of you. To my dad’s friends: he loved nothing more than to sit with you and play cards and tell jokes. It gave him great pleasure. It is amazing that just last Sunday night, he felt like having his friends over for a game of cards. He loved all of you like brothers. He loved all your sons and daughters as if they were his own. He was just as proud when they became lawyers as when my brother did.

To my mother’s friends: thank you so much for all the support and help. I hope none of you will see this day anytime soon and that you live complete lives. To all of Ilan’s friends, Leor’s friends, and my friends: your words of kindness are more soothing than you will ever know. We are so glad you care enough to surround us with so much love and bring us fast food late at night; we are eternally grateful. I hope I never have to return the favor. To all our cousins, aunts, and uncles: for your help and love, my brothers and I are sincerely thankful. To my dear mamanjoon, khaleh Shiva, emajoon, ameh Minoo, ameh Farah, Sharon and mom—you had been with him much longer than I have and I can only imagine what you are going through. I wish I could change what happened. And finally, to the Hematian family all those who worked with him at B.H. for so many years: his life was his work, and even when he was not there, his heart was. He loved the office and always had a story to tell, with a smile on his face, of course. It was his second home and his co-workers and friends were his second family. To those who tried to save his life in the last moments—G-d bless you and your families.

I hope we are able to move past this tragedy and celebrate happy occasions for all of you very soon. Please take care of yourselves and make sure you live long, happy, healthy lives.

There was no warning. The only way to understand this is to realize that G-d has decided that it was his time to go. We do not know why. Although he will not be here to sing for me at my wedding or to see my children, I know he is in a better place with G-d now, where he belongs.

Thank you.

Behrouz Dilmanian: A Moral Compass

Behrooz Hakimian (Iranian)

The Conference of the Birds, by Farid ud-Din Attar Neyshaburi, was a poem Behrouz Dilmanian fondly referred to on several occasions. The story speaks of thousands of birds on their flight to enlightenment. At their final destination, the birds intend to seek the Simorgh for his wisdom, supreme knowledge, and virtue. The great Simorgh, visually mirroring the mythological Phoenix, represents ultimate enlightenment. The birds must journey through seven arduous valleys that represent Talab (Yearning), Eshq (Love), Marifat (Gnosis), Istighnah (Detachment), Tawheed (Unity of G-d), Hayrat (Bewilderment) and, finally, Fuqur and Fana (Selflessness and Oblivion of G-d). One by one, the many birds excuse themselves from the journey, perish, or give up based on their symbolic flaw, depicting selfishness, weakness, cowardice, arrogance, vanity, laziness, etc.

Once they approach the abode of the Simorgh, only thirty birds remain. As promised, they wait for the Simorgh to rise out up from the lake; only then are they to achieve their final enlightenment through their “understanding” of the Great One. What the birds finally discover in the lake is merely their own reflection. One can ponder the many explanations for Attar’s culmination of the journey. Attar depicts the important life qualities that each of the thirty birds possesses as parts of a whole which equal to enlightenment.

Essentially, one who possesses the core attributes of goodness is an enlightened soul. Undoubtedly, Behrouz Dilmanian emanated this attribute, in the eyes of his beloved family, dear friends, blessed peers, and fond observers such as myself. Positive energy flowed through and around him and enveloped everyone he encountered.

Behrouz was *intellectually* and *spiritually* enlightened by the virtue of his abundant knowledge of science, music, geography, history, aviation, botany, Zionism, and religion. He savored, discussed, and shared knowledge, and most importantly utilized it to help others. He held qualities that would have led philosophers like Attar to revere him as a learned pillar of society. Renowned for propelling change through his knowledge, Behrouz contributed the invaluable work of gathering historical information about Jewish Mashadi history.

He was *socially* enlightened by his display of kind acts, generosity, and humor. No one could deliver a joke like Behrouz. Moreover, his ability to identify with anyone and everyone, as well as his community oriented acts showed his outstanding social conduct. He was *consistently* soothing, cordial, attentive, and interactive.

We often hear the term “popular” used in modern culture and mistakenly attribute superficial traits as popular ones. Based on his values and his behavior, his brand of popularity was the kind that resonated deeply and eternally.

Like a crystal, Behrouz held many facets, all luminescent, none hidden. He demonstrated *emotional* enlightenment through

humility, love, honesty, sincerity, joyfulness, and a positive demeanor. In his body language and stance, holding his head slightly to the side, one could clearly observe his humility and learnedness.

In the famous words of Rumi, “Nothing composite will last.” Behrouz’s memory will last because it was comprised of purity. It is only befitting to dedicate a monument as a symbol of his virtuous life. Through this monument, let us reinforce his good virtues among the children of the Mashadi community. Behrouz was a learner, teacher, and a thorough gentleman. By seeking the path to enlightenment, we can inspire ourselves by Behrouz’s fulfilled flight; and call upon his memory as our *moral compass*.

The Simorgh

Ah, the Simorgh, who is this wondrous being
Who, one fated night, when time stood still,
Flew over China, not a single soul seeing?
A feather fell from this King, his beauty and his will,
And all hearts touched by it were into tumult thrown.
Everyone who could, traced from it a luminal form;
All who saw the still glowing lines were blown
By longing like trees on a shore bent by storm.
The feather is lodged in China's sacred places,
Hence the Prophet's exhortation for knowledge to seek
Even unto China where the feather's shadow graces
All who shelter under it -- to know of this is not to speak.
But unless the feather's image is felt and seen
No one knows the heart's obscure, shifting states
That replace the fat of inaction with the decisiveness of
leanness.
His grace enters the world and molds our fates
Though without the limit of form or definite shape,
For all definitions are frozen contradictions not fit
For knowing; therefore, if you wish to travel on the Way,
Set out on it now to find the Simorgh, don't prattle and sit
On your haunches till into stiffening death you stray.
All the birds who were by this agitation shook
Aspired to a meeting place to prepare for the Shah,
To release in themselves the revelations of the Book;
They yearned so deeply for He who is both near and far,
They were drawn to this sun and burned to an ember;
But the road was long and perilous that was open to offer.
Hooked by terror, though each was asked to remember
The truth, each an excuse to stay behind was keen to proffer.

By Attar, translated by Rafiq Abdullah

“A Clever Spider Builds the Best Web”

CLEVER SPIDERTM
CONSULTING GROUP

- ✓ Website Design & Development
- ✓ Graphic Design
- ✓ Website & Email Hosting
- ✓ Merchant Credit Card Processing
- ✓ Brochures & Advertisements
- ✓ SEO Internet Marketing
- ✓ Secure Off-Site Backup
- ✓ Merchandise Photography

~~—Bring Michael Jackson Back—~~

Ok, we can't do everything...

Visit us online

www.CleverSpider.com

Call toll free

1.877.Be.Clever (232.5383)

© 2002-2009 Clever Spider Consulting Group, LLC. All rights reserved.
Clever Spider and the Clever Spider logo are registered trademarks of Clever Spider Consulting Group, LLC.

TABLE OF CONTENTS

<i>Editorial</i>	1
<i>Dad's Eulogy</i>	4
<i>A Moral Compass</i>	5
<i>Central Board Report</i>	6
<i>Letter from MYC President</i>	7
<i>Youth Committee Report</i>	8
<i>Community News</i>	10
<i>Yom Ha'atzmaut</i>	10
<i>Mazal Tov</i>	16
<i>Graduation Ceremony 2009</i>	18
<i>Money Matters</i>	23
<i>Jihad Goes Global</i>	24
<i>The Eccentric Corner</i>	26
<i>Viewpoints</i>	27
<i>The Costco Conundrum</i>	27
<i>The Eccentric Corner</i>	28
<i>Queens vs. Great Neck</i>	29
<i>Football Sunday</i>	30
<i>Contributions</i>	31
<i>Farsi Section</i>	32
<i>Global Mashadi Jewish Federation (Insert)</i>	
Cover Photographs:	
Behrouz Dilmanian z"l; Global Mashadi Jewish Federation Conference in Israel, Summer 2009	

Megillah

מגילה

is published quarterly by

Mashadi Youth Committee
كميته جوانان مشهدی
وعد צעירים משיח
a non-profit organization
affiliated with the
**United Mashadi Jewish
Community of America**

P.O. BOX 222031, Great Neck, NY 11022-2031
Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822
E-mail: MYCny@aol.com

Managing Editor:
Behnaz Dilmanian

Associate Editors:
Yousef Davoudzadeh, Mehran Etessami, Jasmine Dilmanian

Contributing Writers:
Michel Dilamani, Farrokh Dilmanian, Ph.D., Bahman Kamali
Mansour Karimzadeh, Bernard Livi, Robert Livi

Viewpoints:
Jasmine Dilmanian

Desktop Publishing:
Behnaz Dilmanian

Photo Editor:
Mickey Karimzadeh

Advisory Board of Past Editors:
Laleh Asher, Michel Dilamani, Louis Ebrani, Nancy Hakimian,
Bahman Kamali, Bernard Livi, Natascha Shaer

Subscription Mailing List:
Mahtab Etessami

Advertisements:
Behnaz Dilmanian

Treasurer:
Steve Kohan

Distribution:
Emil Ben-David, Jasmine Dilmanian, Leon Hakimian,
Rachel Kamali, Steve Kohan, Talia Zabih

**Advertising space is sold to cover part of the cost of
Megillah's publication. Megillah is not responsible for
the validity of Kashrut claims of advertisers.**

© Copyright 2009: Mashadi Youth Committee - Printed in the U.S.A.

Central Board Report

July 2009 – October 2009

Ephraim Aminoff

Agreement Between Iranian American Jewish Federation (IAJF) and UMJCA

A one-year “contract” has been agreed upon between the IAJF and UMJCA. The IAJF has agreed to pay a minimum amount to Mashadi causes in Israel based on the amount collected from Mashadis at the IAJF Dinner which is being held in November. In return, the UMJCA will not have a separate large Israel Fundraiser. A smaller one may be done after the dinner.

Global Mashadi Jewish Federation (GMJF)

A few Central Board members attended the first conference held on July 6th, 2009 in Jerusalem and it was a great success. Among the many topics discussed were as follows:

1. The need for more connection between Israeli Mashadis and Diaspora Mashadis.
2. The dangers of assimilation with non-Jews.
3. The need for a Mashadi Heritage Center / Museum to house and preserve artifacts from the Mashadi community that would ultimately help preserve our identity.

Shaare Tova

An agreement has been reached to transfer the assets of Shaare Tova to the UMJCA. This includes the share in the Old Age Home in Israel but not the cemetery in Long Island. The transfer may take a few months, as it involves a non-profit organization and must go through the Attorney General’s office.

Charter Schools

Due to the high cost of Yeshiva education, a few concerned Mashadi parents have been investigating the possibility of opening a Jewish/Mashadi Charter school in Great Neck. A Charter School is a government contract given to a cohesive group or culture to operate such an establishment. The government pays for the secular education (which can include Jewish history and the Hebrew language). The “religious” part (usually after the regular secular school hours) would be privately funded.

Party Guidelines

The guidelines are being adhered to by the community with no apparent complaints. In August there were no “elaborate” Bar/Bat Mitzvahs (there were ten weddings). The Central Board is monitoring the situation and welcomes any feedback from community members.

Visit by Nouriel Roubini

In July, the community welcomed Dr. Nouriel Roubini to Shaare Shalom. He made a speech, which was very well received, on the economic outlook for the coming year. A plaque was presented to him in recognition of the Higher Education Endowment Fund, for which he will make the initial donation. Afterwards, a lunch was served in his honor at Caspian Glatt.

Budget

Due to the economic situation, the Central Board carried out budget cuts for nearly all community services. In addition, our Rabbis and employees have all agreed to take a ten percent pay cut for the next year; we thank them for their cooperation.

Holiday Kavods

Thanks to the commitment of our community, the Holiday Kavods were only slightly down this year and were more or less in line with our lower budget. We ask that everyone should try and pay their kavods as soon as possible and continue with their support throughout the year, as this is essential in order to avoid any further budget cuts.

Security

Thanks to the efforts of several dedicated community members, the security at YMJC has been upgraded to a very high level. Professional training (including Martial Arts) is given to all the volunteers who are now always in contact with each other by radio when on duty.

We hope to implement these improvements in Shaare Shalom in the very near future.

YMJC Plaque Installation

During the summer, the Plaque Committee finalized the format of the plaques with the donors; installation is planned in the near future. The donor brick wall has been erected, as has the Ten Commandments on the outside wall of the Hechal.

There are still opportunities for anyone who has not yet made a donation to do so.

Letter from MYC President

***“For they are our life and they lengthen our days and on them
we will contemplate day and night!”***

-Arvit Prayer, Ahavat Olam

In November of 2006, with six years of MYC experience already behind me, I was nominated and elected the President of a three-year term. The past few MYC terms, which I had been a part of, were only supposed to be eighteen-month terms and were usually concluded after the first year because the members were so overwhelmed with throwing and planning events that they would be too tired and drained to continue doing so for the rest of the term.

In a way, I had expected the same for my term the thought of three years seemed ridiculous to anyone who heard about it. It is now November of 2009, and despite the expected bumps in the road, we have successfully made it through as a very memorable experience with an incredible team of board members and committee directors.

As the end of our term neared, I began to be questioned by my peers; “Did the MYC actually accomplish anything of significant importance during this past term or was it just pointless excuses to throw parties and the like?”...and that’s when I realized, it is necessary for a public announcement to be distributed in regard what the MYC term of 2006-2009 has accomplished. Perhaps it will encourage the youth of our community to be inspired and consider involvement with the Mashadi Youth Committee in the future. That way, they can see for themselves what it’s all about and why we did it.

- We were the first MYC term to use the YMJC (130 Steamboat facility) for our general and subcommittee meetings. We were also the first term to utilize the building for our various MYC events, which helped bring much needed traffic into the building, as well as establish a set place for social gatherings.
- The creation of the “**MYC Learn It Up**” program, which brought (and is still continuing to bring) together many youth (and some adults) for the sake of learning and teaching the ways of our Mashadi minhagim, Torah, Mitzvoth, and Judaism in a peer-to-peer environment, with the opportunity to sponsor dinner in honor of someone or in someone’s memory.
- Even though the monthly **MYC Rosh Chodesh lectures** were a product of the last MYC term, this term managed to bring them back. Thank you to the many people who volunteered to sponsor the dinners and Rabbi Bitton’s renowned lectures in their homes (or other venues).
- After a quiet time for the marriage rate of the singles in our community, in **2008** there was a sudden spurt once again, due in part to the MYC’s events, trips, parties, lectures, etc. We have been approached by various couples who have mentioned meeting each other at MYC’s Shabbat Getaway 2008, at the MYC Learn It Up program, and from MYC Purim party 2008 amongst other events, such as at our monthly Rosh Chodesh Lectures.

After almost ten years of being involved with the MYC, I have learned that the Mashadi Youth Committee is more than an organization. It is a state of mind and of the heart. The best parable to the MYC experience would be to compare it to a Kibbutz (communal farm). Everyone who is elected must work, so that everyone can share of its fruit. I was blessed with a very diverse, yet extremely driven, motivated, supportive, and helpful team. The action of our MYC board members and sub-committee directors can be compared to that of a quotation from a Volkswagen commercial, “In the road of life, there are drivers and there are passengers.” Our board was comprised of both kinds, but together we were able to serve the youth of our community through many ups and downs.

A well deserved expression of our gratitude must go out to all of the other community boards who have helped, advised, guided, supported, and most of all compromised with our team over the years. We also thank all of the synagogue(s)’ secretaries for the many times we bothered them to help us reserve dates and venues for our events. We sincerely appreciate the wonderful Mrs. Behnaz Dilmanian for being an incredible help both to myself (during the last decade) and to our MYC team over the last few years. Last but not least, we have had a lot of volunteer help from various youth of our community (outside of our MYC Board), whether it was the organizing of Learn it up, Shabbat Getaway, New Year’s/Purim parties, Dance Show, Israel Trip, Great Adventure, or even our Purim Carnival. There are too many names to mention, but you know who you are and we are truly grateful to you for lending us your helping hands throughout the term.

May the youth of our community continue to learn and to follow the path that our leaders and elders have paved for us for many years to come. May our community grow and may our children continue to maintain our Mashadi traditions and heritage for many generations to come.

Our MYC team hopes that our all of our events (the result of many arduous hours of meetings, planning, organizing, arguments, laughing, crying, and promoting) have made our youth and singles aware of their Jewish identity and of where we fit as Mashadis in a fascinating world that is very diverse and often challenging. As we offer well wishes to all those who have helped us and whom we have helped, the **MYC Team of 2006-2009** thanks you for the opportunity the community has given us. It has been our honor and privilege to have served you!

Sincerely,

Nabila Levian - President of the Mashadi Youth Committee, 2006-2009

Youth Committee Report

Nabila Levian

MYC Update

The MYC is proud to announce that its three-year term has finally come to an end, thanks to an incredible team. If I could use one word to sum up our MYC term, it would be "success!" Look for an official farewell letter in this issue of *Megillah*. Thank you to the youth of the community, for letting us serve you over these past few years.

Health & Fitness Subcommittee

MYC Memorial Day BBQ

On Monday, May 25th, the MYC put together its last barbecue of the term. Over 100 youths of all ages (16-35) attended the event. Everyone enjoyed a day of sunshine, music, friends, drinks, food, and sports. The MYC would like to thank Tali Levy, Daniel Mordechai, Adin Levian, Steve Kohan, Sheina Hakimi, Leon Hakimian, Mickey Karimzadeh, and everyone else who helped put the event together.

Israel Day Parade

On Sunday, May 31st, the MYC decided to provide this event for the community in conjunction with the Israel & Zionism committee of the Central Board. After last year's parade, the MYC decided that the annual Israel Day Parade is not only a "youth" affair, but rather, it is a community/family-wide affair

attended by elders, adults, singles, teenagers, and children alike. Therefore, it is respectfully necessary for the Central Board to be involved with its extensive planning and organization.

This year, a contest was held for children to submit their drawings and the winner's art was chosen to be printed on the Mashadi community's t-shirts to be worn on the day of the parade. This year's t-shirt design winner was David Deil for drawing a beautiful picture of "Dizengoff Square" to fit the theme of celebrating 100 years of the city of Tel-Aviv.

Close to 200 Mashadi community members were in attendance to celebrate Israel's 61st birthday as well the 100th anniversary of the City of Tel Aviv! The MYC in conjunction with the Israel & Zionism committee of the Central Board would like to give a very special thank you to Mr. Mehran Etessami for all of his hard work and dedication on the organization of this trip, in addition to the guidance and support of Mr. Bahman Kamali. We would also like to thank Daniel Mordechai, Adin Levian, Farshad Rahamanan, Leon Hakimian, Steve Kohan, Mickey Karimzadeh, Farshad Namdar, Dani Namdar, Maxine Karmily, Sheina Hakimi, Evan Kohanian and Lauren Nassimi. In addition, we also want to give a big thank you to all of the other volunteers who helped out with the artwork for the banners.

Religion & Heritage Subcommittee

Rosh Chodesh Tamuz

The MYC held its monthly Rosh Chodesh lecture on Monday night, June 22nd. The evening was hosted at the home of Rivka Soleimani, which included a fantastic meat dinner, refreshments and a lecture about "Self Confidence" by Rabbi Bitton. It was a very successful event and was attended by about 80 people. The MYC would like to thank Rabbi Bitton, Rivka and the Soleimani family, Jordan Karmily, and Leon Hakimian for organizing the evening.

Rosh Chodesh Av

The MYC held its monthly Rosh Chodesh lecture on Tuesday night, August 25th. The evening was hosted at the home of one of our very own MYC members, Sheina Hakimi. The evening included a fantastic dairy dinner, refreshments, and a lecture about "Teshuba & the Importance of Prayer" by Rabbi Bitton. It was a very successful event and was attended by about 100 people. The MYC would like to thank Rabbi Bitton, Sheina and the Hakimi family, Jordan Karmily, Jennifer Namdar and Leon Hakimian for organizing the evening.

Israel & Zionism Subcommittee

MYC Israel Trip '09

On Thursday, June 25th, the MYC, in coordination with many adults and members of the community, managed to successfully organize and send forty-five Mashadi Teenagers to Israel. The teens enjoyed two weeks all over Israel. They experienced spirituality at the holy sights, physical determination on hikes, and a love for Judaism and Zionism that will last them a lifetime of memories. They experienced ISRAEL. The MYC is very proud to have been a part of this mitzvah of sending children to Israel. We are also glad that they enjoyed themselves, and more importantly learned the importance of supporting Israel throughout their lives, as it was one of our many goals for this trip.

The MYC would like to thank Mr. Yossi Nassimi and Mr.

Bernard Livi, without whom the trip would never have happened. Thank You to Sheina Hakimi, Rachel Kamali, Joseph Kamali, and Mickey Karimzadeh, to the participants, their parents and to the Nassimi family for their generous and continuous financial support for the Israel Trip. We would also like to express a warm thank you and appreciation for Sean Hakimi, who single-handedly accomplished more for this trip than anyone could have. Last, but not least, we would like to thank, our beloved friends, Mr. and Mrs. Josh and Pamela Kashanian for chaperoning the trip, for being responsible and simultaneously keeping it fun for the participants.

MTC Subcommittee

MTC Great Adventure

On Thursday, August, 27th, the Mashadi Teen Club managed to take about 40 teens to Six Flags Great Adventure. Everyone enjoyed a light breakfast, snacks and a fun-filled day on the rides. The MYC would like to thank our very own Sheina Hakimi and Mickey Karimzadeh, along with our community volunteer-chaperones: Sheena Hakimian, Jasmine Dilmanian, Natasha Ebrani, Evan Hakimi and Philip Etessami.

Annual Jewish Calendar

The Youth Committee published its Annual Jewish Calendar for the thirteen consecutive year. The Calendar lists candle lighting times for Shabbat and all holidays and, this year, included photographs of wildlife in the State of Israel. The MYC would like to thank all the individuals whose generous contributions made the publication of this calendar possible. The MYC would also like to thank Mr. Mehran Etessami, who designs and edits the calendar, and our own Mrs. Behnaz Dilmanian for their hard work in putting together the Annual Jewish Calendar once again.

Thanks for the Memories!

Community News

Yom Ha'Atzmaut 2009: Three Events Celebrating Israel's 61st Anniversary

Rodney Hakim

The Mashadi community celebrated the 61st anniversary of Israel's independence this Spring with three Yom Ha'Atzmaut events throughout our synagogues, bringing different segments of our community together in our joy and pride in Israel's statehood.

The first of the three events was a fun-filled evening that took place at the Shaare Rachamim synagogue on April 28th, 2009, and was sponsored by the Israel and Zionism Subcommittee. The event was well attended, with many couples and singles in the 20s to 40s age ranges there to take part and to share in the celebration of the anniversary of Israel's statehood. The evening began with a Siyum Masechet, and an introduction to the Mishanayot campaign. Next came a Yom Hazikaron presentation, candle lighting, and a moment of silence, followed by a Misheberakh for Israel's soldiers. A video presentation then began, and was accompanied by a generous meat dinner. The evening concluded with a raffle, dancing, and Yerushalayim Shel Zahav. The heartfelt enthusiasm and pride of the young Jews in attendance was both palpable and infectious, as these people were truly joyous to celebrate Israel's independence, and to mourn its losses in achieving it.

The second event took place the next morning for a completely different audience, as Mashadi Jewish Center's Senior Club was the host to a free performance by the Israel Defense Force's Musical Ensemble. This event treated a packed crowd of Mashadi seniors (and many non-seniors!) to the singing, dancing, and story-telling of a group of fantastically talented young Israelis, who engaged and enthralled the audience with their energy and ability. Lunch was also served, and the attendees got a chance to interact with the young performers, who showed their love and devotion to Israel, as well as their desire to entertain and inspire other Jews. It was a memorable day for all of those involved, and a wonderful way to commemorate Israel's independence.

The third event took place a couple of weeks later, on May 10, 2009, Mother's Day, in the rear parking lot of the Shaare Shalom synagogue, and was the annual Shuk Shalom event. This event consisted of a wide variety of vendors selling Israeli products in an unmistakably Israeli-style shuk, or bazaar-style marketplace. There were many different kinds of food, clothing, accessories, jewelry, and Judaica up for sale, and for reasonable prices in a fun and friendly environment. Some of the more popular stands were the Shop Delight fruit and grocery booth, the Israeli Defense Force t-shirt booth, and the various other hot food tables, which were crowded from noon till night. This event

combined three things that any Persian Jew would love; support of excellent Israeli products and their vendors, a commemoration of Israel's independence, and a celebration of Mother's Day. It is said that the mothers are the ones that are most important in transmitting the values of Judaism from generation to generation, and the family-friendly nature of the event was an ideal way for mothers and grandmothers to be surrounded by their children, family, friends, and peers, all in a supportive and enjoyable environment, with Jewish independence and pride strongly emphasized.

These three events all came together to comprise a diverse, and yet mutually enriching combination of celebrations for people young and old, all commemorating the 61st anniversary of Israel's independence. Although an important part of the remembrance was mourning the loss of the Jews who gave their lives for Israel, we stand together with love and pride for Israel, for each other, for our mothers, our families, and all the other Jews. We must remember to always stand together, despite our differences, as one nation of Jews, and always be in support of Israel.

Professor Nouriel Roubini Visits Shaare Shalom

Daniel Roubeni

Dr. Nouriel Roubini, right, with Daniel Roubeni

On Saturday, the 25th of July, 2009 the UMJCA welcomed Dr. Nouriel Roubini to Shaare Shalom. For his exceptional accomplishments in the field of economics, the UMJCA and its Cultural and Educational Committee were proud to announce the establishment of The Nouriel Roubini Education Fund. Inspired by Nouriel's dedication to education, the endowment was created to enable deserving young individuals of our community to follow in his footsteps and to pursue promise through higher learning.

After an introduction by Mr. Hooshang Nematzadeh, Mr. Parviz Roubeni read a personal dedication written by Nouriel's father, Mr. Djalil Roubini from Milan. Following the unveiling of the honorary plaque by Mr. Daniel Roubeni, the award was presented jointly by Messrs. Manoutchehr Kashanian and Abdolrahim Etessami. In conclusion to the ceremony Rabbi Eliyahoo Ben Haim read a MiSheberach prayer for Dr. Roubini's health and prosperity.

During his acceptance speech, over 1,500 attendees cheered as they heard Dr. Roubini, commenting on the current economic slump, proclaim that "there was light at the end of the tunnel."

Guests who were interested in hearing more from Dr. Roubini subsequently gathered at the Caspian catering hall for a catered lunch, where he gave further insights on the state of the US and world economies. Participants were given first hand feedback on current economic and geo-political topics followed by a 30 minute question and answer session.

A graduate of Harvard University, Dr. Nouriel Roubini is currently Professor of Economics at New York University's Stern School of Business. Besides teaching, he is also Founder and Chairman of Roubini Global Economics (rgemonitor.com), one of the world's leading economics websites.

Previously, he was a senior economist under the Clinton administration, as well as a senior advisor to the current Treasury Secretary, Timothy Geithner.

Time Magazine recently declared Dr. Nouriel Roubini one of

the 100 most influential people in the world. As one of the leading public intellectuals of our time, our community feels much honored to count Dr. Nouriel Roubini among its members.

The Barzilai Medical Center in Ashkelon: Giving Hope to Jews in Southern Israel

Rodney Hakim

On October 5th, 2009, the Mashadi Jewish Center hosted a very special event, as a reception was held for the members of the Barzilai Medical Center in Ashkelon, Israel. This medical center has become one of the most important sources of aid for the Israeli residents and troops in southern Israel, treating them after the constant rocket attacks and military incursions in Gaza.

Originally called the Ashkelon Hospital when it was built in the early 1960's, the medical center was created in response to the shortage of hospitals in Israel, particularly in the south. It was later renamed after the Minister of Health in the early 1970's, Israel Barzilai. The medical center started out by focusing on pediatrics and obstetrics, and by giving aid to injured members of the Israel Defense Force. The scope of the hospital's operations quickly expanded, as hundreds of Israeli soldiers who were injured in the Six Day War were treated there. The medical center went on to integrate all the regional health services in the area, and grew from a mere 15 beds to nearly 500 in a short period of time. The hospital has now become one of the most efficient and advanced hospitals in Israel, offering a wide variety of services, and coming up with many innovative treatments and developments, including a new, minimally invasive method to treat prostate cancer without radiation, and a unique system to examine and operate on the salivary glands.

In current day Ashkelon, life has become increasingly dangerous, as its proximity to Gaza makes it a prime target for Palestinian rocket attacks. Residents of this and other southern Israeli towns are in constant danger of being maimed or killed by the rockets, but perhaps even worse, they have been psychologically tormented, as they can hardly rest or be at peace without the looming threat of attack. They are woken up frequently in the middle of the night by the warning sirens of incoming rockets, and must constantly interrupt their daily lives and their sleep to rush into protective areas. These attacks on the southern Israeli towns affects their psyches, and also their economies, as their shops and restaurants are poorly trafficked, with people being too afraid to spend time there if the rockets are going to fall at any time. These are some of the greatest casualties of the persistent Palestinian terror attacks. Fortunately, Jews from other parts of Israel and from the U.S. and Europe have made it a point to visit and patronize the businesses of Ashkelon, and to support them financially and spiritually so that they do not fall under the pressure from the militants from Gaza.

The Barzilai Medical Center has become instrumental in assisting the residents of Ashkelon and other southern Israeli towns in their time of need, both in terms of being a multi-service hospital for their medical needs during the constant rocket attacks and the military incursions, but also a source of strength, stability, and peace of mind when our Israeli brethren need it the most. Several members of the facility spoke that

night, and their stories, their passion, and their enthusiasm were truly moving and inspirational. Their presentation was a vivid reminder of how urgent the situation in Israel is, and how important it is for us to show our support to our fellow Jews in their time of need.

For more information about the Barzilai Medical Center, or to become a contributor, visit www.BarzilaiMC.org.il/eng/ and be a part of helping Israel in the battle against terrorism and its enemies, and to help save the people of Ashkelon and the other southern Israeli towns from the war on their land, and their businesses, and their psyches.

Yom Ha'Shoah 2009: Remembering the Holocaust with Key Survivors

Rodney Hakim

On April 20th, 2009, the Central Board and MYC organized a very special event at the Young Mashadi Jewish Center for *Yom HaShoah*, Holocaust Remembrance Day. Over 100 people were in attendance, as our current day Jewish community continued its attempt to comprehend and memorialize the unspeakable horrors of the Holocaust, where six million of our brethren were ruthlessly exterminated. As difficult as it is to confront the images and descriptions of the brutal annihilation of the European Jews, those in attendance paid rapt attention to the visual and aural testimony that followed.

The event began with rare and unaltered footage of some of the atrocities of the Holocaust, as a video slideshow of *The Auschwitz Album* was shown. This slideshow, preserved by Yad Vashem, gave the viewers an intense but brief glimpse into the world of Auschwitz, and quickly proved Holocaust survivor Primo Levi's assertion that there are no words to sufficiently describe this mass destruction of man. The European Jews, who were people of esteem in their countries, were herded into the concentration camps en masse, where they were divided into laborers, those to be killed, and perhaps worst of all, those to be experimented on. The process began with humiliation by the stripping of clothes, shoes, and hair, and the subsequent stripping of dignity. The Jews were physically and mentally broken, worked to death, shot, torched, electrocuted, and gassed.

Michal Bitton read several accounts from neighbors of the Nazis, and asked how people could live nearby a place where such atrocities were being committed without intervening. The

people were cowed by the power of the Nazis, and failed to rise up to save their fellow men, who were being killed in the showers, gas chambers, and pyres of the death camps, and whose ashes were used to fertilize the fields by the inmate Jews.

Stephen Berger

The evening's primary speaker, Holocaust survivor Stephen Berger, then took the stage, and began to recount the horrors of his experience. Mr. Berger, a Hungarian Jew, lost 26 of his family members in the Holocaust. He pointed out that Hungary was an ally of Germany until 1944, but when it switched its allegiance to the Allied Forces, the Nazis exterminated 600,000 of its Jews in two months, a mind-boggling pace compared to that of the other countries that the Nazis extracted Jews from. Mr. Berger recalled being herded into cattle cars packed so full of Jews that he was forced to stand in the same position for three days, not even knowing where they were being sent, or knowing what was really going on in the concentration camps once they got there. Mr. Berger's quick thinking and bravery saved him, his mother, and his sister, but he still saw the savagery and inhumanity of the Holocaust first-hand, and gave a chilling reminder to those in attendance; the Jews can never be too secure or complacent in their situations in society, as such an atrocity may happen again. The next victims, he warned, will be those who don't heed the lessons history has taught us. It's his duty as a survivor to remember the horrific events he witnessed, and prevent them from disappearing into the past.

A plaque was then given to Charles Schmidt, an American serviceman in World War II who helped rescue many Jews from the concentration camps at the end of the war, and whose photos of the camps were shown. Rabbi Yosef Bitton concluded the event by thanking Mr. Berger and Mr. Schmidt for recounting their painful memories and experiences. He also advised the attendees to look into the eyes of the Holocaust survivors, as that is perhaps the way we can truly see what they saw, and transmit their first-hand knowledge of the Holocaust to the next generation, as we cannot let it slip away. We must never forget, and can never allow this chapter of history to repeat itself.

WORKING ON A CURE FOR HIBM:

A common health problem among Iranian Jews

Shohreh Hakimian and Afsaneh Liuim

Many studies have been done on human genetics and it has become a known fact that every human being has about 35,000 genes. Out of these 35,000 genes, every person carries, on average, 10 defective genes. A defective gene has a mistake in it, called a mutation that causes it to not function correctly. Most of the time, the same mutation is more likely to be seen among groups or ethnicities from the same geographic origins.

One of the most prevalent gene mutations that is seen among Persian Jews is in the GNE gene which is the one associated with Hereditary Inclusion Body Myopathy (H.I.B.M.). A recent study shows that that 1 out of every 12 Iranian Jews carries this mutation, meaning that approximately 1 out of 150 marriages may result in the circumstance that both a husband and wife carry the gene. If this occurs, each of their children has a 25% chance of being affected with HIBM.

In an effort to erase the stigma connected to talking about H.I.B.M., and in order to educate Iranian Jews of possible prevention methods as well as a promising cure that is underway, a new committee is currently being formed. The following points are a summary of what was discussed during the first meeting of this new committee:

- It is estimated that there are 300-400 Mashadis, and just as many other Iranian Jews in New York, who are carriers of HIBM (not affected, but only carriers).
- Dr. Zohar Argov from the Hadassah Hospital in Jerusalem was the first doctor to make the great discovery of the HIBM gene. If it were not for this discovery, there would be no hope for a cure or prevention. Now there is.
- In 2006, the Neuromuscular Disease Foundation (NDF) was formed by Gila Michael with the goal of finding a cure for HIBM. Since then, the NDF has been in touch with leading doctors of the world, worked toward obtaining government support, held countless events, and has raised awareness among many Iranian Jews about the disease. Their website is: <http://www.ndf-hibm.org>
- Afsaneh Liuim attended the Neuromuscular Disease Foundation (NDF) Symposium from October 2-5, 2009 in Los Angeles. The event was chaired by Dr. Zohar Argov and attended by scientists from Canada, Israel, Japan, United Kingdom, and the US. This meeting was the first step in collaboration between major world research centers and scientists working toward development of a treatment.
- Dr. John Neumanitis from Dallas, Texas, is working on a gene therapy technique and it is becoming very promising. Dr Neumanitis has received approval from the FDA and is already testing his treatment on a human. Three years ago, doctors were very doubtful and pessimistic about any treatment or cure.

Today, they have a lot more hope, and they are 50% there. If more funds are provided to them, the chances of finding a cure for good looks very promising.

- Through the efforts of the NDF and concerned Iranian Jewish groups, there are currently 3 centers in the United States that do testing for HIBM: North Shore LIJ (Dr. Martin Bialer), UCLA, and Cedar Sinai Hospital in California .
- Just as important as finding a cure is the need for prevention. The Dor Yeshorim agency in New York (active worldwide) can help prevent the incidences of H.I.B.M. in our community, over the long term, just as they did with Tay Sachs (over the span of 25 years, they brought down the number of Tay Sachs cases from 85 a year to 4 cases a year). Dor Yeshorim can educate our community about their screening program, where participants do not give their names and are assigned identification numbers corresponding to their blood sample. In this way confidentiality is assured. They do not inform participants whether they are carriers, avoiding unnecessary concern. Participants call Dor Yeshorim with their own number and the number of their prospective spouse and they are told if they are compatible, genetically. If the couple is incompatible, meaning they both have (in this case) the H.I.B.M. mutation, if they marry, each time they have a child, there will be a 25% chance that the child will be affected with H.I.B.M. If they are told they are compatible, it means that there is a 0% chance of having an H.I.B.M. affected child. Though we can never really rid the community of the genetic mutation, the Dor Yeshorim program can alert prospective couples of the risks involved with getting married.
- Gidon Akler, a Mashadi doctor, is in touch with the NYU School of Medicine, which is conducting a genetic research project known as HAP MAP; they need 30 volunteers from Iranian Jewish families in Great Neck in order to do a thorough study of different genes and frequency of HIBM in the community.
- All the Iranian Jewish communities from New York need to join forces in order to broaden joint efforts. The Iranian American Jewish Federation (IAJF) is an organized group that can be a strong collaborating force. HIBM Committee to encourage friends and family to attend IAJF's event which will be held on November 10th.

This committee intends to have their second meeting at the Iranian American Jewish Federation's office sometime in early December. For details and more information, please send an email to HIBMcommittee@gmail.com.

It Just May Save Your Life

Dr. Jonathan Herman

Lisa Reibman was not concerned about breast cancer more than any other woman. That's because Lisa thought her aunt's breast cancer had nothing to do with her own health. She was just being a mom, working and bringing up the kids.

Susan Genicoff began to wonder about it when her sister was diagnosed with breast cancer. "Wonder but not worry," she will tell you. A friend told Susan about a blood test she should have.

Tiffany Seely and Lauren Reiss, sisters, always worried about ovarian cancer from the time they were teenagers. It had taken their mother, Shevi's life at age 41. She died on Rosh Hashanah.

All four women learned they had Hereditary Breast and Ovarian Cancer Syndrome (HBOC) through a blood test called BRCA. The BRCA test identified the connection to their family history and saved their lives.

Now, the women have joined their physician, Dr. Jonathan Herman, in getting the word out through a simple message – let your family history work for you. It just may save your life.

The group members lecture all across the US with great success. Tiffany along with Dr. Herman appeared on the hit show "The Doctors" and the response was overwhelming. Most recently they filmed three public service announcements which currently air from Maine to Florida and Washington D.C. to Washington State. You may have seen them appear on "Regis and Kelly" or "The View." Or perhaps between innings of a Yankees or Mets game. They were shown on both the YES Network and SNY.

"The outpouring of generosity on the part of individuals and companies needs to be highlighted," says Lauren Reiss. "This all started with a simple concept. Getting the word out is important. Getting the word out will save lives. It's something they all wanted to do." "My patients are definitely courageous," Dr. Herman adds. "They are willing to share very private and personal medical information in order to help others. I am very proud of them." All three public service announcements can be viewed on the website learnabouthbo.com.

Lisa encourages discussing family history with your physician. "I, like most people, am not seeking out bad news. But thanks to my physician, I turned knowledge into a defensive weapon, and took proactive action that reduced my odds of ever having breast cancer and ovarian cancer - the silent killer. Was I happy when I learned I had the BRCA gene mutation? No. But, with Dr. Herman's guidance, advice, and insistence, I am in the fortunate position to take control of my life. That's what we need from our healthcare providers! Tell your doctor what's in your family history!"

"I was told something about a gene test about eight years back. Every time I inquired about it to my gynecologists, I got the run around. Either I was given a phone number to call to no

avail or just a blank stare. There was even one doctor who told me she had no idea what I was talking about but would look into it for me. That never happened. I didn't give up until I found the right person. Don't let it slide!" says Tiffany.

Dr. Herman told me, "Those who find out they are BRCA positive should yell to the world around them: 'Get tested!' And that is what I am now doing." Susan strongly adds, "It had helped to save my life, and as John Wayne said, I have 'saddled up' for the ride as I spread my message and help other like me save their lives, too. My sister now believes that the reason she got breast cancer was to save me. And as it turns out, she saved my daughter's life as well, who, after testing, is BRCA 1 positive."

In 2009, the American Cancer Society projects that about 192,370 women in the United States will be diagnosed with breast cancer; after treatment, less than one-fourth of those women (about 40,610) will succumb to their disease. Also in 2009, it is expected that about 21,550 women in the United States will be diagnosed with ovarian cancer; after treatment, just under three-fourths of those women (about 14,660) will succumb to their disease.

Most breast and ovarian cancers are not linked to known genetic factors—only about 7–10%. We need to identify those 7–10% families. A BRCA test can be done to find many of these families. The BRCA test can't find all of them. BRCA only identifies about 80% of genetic breast and ovarian cancer carriers.

When a medical test is performed, it is understood that most testing will be negative. This blood test is no different. Remember, even if a patient is identified for testing, the result is still likely to be negative. For those who do test positive, the risk of developing breast cancer by the age of 70 can be as high as 87% (the usual quoted number for the "everywoman" is 7%). For those who test positive, the risk of ovarian cancer can be as high as 44% and there is one study reporting the risk as high as 60% (the usual rate is in the range of 1–2%). Ovarian cancers are one of the most deadly of cancers.

Today, there are proven modalities like mammography, MRI, ultrasound, medications, and surgeries that can be employed to reduce the risks. With the proper plan we can reduce the chance of getting cancer by 90% or more.

In addition to the medicine and the statistics, there are social issues and psychological issues. There are implications for the entire family. Dr. Herman advocates education. "Educate yourself and those around you. Don't forget the message. Learn from your family history! It may just save your life. Tell a friend too. You will never feel better than you feel when you help others." If you have breast or ovarian cancer in your family, want to learn more, or have an idea of how to help get the word out, please log onto Learnabouthbo.com.

Lisa Reibman, Dr. Herman, Tiffany Seely

Mazal Tov

BIRTHS

Gabriel Nissan, son of Kousha and Bazmeh Liviem
Arieh Yehuda, son of Edwin and Ruth Livian
Gabriel, son of Yoram and Shirin Ghassabian
Aaron, son of RaImondo and Arezou Gorjian
Eliyahu, son of Babak and Jennifer (Zar) Mottahedeh
Ariel, son of Reuben and Rose Nassimiha
Eyal David, son of Jacob and Anell Hakimian
Yehudah, son of Evan and Evelyn Liviem
Asher, son of Elliot and Blanche Nassim
Liam, son of Farshad and Adina Hakimi
Jeremy, son of Poya and Annette Dilmanian
Daniel Jacob, son of Benny and Laura Hakim
Yosef Haim, son of Farhad and Darya Bassali
Yosef Michael, son of Jacob and Hedy Hakimi
Naomi, daughter of Natan and Shirley Nassimi
Avigail, daughter of Netanel and Talia Levy
Anna, daughter of Bijan and Michal Enayatian
Daniella Dina, daughter of Robert and Dorit Bassal
Megan, daughter of Ariel and Pooneh(Rafinia) Kaplan
Naomi Shoshana, daughter of Eli and Erika Saghirnejad
Skylar Tehilla, daughter of Mishel and Jennifer Hajibay
Sophia, daughter of Ronnie and Jennifer Kordvani

AFFY'S PARTY

- Wedding Invitation
- Party Invitation
- Bar & Bat Mitzvah Invitations
- Correspondence Cards.
- Notes Calling Cards.
- Menus Baby Announcement
- Wedding Program

**727 Middle Neck Road
Kings Point, NY 11024**

**Tel: 516.439.4414
Fax: 516.439.4415
Cell: 516.526.6066**

Email: affysparty@gmail.com

Dena Bracha, daughter of Simon and Batya Basalely
Rachel, daughter of Guy and Barbie Gohari

BAR-MITZVAH

David, son of Avner and Jaqueline Zaboulani
Daniel, son of Hekmat and Julie Namdar
Sivan, son of Morris and Mitra Hezkia
Edan, son of Morris and Yafit Soleimanian
Shmuel, son of Rabbi and Mrs. Bitton

ENGAGEMENTS

Tony Aziz and Stephanie Nematzadeh
Dr. Joshua Schulman-Marcus and Sandra Sabzevari
David Sianes and Regina Hakimian
Mikael Kavian and Shainah Afrah
Farshid Hakimian and Shiva Hakimi
Jonathan Zaboulani and Debbie Kalatizadeh
Robert Nowbakht and Sara Abdian

WEDDINGS

Rodney & Dorit Hakim
Jonathan and Charlotte Kashanian
Shimon and Avital (Aghalarian) Avitbeul
David and Keren Bitton
Dustin and Karen (Dilmanian) Van Der Hout
Michael and Stephanie Roubini
Mishel and Adeline Ebrahimi
Ronen and Eugenia Eitan
Ramin and Betti Abdolazadeh
Ariel and Daniella Hakimian
Kambiz and Gisou Dadfarin
Michael and Jocelyn (Zar) Sued
Raymond and Jodi Hakimi
Jeremy and Jennifer Hakimi
Michel and Gabrielle Hakimian
Farzad and Orit Zar
Brian & Jamie Moghadam
Harris & Melody (Kashi) Clark
Fariborz & Dalida Hakimian

Pictures

Left page, clockwise from top left: David and Keren Bitton, Brian & Jamie Moghadam, Mishel and Adeline Ebrahimi, Ramin and Betti Abdolazadeh, Ariel and Daniella Hakimian, Michael and Jocelyn (Zar) Sued, Michel and Gabrielle Hakimian, Kambiz and Gisou Dadfarin

Right page, clockwise from top left: Farzad and Orit Zar, Michael and Stephanie Roubini, Ronen and Eugenia Eitan, Rodney & Dorit Hakim, Fariborz and Dalida Hakimian, Dustin and Karen (Dilmanian) Van Der Hout, Jeremy and Jennifer Hakimi

Mashadi Cultural & Educational Committee Report

Marty Bassaly, CPA

Graduation Ceremony 2009

This year's annual Mashadi Graduation Ceremony took place on Sunday, June 28th at noon at the Mashadi Jewish Center in Great Neck. Dr. Daniel Benilevi was this year's Master of Ceremonies. The program started with the National Anthem sung by Miss Jennifer Kohanim. After Dr. Benilevi's opening remarks, Rabbi Mordechai Kohanim conducted the Benediction (*mi'sheberakh*) and "Kohanim's Bendection" (*Birkat ha'Kohanim*), and Rabbi Yosef Bitton delivered words of wisdom and inspiration to our graduates. The welcoming by the Central Board was given by Mr. Bahman Kamali.

Due to prior year's positive feedback, a Mashadi Yearbook was created again this year with the help of Miss Adeline Dil and Miss Stephanie Nematzadeh which included both photos and information on the graduates. This year, we had a record number of nineteen Mashadi Post-Graduates. Books and Yearbooks were presented to five Medical School Graduates, four Law School Graduates, and ten Master's degree graduates. As tradition holds, the parents and/or spouses of each graduate were called to the stage to present their gifts. A speech was given by Law School Graduate Mrs. Reout Nassimi (Kallati).

At this stage of the ceremony, we honored Dr. David Nematzadeh for his educational achievements and for helping the community members with illnesses to find specialized physicians. Dr. Nemazadeh was introduced Mr. Bahman Kamali.

The Yearbook gifts for the College and High School graduates were presented by one or two members of each of the

Community's various Boards, and by some of the 2008 donors to the Committee's interest-free loan program. Speeches were given by two high school graduates, Miss Kimberly Hakim and Miss Tiffany Etessami. There were no volunteers for College graduate speeches this year.

In the Report of Endowment and Loan Funds Update given by Mr. Hooshang Nematzadeh, it was indicated that the amount of interest-free loans given to college and post-graduate students last year exceeded \$35,000. The total amount granted since the start of the scholarship program in 1990, which became a Loan Program in 2000, exceeded \$1 million by June 2007.

The ceremony concluded with the singing of *Hatikva* led by one of our Medical School Graduates – Dr. Gidon Akler.

The Mashadi Cultural and Educational Committee (Higher Education Committee) would like to once again thank the Community's donors for making the loan program possible. The Committee would also like to thank those who made the Graduation Ceremony program possible, including Dr. Daniel Benilevi (Master of Ceremonies), and the following colleagues who assisted in preparing this program: Miss Adeline Dil, Miss Judith Dilamani, Mrs. Behnaz Dilmanian, Mrs. Nooshin Dilmanian, Mr. Mehran Etessami, Mrs. Minoo Hakimian, Mr. Mickey Karimzadeh, Mrs. Mojdeh Karimzadeh, Miss Nabila Levian, Mr. Farshad Namdar, Miss Stephanie Nematzadeh, Mr. Farshad Rahamanan, and Miss Michelle Sabzevari.

The list of all the graduates, including degrees and major(s) appears separately in this issue of Megillah.

LIST OF GRADUATES – 2009

Medical School Graduates

Gidon Akler, MD	Tel Aviv University - Sackler School of Medicine	دکتر گیدون آکلر
Benny Hakimzadeh, MD	North Shore LIJ University Hospital, Internal Medicine Residency	دکتر بنی حکیم زاده
Neal Hakimi, MD	Ross University School of Medicine	دکتر نیل حکیمی
Justin Hakimian, MD	Downstate College of Medicine	دکتر جاستین حکیمیان
Aliza Pergamen (Hakimian), MD	Tel Aviv University - Sackler School of Medicine	دکتر الیزا پرگامن (حکیمیان)

Law School Graduates

Etan Hakimi, JD	St. John's University School of Law	ایتان حکیمی
Roy Hakimian, JD	Emory University Law School	روی حکیمیان
Jonathan Karmily, JD	University of Detroit Mercy School of Law	جاناتان کرمیلی
Reout Nassimi (Kallati), JD	Hofstra Law School	رئوت نسیمی (کلاتی)

Master's Degree Recipients

Jasmine Azizi	Touro College - School of Psychology and Education, Early Childhood and Special Education	ژاسمین عزیزی
Tanya Ebrani	Queens College, Early Childhood Education, Specializing in Teaching Technology	تانيا عبرانی
Lily Hakimzadeh	University of Virginia, Accountancy	لیلی حکیم زاده
Linda Kohan (Ben Zakarya)	Queens College, Counselor Education	لیندا کوهن (بن زکریا)
Jennifer Kordvani (Kaftari)	Columbia University, Speech and Language Pathology	جینفر کردوانی (کفتاری)
Karen Livian (Yaghoubi)	Columbia University, Early Childhood and Special Education	کارن لیویان (یعقوبی)
Pantea Makabi	Columbia University, Early Childhood and Special Education	پانته آ مکابی
Mark Nabavian	Courant Institute at New York University, Master of Science	مارک نبویان
Shayan Shafizadeh	Baruch College (Zicklin School of Business), Finance & Real Estate	شایان شفیع زاده
Candie Zar (Aminoff)	Touro College, Early Childhood and Special Education	کندی زر (امین اف)

LIST OF GRADUATES – 2009 (CONTINUED)

College Graduates & Major(s)

Ronny Ahituv (Hakimian)	Hebrew University - BS Computer, Math and Physics	رانی اھی طو (حکیمیان)
Elana Baniliv	Touro College - BS Marketing Management	ایلانا بنی لیوی
Sharleen Bassalali (Pouladian)	New York University - BA Economics	شارلین بصلنی (پولادیان)
Emil Ben-David	Queens College - BA Economics	امیل بن داوید
Roxanne Davoodzadeh	Hofstra University – BA Political Science	رکسن داوودزاده
Mona Dilamani	Queens College – BA Sociology	مونا دیلمانی
Donna Dilmanian	Columbia University - BA Neuroscience & Behavior	دانی دیلمانیان
Aaron Ebrani	Yeshiva University - BS Marketing	اهرون عبرانی
Lerone Edalati	New York University – BA Middle Eastern & Islamic Studies	لیرون عالتی
Orit Edalati	Touro College - BA Psychology	اوریت عالتی
Aaron Etessami	Hofstra University – BBA Management	اهرون اعتماصی
Philip Etessami	Queens College – BA Economics	فیلیپ اعتماصی
Cobby Gorjian	Boston University – BA Mathematics	کوبی گرجیان
Simon Hakimian	Binghamton University – BA Economics	سیمون حکیمیان
Eric Jamshidoff	Queens College – BA Media Studies	اریک جمشیداف
Mickey Karimzadeh	John Jay College of Criminal Justice - BS Computer Information Systems	میکی کریم زاده
Lauren Karmely	Hunter College - BS Sociology	لورن کرمی
Jennifer Kohanim	New York University - Bachelor of Music, Music Business	جنتر کوهنیم
Taly Levy (Livi)	Pratt Institute - BA Interior Design	تالی لیوی (لیوی)
Yaniv Moradi	Yeshiva University - Sy Syms School of Business - BS Management Information Systems	یانیو مرادی
Paulette Nabavian	New York University – BS Marketing	پولت نبیان
Jasmine Namdar (Davoudzadeh)	Queens College - BS Political Science	ژاسمین نامدار (داوودزاده)
Kevin Nassimi	Syracuse University – BS Information Management of Technology	کوین نسیمی
Stephanie Nematzadeh	New York Institute of Technology - Bachelor of Fine Arts in Computer Graphic Design	استقانی نعمت زاده
Jonathan Rahimi	University of Massachusetts - BA Psychology	جاناتان رحیمی
Nicole Rahamanan	Baruch College - Bachelor of Business in Industrial Psychology	نیکول رحمانان
Sacha Roubeni	Illinois Institute of Technology - BS Architecture	ساشا روبنی
Joshua Zaboulani	New York University – BS Judaic Studies and Psychology	جادو آزبولانی
Melody Zar	Queens College - BS Speech Pathology and Sociology	ملودی زر
Justin Zaroovabeli	University at Albany – BS Marketing	جاستین زرووابلی

High School Graduates

Amanda Aghalarian	آماندا آقلریان
Ariella Aghalarian	ارینلا آقلریان
Simon Aghalarian	سیمون آقلریان
Emmanuel Aharonoff	امانوئل اهران اف
Benjamin Azizi	بنجامین عزیزی
Andre Banilovy	اندره بنی لیوی
Alicia Banilovy	آلیسیا بنی لیوی
Cynthia Bassalian	سینتیا بصلیان
Justin Bassalian	جاستین بصلیان
Penina Bassalian	پنینا بصلیان
Nicole Behnam	نیکول بهنم
Naomi Ben Yehuda	نعمومی بن یهودا
Don Bichooupan	دان بی چوپان
Bruno Chafiiyan	برونو شفیعیان
Yoni Cohen	یونی کهن
Elliot Dilamani	الیوت دیلمانی
Yossi Dilamani	یوسی دیلمانی

High School Graduates (continued)

Nicole Elian	نیکول ایلیان
Andrew Etessami	اندرو اعتصامی
Tiffany Etessami	تیفانی اعتصامی
Myron Gorjian	میرون گرجیان
Alexander Hajibay	الکساندر حاجی بای
Kimberly Hajioff	کیمیرلی حاجی اف
Kimberly Hakim	کیمیرلی حکیمی
Carly Hakimi	کارلی حکیمی
Kevin Hakimi (Sarraf)	کوین حکیمی (صراف)
Kevin Hakimi (Rajabzadeh)	کوین حکیمی (رجب زاده)
Lawrence Hakimi	لورنس حکیمی
Polina Hakimi	پولینا حکیمی
Ashley Hakimian	اشلی حکیمیان
Cody Hakimian	کودی حکیمیان
Jennifer Hakimian	جینفر حکیمیان
Jonathan Hakimian (Lotfollahzadeh)	جاناتان حکیمیان (طف الله زاده)
Jonathan Hakimian (Javadoff)	جاناتان حکیمیان (جوادف)
Joshua Hakimian	جاشوا حکیمیان
Michael Hakimian	مایکل حکیمیان
Ryan Hakimian	رایان حکیمیان
Ryan Hematian	رایان همتیان
Oren Heskia	اورن حرثیا
Stephanie Idjadi	استفانی ایجادی
Rosella Kalaty	روسلا کلاتی
Joseph Kamali	ژرف کمالی
Joshua Kamali	جاشوا کمالی
Michelle Kelaty	میشل کلاتی
Yossi Khojahiny	یوسی خجینی
Jedi Kordvani	جادی کردوانی
Ariella Levian	اریلا لبیان
Ahuva Levy	احروا لمبی
Joshua Livi	جاشوا لمبی
Daniel Mardkhai	دانیل مردخای
Nicole Mayourian	نیکول میوریان
Elyse Moheban	الیسه محبان
Michelle Moheban	میشل محبان
Michael Mordechai	مایکل مردخای
Rebecca Nabavian	ربکا نبویان
Daniel Nadri	دانیل نادری
Debbie Namdar	دبی نامدار
Natasha Namdar	ناتاشا نامدار
Mosheh Nassimi	مشه نسیمی
Vanessa Nassimi	ونسا نسیمی
Natali Nassimian	ناتالی نسیمیان
Jourdan Nitzani	جوردن نیتسانی
Bryan Rahmannan	براین رحمانان
Elisheva Roubeni	الیشوا روینی
Daniela Sabzevari	دانیلا سبزواری
Lior Shahverdi	لیور شاهوردی
Shanny Shahverdi	شانی شاهوردی
Steve Shahverdi	ستیو شاهوردی
Rivka Soleimani	ریوکا سلیمانی
Courtney Tavazo	کورتنی تواضع
Leeohr Yacobi	لینور یعقوبی
Sara Zabihi	سارا ذبیحی
Gabriella Zar	گبریلا زر
James Zar	جیمز زر
Emmanuel Zerovabeli	اماونل زروابلی

Fond Memories

MYC Israel Trip 2009

Alexa Zar, Claudia Kamali, Nadine Pouladian, Olivia Akhavan, Jessica Kashinejad

We walked into the El Al terminal, all in matching in blue t-shirts. We started snapping pictures, saying our goodbyes, and the tears began to fall. After a lengthy, anxious twelve-hour plane ride, we finally arrived at our much anticipated destination. We didn't realize that we were about to embark on the trip of our lives until we heard the wonderful words, "Bruchim ha baim le Eretz Yisrael."

We went on our Israel Trip with high expectations, but what we expected turned into so much more. Sitting here trying to recap every aspect of our trip is one of the most difficult things to do. Despite the cliché, there are truly no words to describe those three weeks. We traveled up and down Israel, discovering new things about each other, and surprisingly, ourselves.

Unbelievable. Indescribable. Izzy '09, we'll never forget you!

Remember When...

...El Al gave up on charging for overweight luggage
...We pranked Ronen and Jedi
...Pam thought the door was a Domback
...We spent three hours on top of Masada looking for Alexa's camera and it was under Judy's seat
...We were provided with entertainment thanks to Shawn's vocal skills and Sasha's i-pod speakers
...Jedi's name became Yididiah
...Ein Jedi
...Troy couldn't pee, due to stage fright and it backed up our entire day
...Pam's hit list (We're all still on it)
...We chanted "mahch, mahch" ("kiss, kiss") and were escorted out of a mall for it
...How more than half of us chickened out on the water tunnel
...Josh's daily speeches
...We went down the white slide and saw our lives flash before us
...You can't see me (hand motion)
...Josh LeVian a.k.a "Scummers" became our third chaperone
...Ryan's hair
...It was Olivia's birthday throughout the entire voyage
...Yehuda's Lazy replacement when Max died
...Our neon T- shirts
...Some guy threw a chair at Jollers
...All 46 of our lives were threatened at K'far Giladi
...Yossi (our bus driver)
...Josh stole "the bag"
...The last Saturday night in Tel Aviv
...We all thought slash still do think Mooriyah and Yehudah are getting married
...The warm watermelons after the jeep ride
...Our first encounter with the Kotel!
...Joellers walked out of the blind museum with a fruit basket
...Pam and josh got their life long nickname ' PJ'
... "Mooriyah, Mooriyah.... She reminds me of a west side story"
... "KIBBUTZ LAVI"
...We got the private room because of Josh (go Josh)
...Yehudah saved all our lives
...Lauren lost her jeans
...The food at the Sephardic Center

...We hiked up and down stairs
...We had assigned rooms
...Yehuda's word of the day
...Jon I. and Aron S. were the gentlemen of the trip
...The guy who lived on the border
...Army Night
...Every single person fell asleep from north to south
...Nay, Lex, Jon, Nicola, and A-Livs got lost in the middle of the ocean
...Joel Gorj, Troy, Claud Kam, and Nay ruined our trip (kidding)
...We circled Israel
...We all gained ten pounds
...Ryan cried from the donkeys
...Deena and Mel wore the longest skirts
...Josh let go of his WIFE'S donkey
...Coca Nic-o-la
...“Hesh Hesh” became part of our vocabulary
...“Maaassadaaaa!”
...Our three daily Minyans (love you Moshe)
...Pam referred to the guys as “Girls in Kippahs”
...We tried to make “I got a feeling” our theme song but it really is
...“Oh like it like it.”
...Evan and his sunglasses
...“Naomi! You’re crazy.”
...Jess slept with her eyes open
...“E” spoke and was shadily the man
...Rough n’ Tough
...We said farewell to the “extenders”
...DK and Alexa sang a duet
...Aviva taught Mandarin on the bus
...We forgot Mich Bass in Eilat
...Mike and Naomi *gherred* (Persian danced) around the Bonfire in the camps
...Jamie wore a different color bandana everyday
...Galileo! Galileo!
...The songs of our bus CD were/are permanently implanted into our brains
...“Weenie” gave us Shoko Ba Sakit
...“Eyzeh Yofee”
...We almost got kicked out of the last hotel in Israel
...The buddy system failed so we created the London Bridge system
...Josh (chaperone) and Jedi's feuds and dance-offs
...We forgot to sleep on the last night
...Seemona!
...Ashley H. started a hair salon for the guys
...Our last bus ride, our last lunch, and Josh's last speech
...Israel '09 came to an end...

We would like to thank the MYC board for putting together the trip of our lives. Also, we extend our appreciation to our Madrichim, Yehudah and Moriya for showing us the true Israel, and most importantly, to PJ (Pamela and Joshua Kashanian) for playing the roles of our moms and dads for three amazing weeks. Our appreciation and love for you all goes from the north of Israel all the way south!

Money Matters

Loan Modification

Robert Bichoupan, Esq.

We live in strange times and the world often seems to be upside down. There was a time when we thought we were invincible, with financial conquest after conquest, with ever more, bigger, better. There was no fear. For many, times have changed. In retrospect, that life of excess was foolish.

Many who bought houses over the last ten years find that their houses are worth less than what they paid, and in some cases, less than the mortgage balance. At the same time rugs, jewelry, real estate, and almost every other profession or business has been hurt by the recession. It is not uncommon today for me to be approached by families young and old, struggling with mortgage payments and falling behind. So what are the options when the mortgage becomes too much to pay?

- **Stop paying and let the bank have the house**

(Unfortunately, sometimes there is no choice)

- **Sell the house, sometimes in a short sale**

(The bank may agree to accept less than what is owed provided you receive nothing)

- **Forbearance Agreements**

Call the bank and work out a payment plan to repay your late payments in addition to your regular payments. (The bank's preferred choice)

- **Re-finance**

(Not really a viable option once you are late with mortgage payments)

- **Modification**

(Change the terms of your agreement with the bank)

For the homeowner, modification is often the best option because it allows you to change the terms of the loan. It can allow for a greater number of ways to pay the loan, reduce the interest rate, and even in some rare cases reduce the balance owed. The banks are reluctant to discuss this option except as a last resort.

However, here is the irony: the banks usually will not agree to a modification of your loan if your income is too high or **if it**

is too low. Of course, the very reason you need the modification is because you do not have enough income to pay the mortgage.

Even when the mortgage is larger than the value of the house, and a modification may allow you to sustain mortgage payments, the bank will not consider it because you do not meet their guidelines.

The "sweet spot" in my experience, is to have mortgage payments equal to approximately 31% -50% of your gross income. If your mortgage payments are higher than that ratio, the banks may feel that you will not be able to sustain payments in the long run and will default again. If your

payments are less, the banks may feel that you can afford to pay more, and will not modify your loan.

You may also be mistakenly advised to fall behind on your mortgage payments before approaching the bank for a modification. There are serious risks to that strategy and it is not necessary for the bank to take you seriously. The process can take as little as two months or a year or even longer. The bank may hire an attorney to commence a foreclose action simultaneously with discussing modification as an option with you.

As you may have heard, the laws of foreclosure have changed and there are additional notices and conferences the bank must entertain before proceeding with foreclosure. Do not be discouraged if the bank starts the action. Continue the modification conversation.

There are many law firms who offer services to assist you modifying your mortgage as well as non lawyers who do the same. Be aware of those who insist on an upfront fee beyond a minimal amount. The ones who really know what they are doing typical will agree to a fee only upon a successful outcome and some will accept installment payments to allow you to get back on your feet. There are various government programs and incentives with established guidelines that facilitate a modification agreement with the lender under the right circumstances.

Ultimately, the best decision may be to sell your house, but the worst thing you can do is ignore the situation. If your income has decreased or your payments have increased to where your mortgage payments are becoming a burden that you can not sustain, take action now. Ask for help, ask for advice, educate yourself, establish a course of action, and follow through.

May the New Year be better than the last.

Jihad Goes Global

Aviva Nassimi

About 6,400 miles east of New York, in a world not so far away, lives a little boy. His name is Jahvad Mohammed Al-Musar and he is your typical eleven year-old boy; however, little Jahvad does not long to one day become an astronaut, a pirate, a doctor, or even a father. Little Jahvad's dream is to one day die a martyr in the name of his God, Allah. Since birth, Jahvad has been taught the inner-mechanics of the AK-47; he has been taught that *you* are the root of all evil; he has been taught that all those who dispute the book of Allah are enemies; he has been taught that Western Civilizations are the root of all his problems. He has been taught *jihad*.

The worldwide Muslim community consists of over 1.57 billion people, meaning that nearly one in four people practices Islam. Even if we take the lower end of the estimate and say that only ten percent of this 1.57 billion subscribe to violent jihad, that leaves about 235 million people ready to undertake terror in pursuit of their goals. As of 2008, the *entire* population of the U.S. was a bit over 300 million, not a lot compared to the 235 million¹ Muslim fundamentalists in the world today. This chilling number is a mere glimpse into the scary future of this fast growing nation.

Every country in the world deals with jihad in one form or another. Jihad and the 'tentacles of its terrorism'² are reaching out to every single corner of the world. Whether it be terrorist attacks in Thailand, the Philippines, Madrid, Paris, Russia, London, or Middle Eastern countries such as Iraq, Iran, Lebanon, Saudi Arabia, and of course, Israel, or even very own New York, Islamic Jihad has succeeded in reaching the far pinnacles of the world in spreading its hateful ideology to fellow followers near and far.

Throughout history, the indoctrination of ideas and beliefs has proved to be the most potent trigger in reaching the goal of complete annihilation of a certain group of people. There are those who trust that, as Joseph Stalin once remarked, "Ideas are more powerful than guns . . . we do not let our enemies have guns, so why let them have ideas?" It is a single thought that hijacked a single strand of Islam that has challenged the pillars of society. This has undermined the value of life and that has introduced a world of violence and hate.

The original notion of jihad originated from the Arabic word *jahada*, which literally means 'to struggle.' Jihad, in a literal sense, can be defined as an internal struggle to better oneself. It is this concept that has been politicized and distorted into the global jihad we know and fear today. Radical Muslims understand this commandment to 'better oneself' as a struggle to eradicate all those who oppose their god, Allah, even if they must spill blood to reach that end.

The widely accepted term to describe the world's fate coined by Samuel Huntington, a "clash of civilizations," is limited and

ultimately deceiving. The confrontation of the West and radical Islam is not a mere clash, but rather, an outright war: a war declared by bombs, planes, and murders. This is a war declared against all who do not share the same religious, social, and political beliefs as they do. We cannot underestimate the role of the media and Muslim education in the promulgation of Islamic propaganda. The media is used as a means of programming, naturally breeding the next generation of passionate jihadists. Schooling and all forms of media are among leaders' favorite tools for brainwashing and enticement. Jihadist leaders represent the war as an act of protection. When leaders forcefully declare that Islamic values are under attack by the West, jihad becomes self-defense.

It is imperative that the United States and its western allies understand that Islamic terrorism should in no way be viewed as a fair and inevitable response to the defensive actions taken on part of other nations. After the September 11th attacks, we often heard Westerners blaming themselves and asking what America could have done to deserve this degree of hatred. According to this reasoning, Muslims must have been suffering terribly to commit such an act. Perhaps, some thought, the cause was arrogant American imperialism or foreign policy. This is completely false.

It is of no use to delve into any theoretical justifications because there simply aren't any. In the eyes of a jihadist, it is his or her duty to kill infidels, and an honor to die in the quest.

Now, let us take a closer look at history:

1925: Adolf Hitler publishes *Mein Kampf*, (*My Struggle*)

2001: The birth of a new era of *Jihad*, which, interestingly enough, is translated as "My Struggle"

¹ <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/>

² Tony Blair in an October, 2001 speech on terrorism

1939: Millions upon millions of Germans stand assembled honoring “the Führer” and chanting “Heil Hitler”

2009: Millions upon millions of Muslim extremists assemble chanting “Allahu Akbar”

Is it a total fabrication to draw parallels between the threats of Iranian president Mahmoud Ahmadinejad to ‘wipe Israel off the face of the map,³ and Hitler’s promises to annihilate the Jewish people completely?

The path has already been paved; Hitler proved to the Jihadist world that it is indeed possible to pursue what Islamic fundamentalists hope to one day accomplish. In the eyes of Jihadists, the Holocaust is an unfinished trial to eliminate the Jewish people. Less than seventy years ago, the world did not stop Hitler in his advances because we were preoccupied with ‘our own domestic issues.’ Now looking back at our own preoccupations, do you believe our problems sufficiently justified our ignorance in what turned into the greatest Genocide the world has ever seen?

The same idea applies today. We must foresee what that kind of “struggle” can do to a civilization. It’s simple; if we ignore the threat, we will pay a heavy price. Our committed and unified efforts could have deterred Hitler, but our reluctance to see the truth hindered us from doing so. The same is true today. The goals of both totalitarian regimes are identical; if we do not learn from the events of Nazi Germany then we will not be able to fend off the true danger of the Muslim fanatics today.

To the Nazis, we were “dirty Jews,” a subhuman race below the ideal Aryan nation. To radical Muslims, we are ‘Kuffars.’ They hate those who are not like them. Infamous terrorist Abu Hamsa Al- Masri preaches to his Muslim people on the danger of Jews, calling them “beasts in human forms.” He says, “If you are a Kuffar, and you dare walk in a Muslim land, then you are like a cow. Anyone can take this cow. If a non-Muslim is walking, then we can catch him and her as booty to sell on the market, or just kill him. It is OK.”

Jihadists are ready to sacrifice everything, including their youth, their morality, and their life for the sake of their ideology. They have abandoned their existence on Earth for what they believe in and this belief is at war. Life is no longer holy and holiness only belongs to the noble soldiers of jihad. To the Nazis we were a number, and to the Jihadists we are cows. If we do not fight for the sanctity of life, we cannot expect the world to take care of humanity.

As Jews, we will only prevail when Islamic extremists realize that our determination to defend our values and our way of life is greater than their determination to cause death and destruction. We cannot claim ignorance any longer. History has proven to us that evil triumphs when there are not enough good people to defeat it. In the ever-resonating words of English philosopher Edmund Burk: “The only thing necessary for the triumph [of evil] . . . is for good men to do nothing.”

دفتر وکالت روبرت بی چوپان

ROBERT BICHOUPAN, P.C. Attorneys at Law

- Robert Bichoupan
- Carolyn Bichoupan

- Robin S. Laveman
- Jennifer Calvao

- تعویض املاک ۱۰۳۱ Exchanges
- کلزینگ مستغلات Closings
- کم کردن مالیات منزل Property Tax Reduction
- مستغلات تجاری Commercial
- تنظیم قراردادها Contracts
- تنظیم اجاره نامه Leases
- ثبت شرکتهای سهامی Evictions
- دعاوى حقوقى تجاري Corporate
- تنظیم وصیت نامه Wills and Trusts
- امور خانوادگی Family

Tel: (516) 482-1186
Fax: (516) 482-7614

Robert@Bichoupan.com

Over 15 Years Experience

با بیش از ۱۵ سال سابقه

Free Initial Consultation

مشاوره اولیه رایگان

Great Neck

175 East Shore Road,
Great Neck, NY 11023

³ Iranian president Ahmadinejad in an October, 2005 address

The Eccentric Corner: Colorful Words in the English Language

Michael M. Mardkha

The pure purpose of the articles in this corner is an attempt to make you chuckle, grin, or raise an eyebrow. It has no bearing on politics, religion, finance, etc. and it has no philosophical value whatsoever. It is merely a five minute escape into the pure world of eccentric facts. Enjoy!

The English language is full of colorful words that have multiple meanings depending on how they are used. These magical words can describe pain, pleasure, love, hate, etc., just by their sound. Take, for example the word, "HELL." We all know the basic meaning of this four letter word but this word can fall into many grammatical categories. It can be used as a verb, both transitive (the HELL you will) and intransitive (stay the HELL away from me!); or as an adverb (no way in HELL that could happen), and as a noun (that's HELL!). As you can see, these very special words have amazing versatility in the English language.

Besides their varied grammatical usages, these words can also be used to describe many situations in a colorful manner:

Salutation	"How the HELL are you?"
Revelation	"I got a HELL of deal from the BMW dealer."
Dismay	"Oh, to HELL with it!"
Dilemma	"What the HELL am I going to do now?"
Disgust	"Ah, to HELL with you!"
Anger	"The HELL you will!"
Confusion	"What the HELL?"
Annoyance	"When HELL freezes over twice!"
Lost	"Where the HELL are we?"
Temperature	"It's hot as HELL in here!"
Retribution	"See what the HELL you will do with this!"
Shock	"How the HELL did he do that?"
Complexity	"How the HELL does this work?"
Skepticism	"What the HELL is going on here?"
Approval	"That's a HELL of a shot!"
Disapproval	"What the HELL kind of shot was that?"

It can be used in an anatomical description – "How in the HELL did she manage to get into those jeans?"

It can be used to describe timed event – "We are HELL out of time now!"

It can be used at the office – "How the HELL did I end up in this business?"

And there are also some well known events in history that were enhanced with these amazing words:

Who can forget General Custer's last words? "Where the HELL did all these Indians come from?"

What about Napoleon Bonaparte at the Battle of Waterloo? "How the HELL did I get myself mixed up in this? Elba wasn't so bad after all."

And let's not forget the immortal words of the Captain of the Titanic: "Where the HELL is all this water coming from?"

And Abraham Lincoln's famous quote: "You can fool all the people some of the time, and some of the people all the time, but how the HELL can you fool all the people all the time?"

How about the last words of mayor of Hiroshima: "What the HELL was that?"

And Harry S. Truman once said, "If you can't stand the heat, then get the HELL out of the kitchen!"

How about Neil Armstrong's famous words as man first landed on the moon? "This is one small step for a man, one giant leap for mankind." And then, he went on to say, "I hope we can get the HELL back home soon!"

And then there was this private chat between Bill Clinton and Monica Lewinsky: "That was one HELL of a big cigar!"

In 1988 Jesse Jackson while campaigning in New York City amid his presidential bid was overheard to say, "I can't wait to get the HELL out of this Heimy town!" (Referring to New York City's large Jewish population.)

Not forgotten are those infamous words from Jimmy Carter (with IQ of less than zero) who once asked his chief of staff, "How the HELL you spell Israel? With and I or an E?"

And last but not least, Obama's famous off the record words to Harry Reid and Nancy Pelosi: "How the HELL we are going to pay for all this stuff?"

The human mind boggles as to the many creative uses of these magical words. As demonstrated here, you can use simple and boring words in the English language, and with a little creativity, make them colorful and extremely useful. So, please feel free to use them frequently in your daily activities to add some color to your everyday events; HELL, it may even add some prestige!

Viewpoints

The Costco Conundrum: Buying in Bulk

Jasmine Dilmanian

The following piece was written in happier times.

No, mom, I don't believe buying that eighteen-pack of assorted rainbow Kirkland Signature eyebrow combs was entirely necessary.

It is very possible that this community single handedly serves as the reason why Costco, or as your grandmother probably still calls it, 'Pehhrice Club', is still thriving. Looking back on my nineteen years of existence, I can't remember life any other way; every other Sunday morning (although the frequency has almost doubled in recent years), my mother, and on special occasions, the entire family, would hop in the car and head to that enormous emporium of everything located conveniently enough on Old Country Road. And when I say everything, I mean *everything*.

As I reminisce about all the times I helped lug boxes of Poland Spring water bottles double my weight through that vast parking lot, the evils of wholesale are conjured in the memory of my back pains. I can't help but wonder whether the whole concept of paying less for more really holds true when thirty-five out of the forty spices in that jumbo spice rack in the kitchen cupboard have never been touched.

The firmly believed and widely perpetuated theory among Mashadi mothers is as follows: you will always need trash bags. Eventually, you will run out of trash bags. If you purchase three hundred generic trash bags in one fell swoop, you will not only save money by avoiding smaller brand-name packs at greedy retailers like Waldbaum's, but also, you won't have to worry about your trash bag supply for the next several months. In the likely event that you find yourself in excess of trash bags, you can always split the pack in half with a friend, or even better, return them for a full refund, hassle-free.

Stellar theory, right? Not so fast. We run into a few problems when abiding by this supposedly simple concept. First and most basic is the issue of storage. If you have trouble remembering where you put that jar of pickles you bought two weeks ago in that hurricane aftermath you call a pantry, it's time

to stop the mass purchases and start consuming what is already stashed in your house. It isn't normal that you have two refrigerators in your home; the secret one in the corner of your basement is for cases of meat and excess Costco purchases that you have failed to cram into your upstairs refrigerator. Accordingly, you must determine at what rate you should consume your fresh mozzarella cheese every morning so that you will make it to the downstairs package before it rots in the alternative foods pile.

The second issue one will often encounter, while wandering down those heavenly wide aisles, is that of overt consumption of things we have absolutely no use for. Stocked with everything from scented wrapping paper to the latest state-of-the-art desktop gizmo (that, after ten minutes of scrutinizing, you realize is actually a phone), one can hardly resist filling up an entire shopping cart with pointless doodads. As a victim of a consumer-driven society, I may very well enter the store looking for a toothbrush and walk out with a bicycle and three gallons of shampoo. On Costco's end, people like us are regarded as nothing short of a goldmine; when multiple buyers buy in multiples, business booms!

Dilemma number three: as any Costco regular has inevitably experienced, grocery shopping translates into wallet woes once a craving comes around. Suppose you enter a smaller grocery shop like *A to Z*, when suddenly, you are stricken with a severe fruit-roll up craving. You catch a glimpse of a plum flavored *lavashak* in the corner, give into your temptation, and that's the end of that. This scenario shouldn't set you back more than a dollar or two.

On the other hand, if this same craving occurs in the middle of Costco, the only place your eye will lead you is to an industrial-size pack of Fruit by the Foot. Two hours later, you're at home staring at a colorful carton of food coloring and high-fructose corn syrup with a single Fruit by the Foot missing from

it, wondering why you bought this monstrosity and where you will have to shove it. Plus, you just burned ten precious recession dollars.

Genetically engineered strawberries and a lax return policy are two of the major factors that reel us back into Costco week after week. As of yet, no fruit vendor has been able to compete with the Costco Produce Department's uncanny ability to sell us fresh fruit at triple the size and half the price in grotesquely giant cases. At the volume that fruit is consumed at a single Saturday night *doreh*, one can't help but concede that this is not just a bargain...it's a steal.

You know what else is a steal? Briefly: returning televisions, i-pods, watermelons, vacuums, and patio furniture after days, months...or, dare I reveal it, years of wear and tear at obscenely reasonable refund rates (with no shame, mind you!). Costco is the reason why many cease to be ethically Jewish and embrace their culturally Jewish side, in a behavior commonly known as "penny-pinching."

The mother of a friend of mine, who shall remain nameless for safety's sake, claims to be the only woman in the community who does not hold a Costco membership. Aside from the fear of excommunication, she simply feels left out, but at the same time, just doesn't see the big fuss. This supermarket loyalist is simply not a fan of the "bigger is better" philosophy. Maybe some people just don't see the logic in piling their homes to the brim for the chance of a quick save that might end up being a not-so-quick waste.

So, at the end of the day, are we really all better off buying in bulk? Are mass purchases truly that much more efficient in the

long haul? Misery mounts in the face of the reality of the Costco concept: for many, it might not be worth the weekly excursion after all.

In paying homage to a certain list that was posted online by a certain someone on a certain social-networking site, it would be my honor to present: "You're Mashadi If... (Wholesale Edition!)" Without further ado:

You're Mashadi If...

You have broken a (second) shopping cart during the course of routine grocery shopping. You make sure to bring "the big car" to Costco, lest your purchases would not fit in the trunk of a mid-sized vehicle...in fact, Costco was the reason you bought "the big car" in the first place. You buy baby oil by the keg, but there hasn't been a baby in your home in decades. You cried when Costco changed its return policy from "absolutely ridiculous" to just plain "ridiculous." You have had to tie something to your roof rack of your car on the way home. Any substantial piece of technology you have was an impulse wholesale club buy. You have filed a "disgruntled customer" complaint because Costco doesn't open early enough and close late enough, or because they ran out of the good kosher veggie burgers. You pass by the free samples cart so many times that the lady in the hair net knows you by name. You really wonder sometimes what your mom does in there for so long...(do they have an amusement park in the back I'm not aware of?).

You're Mashadi if you have always thought that you were economizing when you were really just squandering. Perhaps it's time for a second thought. Goodbye, sweet eyebrow combs!

DR. MINOO DILMANIAN

Family Dentistry
Orthodontics

دکتر مینو دیلمانیان

کلیه خدمات دندانپزشکی با مدرنترین تجهیزات

پذیرایی با تعیین وقت قبلی

(516) 829-4247

19 Laurel Drive

Great Neck, NY 11021

Twice as Many Reasons Why Queens is *Still* Greater than Great Neck!

Andy Kalatizadeh

After having published my first "Top Ten Reasons Why Queens is Still Greater than Great Neck," many felt that I hadn't covered every necessary point. Thus, I proudly present... Twice as Many Reasons Why Queens is Still Greater than Great Neck:

20. Know that the verdict for the Shawn Bell murder trial has been decided from the thirteen helicopters hovering outside your bedroom window. Watch Al Sharpton being arrested live, instead of on the evening news.

19. During our morning commute, we're done with the entire NY Times before you're half-way through all of your distracting "Sohb Bekheir" greetings.

18. Shaare Tova (still the original): Proud home of 1.8 Sifrei Torah, per capita.

17. Alberto.

16. No chance of insulting the chazzan who's reading too fast with a nasty "You rush'n?" The response is always a benign, "Yes, I'm Russian!"

15. Park in the "Reserved for Rabbi" spot without even a shred of guilt. [Editor's note: This was written prior to Rabbi Nissanian joining Shaare Tova. Consequently, we ask that you park in the "Reserved for Ambulette" spots instead].

14. You: Expensive houses with temp shades; We: temp houses with expensive shades.

13. No need for innovative conversation-starters. We can always rely on the refrain, "No, we haven't moved to Great Neck yet, we're just here for the..."

12. We can drive from Shaare Tova all the way to Shaare Shalom blindfolded. You'd barely make it out of your driveway before hitting something!

11. Traffic! No need to actually make it to the brit-milah on time. Get there just as the crowd starts fighting for the food and avoid all of the superfluous ceremonial elements.

10. No need to know how to use a computer in order to vote at Mashadi elections. If you can drop a sheet of paper into a wooden box, you can vote. In Great Neck, you need to be a Microsoft-certified engineer to cast your vote.

9. Claustrophobia-friendly kanissa environment. On a regular Shabbat, we guarantee a minimum of five open seats on either of

your sides. On holidays, the number drops to three, but that's still three more than you'll ever have.

8. Your first name is all that's required on your tallit bag. Feel free to embroider your last name on something else.

7. No rules, no committees, no excessive structure. With all of your committees, we'd like to suggest a "Sub-Committee Committee" just to oversee and manage the creation of new and relevant committees.

6. Bigger Heichal area means you can split Yom Kippur Neilah with sixty-two fellow congregants. Let's do the math: our Neilah goes for about \$900, so that's less than fifteen dollars per head!

5. With gold prices at historic highs, the average Kew Gardens mouth is worth more than the wealthiest person in Great Neck. Stop laughing! If every mouth in the U.S. contained as much gold as the average Kew Gardens mouth, we wouldn't be in a recession!

4. Miscommunications can do much less damage: When making "kavods," each of our fingers denotes ten dollars, while each of yours denotes ten thousand dollars. Depending on how far you sit from the bimah, how well the gabbai can see, and how big your fingers are, your bid can be off by three fingers. That could be a \$29,970 mistake!

3. We subscribe to the notion of "no news, good news," so we don't need "Kanissa News." Look for our upcoming "Kanissa Olds," published annually, where we reiterate well-known facts about the community in Queens.

2. Makeup, shmakeup. When nobody knows you, there's no chance of being embarrassed. Go shopping in your pajamas, pick your nose at traffic lights, and give in to the urge to flip though "Bukharian World" magazine while waiting for your haircut. Nobody's watching!

And the number one reason why Queens is still greater than Great Neck...

1. The joy you feel when your daughter comes home from school singing "Nyet, nyet, priviet!"

From Queens with love,

Andy Kalatizadeh

How to Handle Football Sundays with Your Loved One

Ilan Zabihi

In the midst of another great football season, I wish to inspire and set myself as an example for any of you married men on how to disregard your wife during Sundays in the fall. If you are not a football fan (I truly feel bad if you aren't), then this article is not for you. You can turn the page now.

For you single men out there, it is important to make sure you prioritize your Sunday schedule in the fall from the first date. "Leave me alone on Sundays" was one of the first things I told Talia when we began dating. Whatever you have to do to get your woman to understand this concept from the get-go, do it. If you don't, you're only setting yourself up for trouble.

For any married men who haven't already done this, good luck and G-d bless you.

Below is my Football Sunday ritual:

8 a.m.: My alarm clock goes off, which prompts me to shout "WOOOOOHOOO!"

8:30 – 10 a.m.: Stretch, exercise, then have my wife prepare large continental breakfast.

10 a.m. – Noon: Watch some pre-game shows and prepare all Fantasy lineups.

Noon – 1 p.m.: Send Talia off for shopping spree with my credit card as we both prepare not to communicate with other until the latter part of the day.

1 – 4 p.m.: Shutting down phone. Sitting either at 130 Steamboat or local bar watching a full slate of games.

4 – 7 p.m.: Turn my phone on to see some stats from my fantasy football teams while disregarding any texts or voicemails from my wife.

7:15 – 8:15 p.m.: Back home with take-out dinner preparing for Sunday night game. Talia keeps telling me she misses not hearing from me all day. I do not respond.

8:30 p.m. – 12 a.m.: Watch the Sunday night football with my friends, or possibly with Talia.

The Wife on Football Sunday

Talia Zabihi

In the midst of my first season of football as a newlywed, I wish to inspire and set myself as an example for any of you married women on how to deal with your husbands during Sundays in the fall. If you are not married to a football fan (I am truly envious if you aren't), then this article is not for you. You can turn the page now.

For you single women out there, it is important to make sure you ignore your potential husband from the very first date. "Leave me alone on Sundays" was one of the first things Ilan ever said to me when we began dating. A simple "okay" will suffice here. Assume that this is an indirect proposal for marriage, embrace his threat temporarily, and deal with it only if you end up together. Have him feel safe from the very beginning. If you show that you are disturbed by this early regulation, you run the risk of losing him over something petty and he will dismiss you and hunt for his next prey. Stay calm and collected.

Assuming you end up marrying this simpleton whose needs in life can be met by handing him a semi-heated *Of-Tov* chicken nugget accompanied by a remote control, here is some brief insight into my Sundays and how one can deal with her infantile husband:

8 am: The alarm clock goes off. I hear a faint and distant "WOOOOOHOOO!" I pull my knees in, gain some momentum, and then kick my husband hard in his gut. I hear, "ow!" I smirk, then reassume fetal position and go back to sleep.

8:30 – 10 a.m.: Let Ilan know I am preparing his continental breakfast. Gather three expired eggs, crack them into a frying pan, make sure to leave them undercooked and full of salmonella, toast some whole wheat bread, serve all on a paper plate and hand him a salt and pepper shaker. Deliver this with a smile and kiss on the cheek.

10 a.m. – noon: Watch some pre-game shows and feign interest. Impress my husband with my limited knowledge: Tom Brady is not only great but also gorgeous quarter back who impregnated Giselle out of wedlock; Terrell Owens had a show on VH1 and

thinks he is a better running back than he is and could use a lesson in sportsmanship; Mark Sanchez is very good looking and is having one of the best rookie seasons ever for a quarterback.

Noon – 1 p.m.: Gladly receive Ilan's credit card, feed his ego and reinforce his masculinity. Let him feel he is in charge financially and mentally.

1 – 4 p.m.: Take this opportunity to squeeze in some time with my parents. Have my mom prepare abgoosht, gondi, schwarma, noontafloon, or anything else my pregnant self is craving. Let them both know I am feeling faint and request for them to kindly make me some sharbat golab. Extract everything I possibly can from them without returning anything except for my company. Make sure my *naz* has been sufficiently *bekheshed*.

4 – 7 p.m.: Do not communicate with my husband once. Stroll over to Americana. Also stop by Bed, Bath & Beyond and purchase something I already own just to make sure I annoy him. Let him know to expect the charge on his next bill. Taunt him.

7:15 – 8:15 p.m.: Go back home with some take-out. Tell Ilan I missed him so much. Set my DVR to record *Mad Men* at 10 p.m. on AMC. Let him think that I will watch it another day when in reality I will be watching it live the same night. This is the calm before the storm.

8:30 p.m. – 12 a.m.: Let Ilan watch primetime game until halftime. Nag throughout the entire first half. Then, throw in the silent treatment. Try my best to coat my corneas with a layer of tears. Remind him that he impregnated me to avoid the baby's delivery during the football season (which, unfortunately for me, coincides with flu season). By a quarter to ten, he should have already forfeited the remote control.

I end up the day's real victor. He watches two and a half games and gets his continental breakfast and believes he is the winner. To think that if I responded harshly on that very first date, we wouldn't be here today! Lesson to be learned: give everyone a chance and never forget that the real power lies in the woman's hands with everything in life!

The Publication of "Megillah" is made possible by the generous contributions of our supporters.

Megillah would like to thank all of those who responded to our request in the past issues by sending in their contributions. The names of contributors appear below in alphabetical order within each category. Contributions of \$50 or more will be recognized for one year in Megillah.

چاپ و نشر «مگیلا» فقط با کمک مالی و تشویق افراد جامعه امکان پذیر است. مگیلا بدینوسیله از اشخاص زیر که به تقاضای ما جواب مثبت داده و هدایای مالی خود را به ما ارسال کرده اند صمیمانه نشکر مینماید. این اسامی در هر قسمت به ترتیب الفبای انگلیسی میباشد. اسامی کسانی که بیشتر از ۵۰ دلار کمک کرده اند برای یک سال در مگیلا درج خواهد شد.

\$1,000 and above

Nassimi Family
Mr. & Mrs. Payam Hakimi/
JP Morgan

\$500 and above

Mr. & Mrs. Joseph Davoudzadeh
Mr. & Mrs. Moussa Etessami
Mr. & Mrs. Abdi Yaghoubi

\$260 and above

Mrs. Floria Asher & Family
Mr. Moussa Banilivi & Family
Mr. & Mrs. Firooz Dilmanian
Mrs. Yafa Hakimian (Mortezaeza)

& Family

Mr. & Mrs. Fatollah Hematian
Mr. & Mrs. Aminagha Khordian
Mr. & Mrs. Hadji Nemati
Mr. & Mrs. Parviz Roubeni
Mr. & Mrs. Mansour Zar

\$100 and above

Mr. Joseph Aghalarian
Mr. Daniel Amini
Mr. & Mrs. Nourollah Aminia
Mr. & Mrs. David Aminia
Mr. & Mrs. Khosrow Banilivi
Mr. & Mrs. Lotfollah Banilevi
Mr. & Mrs. David Bichupan
Mr. & Mrs. Eliahou Broukhim
Mr. & Mrs. Soloman Cohen
Mr. & Mrs. Aghakhan Davoodzadeh
Mr. & Mrs. Manoucher Edalati
Mr. & Mrs. Cyrus Elian
Mr. & Mrs. Yaghoub Gorgian
Mr. & Mrs. Changiz Hakimi & Sons
Mr. & Mrs. Albert Hakimian
Mr. & Mrs. Friedoon Hakimian
(Lotfolahzadeh)

Mr. & Mrs. Danial Ilian
Mr. & Mrs. Jacob Ismaili
Mr. & Mrs. Joseph Lavian (London)
Mr. Steve Levy
Mr. & Mrs. Sadegh Livi
Mr. & Mrs. Avraham Moheban
Mrs. Aghajan Nassimi & Family
(Hamburg)
Mr. & Mrs. Houshang Rafinia
Mr. & Mrs. Houshang Zareh

\$50 and above

Mr. & Mrs. Nassrollah Alishahian
Mr. & Mrs. Aram Bakhshi
Mr. & Mrs. David Bassalali

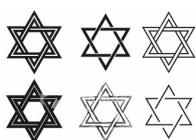
Elishaoff

Mrs. Sara Bassalei
Mrs. Jaffa Bichupan
Mr. & Mrs. Robert Davoodzadeh
Dr. Farrokh Dilmanian
Mr. & Mrs. Martin Ghodsi
Mr. & Mrs. Amir Gordjian
Mr. & Mrs. Robert Hadi
Mr. & Mrs. Aghajan Hakimian
Mr. & Mrs. Lotfollah Hakimian
(Javadoff)
Mr. & Mrs. Parviz Hakimian
(Mortezaeza)

Mr. Phillip Hakimian
Mr. & Mrs. Samuel Hoshmand
Mr. & Mrs. Daniel Ilian
Mr. & Mrs. Moussa Kashimallak
Mr. & Mrs. Farajollah Kashimallak
Mr. & Mrs. Fereydoun Kashimallak
Mrs. Esther Kelaty
Mr. & Mrs. Eshagh Kohanim
Mr. Steve Levy
Mr. Daniel Mordechai
Mrs. Nazi Nabavian & Son
Mr. & Mrs. Jalal Zar
Mr. & Mrs. Nasser Zar

Under \$50

Mr. & Mrs. Salim Morad
Mr. Benjamin Aminoff
Mr. & Mrs. Younes Dilmanian
Mr. & Mrs. Ebrahim Sani

۵۰ دلار و به بالا

خانم و آقای نصراله ایشاهاي
خانم و آقای آرام بخشی
خانم و آقای دیوید بصلتلی
(ایشاوف)

خانم سارا بصلتلی
خانم یافا بی چوبان
آقای روبرت داودزاده
آقای دکتر فخر دیلمانیان
خانم و آقای مارتین قدسی
خانم و آقای امیر گرجیان
خانم و آقای روبرت هادی
خانم و آقای آقا جان حکیمیان
خانم و آقای لطف الله حکیمیان
(جوادف)

خانم و آقای پرویز حکیمیان
(مرتضی زاده)

آقای فیلیپ حکیمیان
خانم و آقای شموئل هوشمند
خانم و آقای دانیل ایلیان
خانم و آقای موسی کاشی ملاک
خانم و آقای فرج الله کاشی ملاک
خانم و آقای فریدون کاشی ملاک
خانم استر کلاتی
خانم و آقای اسحق کهنیم
آقای استیو لیوی
آقای دانیل مردخای
خانم نازی نبویان و فامیل
خانم و آقای جلال زر
خانم و آقای ناصر زر

زیر ۵۰ دلار

آقای بنجامین امین اف
خانم و آقای یونس دیلمانیان
خانم و آقای سلیم مراد
خانم و آقای ابراهیم سانی

۱۰۰ دلار و به بالا

خانواده نسیمی
خانم و آقای بیام حکیمی /
جی.بی.مورگن

۵۰۰ دلار و به بالا

خانم و آقای زوف داودزاده
خانم و آقای موسی اعتصامی
خانم و آقای عبدی یعقوبی

۲۶۰ دلار و به بالا

خانم فلوریا آشر و خانواده
آقای موسی بنی لیوی و فامیل
خانم و آقای فیروز دیلمانیان
خانم یافا حکیمیان (مرتضی زاده)
و فامیل

خانم و آقای فتح الله همتیان
خانم و آقای امین آقا خوردیان
خانم و آقای حاجی نعمتی
خانم و آقای پرویز روبنی
خانم و آقای منصور زر

۱۰۰ دلار و به بالا

آقای ژژف آقالاریان
آقای دانیل امینی
خانم و آقای نورالله امین نیا
خانم و آقای دیوید امین نیا

خانم و آقای خسرو بنی لیوی
خانم و آقای لطف الله بنی لیوی
خانم و آقای دیوید بی چوبان

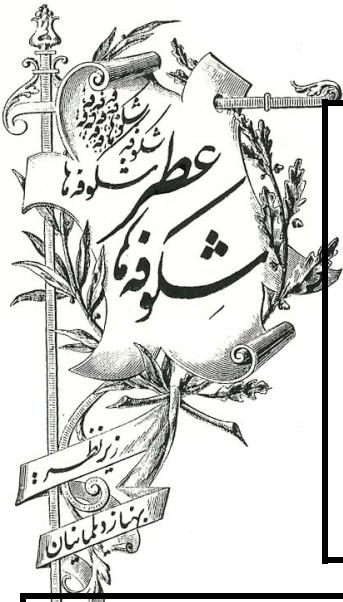
خانم و آقای الیاهو بروخیم
خانم و آقای آقا خان داودزاده
خانم و آقای سلیمان کهن

خانم و آقای منوچهر عدالتی
خانم و آقای سیروس ایلیان
خانم و آقای یعقوب گرجیان

خانم و آقای چنگیز حکیمی و فامیل
خانم و آقای آبرت حکیمیان
خانم و آقای فریدون حکیمیان
(لطف الله زاده)

خانم و آقای دانیل ایلیان
خانم و آقای جیکوب اسماعیلی
خانم و آقای یوسف لاویان (لندن)
آقای استیو لیوی

خانم و آقای صادق لیوی
خانم و آقای اوراهام محبان
خانم آقا جان نسیمی و خانواده (هامبورگ)
خانم و آقای هوشنگ رفیع نیا
خانم و آقای هوشنگ زارح

جان بقا

در گور کجا گنجی چون نور خدا داری
ماننده آن دلبر بنما که کجا داری
تو روی ترش با من ای خواجه چرا داری
شیخا تو چو دلتنگی با غم چه هواداری
همرنگ شو آخر هم گر بخشش ما داری
بسم الله مولانا چون ساغرها داری
با تیره نیامیزی چون بحر صفا داری
مولوی

از مرگ چه اندیشه چون جان بقا داری
خوش باش کز آن گوهر، عالم همه شد چون زر
در عشق نشسته تن در عشت تا گردن
در عالم بی رنگی مستی بود و شنگی
چندین بمحور این غم تا چند نهی ماتم
از تابش تو جانا جان گشت چنین دانا
شمس الحق تبریزی چون صاف شکریزی

چاه یوسف

گمان مبر که مرا درد این جهان باشد
به دوغ دیو در افتی دریغ آن باشد
مرا وصال و ملاقات آن زمان باشد
که گور پرده جمعیت جنان باشد
غروب شمس و قمر را چرا زبان باشد
لحد چو حبس نماید خلاص جان باشد
چرا به دانه انسانت این گمان باشد
ز چاه یوسف جان را چرا فغان باشد
که های هوی تو در جو لامکان باشد
مولوی

به روز مرگ چو تایوت من روان باشد
برای من مگری و مگو دریغ دریغ
جنازه ام چو بینی مگو فراق فراق
مرا به گور سپاری مگو وداع وداع
فرو شدن چو بدیدی برآمدن بنگر
تو را غروب نماید ولی شروع بود
کدام دانه فرورفت در زمین که نرست
کدام دلو فرورفت و پر برون نامد
دهان چو بستی از این سوی آن طرف بگشا

بی همگان

DAG تو دارد این دلم جای دگر نمیشود
گوش طرب به دست تو بی تو بسر نمیشود
عقل خروش میکند بی تو بسر نمیشود
خواب من و قرار من بی تو بسر نمیشود آب
آب زلال من تسوی بی تو بسر نمیشود
آن منی کجا روی بی تو بسر نمیشود
این همه خود تو می کنی بی تو بسر نمیشود
باغ ارم سقر شدی بی تو بسر نمیشود
ور بر روی عدم شوم بی تو بسر نمیشود
مونس و غمگسار من بی تو بسر نمیشود
سر زغم تو چون کشم بی تو بسر نمیشود
هم تو بگو به لطف خود بی تو بسر نمیشود
مولوی

بی همگان بسر شود بی تو بسر نمیشود
دیده عقل مست تو چرخه چرخ پست تو
جام ز تو جوش میکند دل ز تو نوش میکند
خمر من و خمار من باغ من و بهار من
جاه و جلال من توبی ملکت و مال من توبی
گاه سوی وفا روی گاه سوی جفا روی
دل بنهند برکنی توبه کنند بشکنی
بی تو اگر بسر شدی زیر جهان زیر شدی
گر تو سری قدم شوم ور تو کفی علم شوم
گر تو نباشی یار من گشت خراب کار من
بی تو نه زندگی خوشم بی تو نه مردگی خوشم
هر چه بگویم ای سند نیست جدا ز نیک و بد

جدول و سرگرمی

طرح از: داریوش رحمانی

پس از حل جدول در خانه های اطراف
جدول بنام یک نویسنده و دو اثرش پی
خواهید برد.

عمودی:

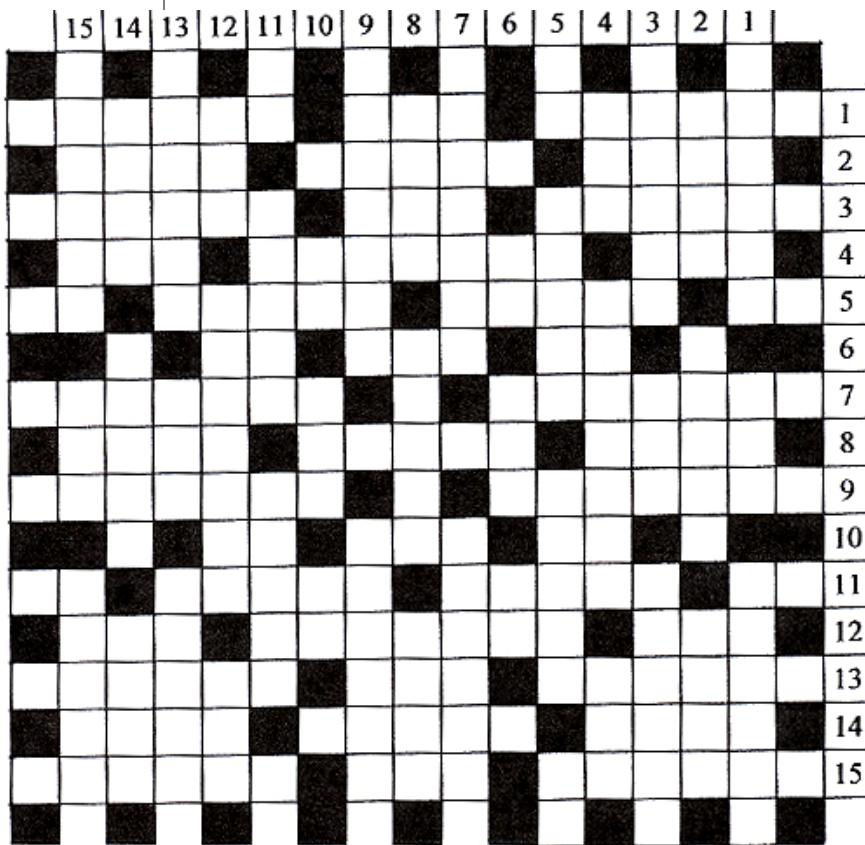
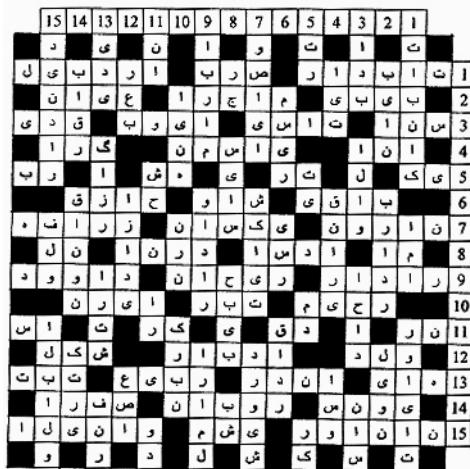
۱- شاهراه - دوست - تنگ و بدون درز ۲- مسافر - روشن و بارز - رونده به زبان انگلیسی ۳- از مناطق بیلاقی شمال تهران - ترس - بسته بندی زخم ۴- شغل و پیشه - آزادانه - شبیه ۵- از کلمات ربط - مسئول آب در کوچه ها در قدیم - جمعه - ضمیر انگلیسی ۶- وی - از نام های پسرانه خارجی - ناله جگرسوز ۷- پاسداران سرزمین ها - مُتلون ۸- آگاه - بیماری کج خیالی - نژاد ایرانی ۹- پدر ادیان - کار از محکم - از شاهان اسرائیل - امید ۹- اتوبوس برقی - سرزمین ابیاء و شیر و عسل ۱۰- ضمیر جمع - ندا و آوا - کاری بچگانه ۱۱- چوب خوشبو - عمل نخ ریسی - از ماههای عبری - بوی ماندگی ۱۲- این هم میوه ایست گرمیسری - خیل سواران - میوه ایست ۱۳- نمودار خراب - تیز و برنده - از مرکبات ۱۴- از مناطق بیلاقی در جاده چالوس - وزیر شترنچ - از اعداد یونانی ۱۵- موزیانه - جواب های از وسائل طبخ در گذشته.

افقی:

۱- دورافتاده - با رفت میآید - دیو سپید پای دریند ۲- شایسته و اوایسته - فرخنده و همایون - یکی از رگ ها ۳- آنقدر مبارزه کرد که اوپاشش بهم ریخت - جمع رأی - کشتی جنگی ۴- از کلمات پرسشی - از اعداد دورقمی ترتیبی - سستی ۵- رودخانه آرام - ناشایست - شایسته - از کلمات اضافه ۶- بدنسی آمدن یا آوردن - خواب - طبانچه و سیلی ۷- نوعی انگور - صحبت از چند درخت صنوبر است ۸- محکم - از شاهان اسرائیل - امید ۹- اتوبوس برقی - سرزمین ابیاء و قلل معروف ایران - از اعضای دوگانه بدن ۱۲- چین و چروک پوست - جهان گشائی که درب و داغان شد - از شهرهای آذربایجان ۱۳- نوعی اسلحه - حکم تصدیق - از میوه های گرمیسری ۱۴- رئیس جمهور ترور شده - بانگ بلند - واجب و ضروری ۱۵- اهل مرکز استان فارس است - قوت غالب - کودک.

حل جدول شماره گذشته

رمز جدول شماره گذشته تا توانی دلی
بدست آور، دل شکستن هنر نمیباشد.

ریشه های تاریخی امثال و حکم

خلاصه و تنظیم از داریوش رحمانی

اقتباس از کتاب «قصه های تازه از کتابهای کهن» - نگارش مهدی آذر یزدی

حکایت موشه و قالب پنیر!

در این وقت دید که موشهای خیره به او نگاه می کنند و نزدیک است صدایشان دریابیا. این بود که گفت اه اه. این چه پنیری است که شما پیدا کرده اید؛ من چند سال است که بین مردم خواراک تقسیم میکنم و هر گز پنیری به این نامیزانی و ناجوری ندیده بودم. اندازه کردن آن خیلی دردرس دارد. یکی از موشهای گفت نمی دانم، ما که آنرا امتحان نکرده ایم. گربه گفت: معلوم است! اگر امتحان کرده بودید می فهمیدید که من چه میگویم. این پنیر اصلاً پنیر نامیزانی است. و بعد چند بار دیگر هم دو قطعه پنیر را سبک سنگین کرد و هر بار تکه ای از آنرا خورد تا کم کم جز دو جبه کوچک چیزی باقی نماند. آنوقت گربه خوش انصاف گفت: خسته شدم، حالا به خوبی و خوشی کارتان دارد درست میشود و بعد آن دو جبه باقیمانده را هم خودش خورد و گفت:

این هم حق الزحمه من! شما هم بروید و قدری انصاف پیدا کنید و دیگر برای این مسائل جزئی با هم اختلاف نکنید! این بار من به دادتان رسیدم و جلو چشم خودتان کار تقسیم را سر و صورت دادم و گرنه خدای نکرده ممکن بود گیر یک ظالمی بیفتید که از همان اول

قالب بزرگ پنیر را از چنگان در بیاورد و ببرود!

وقتی موشهای دیدند چیزی از پنیر باقی نمانده، شروع کردند از یکدیگر ایراد گرفتن. یکی به آن یکی میگفت تقصیر از تو بود که گفتی به گربه مراجعه کنیم! آن یکی جواب داد، تقصیر تو بود که میخواستی بیشتر بخوری و شروع کردند به دعوا کردن.

گربه گفت آهای، اینجا جای دعوا نیست و من از سرو صدا خوشنم نمی آید، بهتر است بروید و با هم سازگار باشید و سعی کنید پنیر بهتری پیدا کنید و اگر باز هم با من کاری داشتید در خدمتگزاری حاضرم. حالا هم بایدید جلوتر تا شما را با هم آشتبدهم.

موشهای گفتند: نخیر دیگه، بسمان است. از همان تقسیم پنیر هر چه باید بفهمیم فهمیدیم! خودمان با هم آشتبه میکنیم و دیگر راضی به زحمت شما نیستیم.

این مثل را وقتی میگویند که نتیجه کاری برخلاف انتظار و برعکس از آب در بیاید. برای مثال: وقتی کسی در کاری دخالت میکند تا آن را به سرانجام بهتر برساند اما کار را خراب تر میکند.

این ضرب المثل از یک افسانه قدیمی گرفته شده که داستانش از این قرار است: یک روز دو تا مosh یک قطعه پنیری پیدا کرده اما بر سر تقسیم آن اختلاف داشتند و نمی خواستند که سهمشان کم و زیاد شود. هر چه فکر کردند دیدند نمی توانند آن را به دو نصفه مساوی تقسیم کنند. یکی از موشهای گفت: بیا بنشینیم و همین طوری بخوریم تا تمام شود. دیگری گفت نه این طور بی حساب و کتاب نمی شود. ممکن است یکی بیشتر بخورد و یکی مغبون شود. بهتر است یکی را پیدا کنیم که تقسیم کردن بلد باشد و پنیر را درست دو قسمت کند. در این

همسايگي ما يك گربه هست که میگویند حیوان خوش انصافی است و پایش شکسته؛ از کار افتاده است و دیگر خطری برای موشهای ندارد و خوب است از او کمک بگیریم. هر چه باشد تجربه گربه ها بیشتر است و راه کار را بهتر بلدند. بعد از کلی بگو مگو راضی شدند که از گربه کمک بگیرند و پنیر را روی زمین قل دادند و موضوع را به گربه گفتند؛ گربه گفت: بله، تقسیم کردن پنیر کار مشکلی است و اگر درست انجام نشود ممکن است یکی مغبون شود و هر کاری هم اسبابی لازم دارد و اسباب این کار هم ترازوست که من بلدم بسازم و حالا آنرا درست میکنم. گربه دو تا نصفه پوست تارنج را برداشت و با نخ و میخ و سیخ یک ترازو ساخت و قالب پنیر را با یک ضربت به دو نیم کرد و هر قطعه را در یک طرف ترازو گذاشت. اما یکی از آنها قدری سنگین تر بود و کفه ترازو پایین رفت؛ گربه قطعه سنگین را برداشت و با دندانش گازی به آن زد و خورد و دوباره گذاشت توى ترازو. حالا این یکی سبک تر شده بود و صفحه دیگر رفت پایین. گربه قطعه دوم را برداشت و یک تکه از آنرا کند و خورد و گذاشت سر جایش و دید حالا آن یکی سنگین تر است. باز یک تکه از قطعه سنگین تر را خورد و باز این یکی و باز آن یکی!

در حاشیه مقاله یهودیان عراق

از هوشتنگ زارح

مجله وزین مگیلا
گریت نک - نیویورک

محترماً در آخرین مجله مگیلا شرحی در باره یهودیان عراقي نوشته بودید که مرا بیاد خاطره جالبی با یکی از همان یهودیان انداخت. در تعطیلات تابستان سال ۱۹۵۵ در تجارتخانه واردات - صادرات مردی بنام ساسون سودائی واقع در طبقه سوم سرای رضوان، خیابان بوذرجمهری تهران کار میکردم که با آقای «یوسف کهن» یکی از یهودیان مهاجر عراقی آشنا شدم. روزی آقای کهن از من خواستند ایشان را برای استقبال از یک مسافر به فرودگاه مهرآباد ببرم. در فرودگاه آقای کهن با خانمی که خود را با چادر و روپنده سیاه پوشیده بود و مانند زنان سالمند آهسته راه میرفت به زبان عربی سلام و علیک کرد و او را با خود به تجارتخانه آقای ساسون سودائی بردیدم. در آنجا آقای کهن، خانم مسافر را وارد اطاقی کرد و در را بست. پس از چند دقیقه همان خانم که در واقع زن جوانی بود بدون چادر از اطاق خارج شد و پس از روبرویی و احوالپرسی دوباره با آقای کهن، چهار شمش طلا روی میز گذاشت. با تعجب زیاد به این فکر افتادم که ساید آقای کهن در معاملات طلای فاچاق فعالیت میکند در حالیکه اصل قضیه ماجراهی دیگری بود.

قبل از خراج یهودیان از عراق، آقای یوسف کهن با قیمانده ثروت خود را در اختیار دوست مسلمان عراقی اش به امانت گذاشته بود که او هم پس از فروش، وجودش را بصورت شمش طلا درآورده و بدین وسیله توسط همسر خودش برای آقای یوسف کهن به تهران فرستاده بود. در واقع آن خانم چادری سالمند، شمش ها را زیر چادر و لباسهای اضافی خود پنهان کرده بود. بعدها از آقای کهن شنیدم که همان خانم در مدت یکسال، چهار بار به تهران آمده و جمعاً ۱۶ قطعه شمش طلا برای آقای کهن آورده بود.

جای خوشوقتی است که در میان طبقات گوناگون مردم از هر دین و آئین که باشند انسان های درست و با ایمان هم همیشه وجود دارند. آقای یوسف کهن چند سال قبل در آمریکا درگذشت و دو تن از دخترانش، هم اکنون در بروکلین زندگی میکنند. امیدوارم دوستان عراقی و خانواده امین و مورد اعتماد آقای کهن نیز هر کجا هستند در کمال سلامت بسر برند.

ایراد کرد قبول نکنند چه در فارسی مثالی است که میگوید «منگر که که میگوید، بنگر که چه می گوید». یکی از بزرگترین خطراتی که ادیان را تهدید میکند روش منفی میباشد. یعنی بجای اینکه از مذاهب استفاده شود تا پیروان آنها را به هم نزدیک تر سازند، از آنها سوء استفاده میشود تا بین پیروان آنها شکاف و دشمنی بوجود آورند.

به ما نمی گویند که دستوری است آسمانی که هم نوعت را چون خودت دوست بدار؛ پس آنها که به اصطلاح مدارسی تأسیس می کنند تا درس نفرت و جدایی بدهند و نهایت تروریست تحويل جامعه بدهند همنوع نوع بشر نیستند و یا اینکه به دستورات آسمانی اعتقاد ندارند. سعدی شاعر نامدار ایرانی میگوید:

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش ز یک پیکرند
پس آنها که سعی در ایجاد دشمنی و نفاق میکنند از این گوهر سرشته نشده و عضو این پیکر نیستند.

البته هر کس با نزدیکان خود، نژاد خود، قبیله خود و ملیت خود وابستگی ها و نزدیکی های بیشتری دارد ولی این واقعیت نباید موجب فراموش شدن محنت دیگران شود، چه در نهایت ما خود را عضوی از جامعه بشری می دانیم.

و باز دیده می شود که اشخاصی بی تمدن، بی سواد و عقب افتاده بعنوان دین به مراکز تمدن یورش می آورند(!) و اولین چیزی که سعی در تخریب دارند مدارس میباشد. چه برداشت گردانند گان آنها اینست آن کس که درس خوانده فکرشن باز شده و از آنچه در اطرافش میگذرد باخبر شده و دیگر به راه دین نمی آید. البته اگر مرامی لازمه قبول بیسواند و افکار منجمد و عقب افتادگی باشد فکر نمیکنید که اشکال از آن مرام است؟ و اگر مرامی از خودش شک نداشته باشد چه مخالفتی با روشنفکری، دانش و پخش خبر می تواند داشته باشد؟!

شاید بتوانیم ادعا کنیم که جامعه خوب ما تا به این زمان بطور جدی با این خطرات (از چپ و از راست) روبرو نشده و اگر شکافی بوجود آمده هنوز از هیچ طرف از چهارچوب دین خارج نشده اند. ولی بهتر است که ما این خطرات را شناسایی کرده طوری رفتار کنیم که در آینده هم مشکلی پیش نیاید.

در اینجا والدین و مسئولین خانواده ها، پیشوایان مذهبی و رهبران جامعه و انجمن مرکزی نقش حساس و مهمی در انتخاب مسیر آینده جامعه دارند. بخصوص انجمن مرکزی با قدرت تصمیم گیری در انتخاب رهبران مذهبی و در نوع آموزش کودکان و برنامه های اجتماعی می تواند تأثیر بسزائی داشته باشد.

ما در اینجا از عزیزان و دوستانی که مسئولیت عضویت در انجمن مرکزی را پذیرفته یا خواهند پذیرفت می خواهیم که اهمیت این مسئولیت را درک کرده و هدایت فکری جامعه را در سر لوحه دستور کار خود قرار دهند. و امیدواریم که رهبری خردمندانه دینی و اجتماعی جامعه ما ادامه پیدا کند و جامعه نیز اسم خوب خود را نگاه داشته و همیشه سر بلند باشد.

مرحوم حالت در امور سیاسی نیز صاحب نظر بوده و در بارهٔ اختلاف و جنگ بین اعراب و یهودیان راه حل زیر را از قول دو جوان طلبه ارائه داده است:

دوش در مدرسه بحثی میرفت
به میان دو جوان طلبه
صحبت از جنگ عرب بود و یهود
بحث از آن نائمه ملتله
آن یکی گفت اگر میخواهی
صلح بر جنگ نماید غلبه
راهش این است که اهرام ثلات
برود توی خلیج عقبه!!
روحش شاد باد!

بود. در این شعر هیچیک از طبقات مردم اعم از زنان و مردان، جوانان، پیران، ثرومندان، تنگ دستان، باسودان یا بی سوادان را بی نصیب نگذاشته است!

ابوالقاسم دشمن سرسخت آخوند و ملا بود و در هر فرصتی مُتلکی بار آنها میکرد و معتقد بود همگی آنها اهل منقل و وافور و تریاک بوده و دارای بدنهٔ آنچنان سمی می باشند که اگر حشره‌ای هوس کرد نیشی به آنان بزند خونش گردن خودش است و این شعر را وصف الحال آنها سروده است:

آن شنیدستم که در کاشان شبی
شیخ صاحب نام را زد عقربي
صبحدم دیدند عقرب مرده بود
شیخ آن را مثل میگو خورده بود

ترکیب عقل و ایمان

از بهرام نبویان

شده اند. عده‌ای در چشم دیگران تندرو و خرافاتی می‌نمایند و بر عکس گروهی در چشم این افراد کم اعتقاد می‌نمایند. در نتیجه امکان ادامه یک پارچگی فکری در جامعه از بین می‌رود و شاهد یک شکافی می‌شویم که اگر عمیق تر شود، باعث شکست هدف مذهب برای همبستگی می‌شود، و بر ماست که بتوانیم در برابر این پدیده بایستیم و دوستی و احترام متقابل خود را حتی اگر بعضی عزیزان با ما هم فکر نیستند. نگاه داریم و تا آنجا که کسی از راه دوستی و انسانیت خارج نشده او را عزیز بداریم.

اگر ما ادیان را در داخل یک چهارچوب در نظر بگیریم، همانقدر که عدم توجه به دستورات اخلاقی و گرایش به بی‌قید و بنده می‌تواند زیتابار بوده و فرد را از خواص انسانی دور سازد، همانقدر هم تعصبات تند و خشک و فناشیم می‌تواند خطرناک و خانمانسوز باشد و از روش انسانی بدور. چه، دیده می‌شود که بسیاری از جنگها و آدمکشی‌ها ناشی از ایمان خشک و بدور از عقل می‌باشد.

ما در دنیای زندگی می‌کنیم که سیاستمداران و تبهکاران برای پیشبرد مقاصد خود از ادیان سوء استفاده می‌کنند. به این معنی که چون آنها می‌دانند که اکثریت مردم دارای اعتقادات قوی مذهبی می‌باشند، از آنها چه از نظر سیاست‌های جهانی استفاده کرده و با وجود آوردن خرافات‌های مطابق میل خود و دامن زدن به تعصبات تند بخصوص در کشورهای جهان سوم سعی در پیشبرد برنامه‌های خود دارند و چه از نظر فردی که اشخاصی نادرست در زیر پوشش دین و در لباس مذهب به عوام فربیی و کلاه برداری می‌پردازند.

در برابر این خرافات‌پردازی‌ها و دین فروشی هاست که رهبران مذهبی جامعه ما بارها در ضمن صحبت‌هایشان از دوستان خواسته اند که هر مطلبی را که هر کسی زیر عنوان مذهب و در لباس مذهبی

اگر ما بپذیریم که پیامبران پیام‌های را که آورده اند و مذاهی را که پایه گذاشته اند بمنظور ساختن انسان‌های بهتر و سالم‌تر و به زبان ساده «انسان تر» بوده است، و باز هم اگر بپذیریم که هدف از بوجود آوردن رسوم و سنن، ایجاد وجهه مشترک و در نتیجه همبستگی بین پیروان هر دینی بوده است، آن زمان است که باید به خود ببالیم که جامعه خوب ما به نحو چشمگیری به هر دو مهم دست یافته است. زیرا ما نه تنها دارای نامی بسیار خوب به عنوان مردمانی راست و درست و مورد اعتماد بوده ایم، بلکه همبستگی دوستان نیز یک اتحاد خوب، سالم و سازنده بوده است. اتحادی که ربای بن حییم در نوشته خود به نشریه شالوم آنرا ارج نهاده تا به یک پیوند مقدس که برای پایداری آن باید حد امکان کوشید و گذشت کرد.

شاید بی مورد نباشد که ما این ویژگی‌ها را مدیون دستورات و رسوم زیبای یهودی همراه با فرهنگ دیرپا و مردمی ایرانی، و باز رهبری شایسته رهبران دینی و اجتماعی خود بدانیم. اما سالهای است که از ایران خارج شده ایم و از فرهنگ زیبا و انسانی آن بدوریم، در عوض در میان فرهنگ پیشرفته، آزاد و مادی آمریکا و نیویورک زندگی می‌کنیم.

خواه و ناخواه این تغییر محیط در فرهنگ و راه و روش جامعه ما تأثیر گذاشته و خواهد گذاشت. و ایکاش که ما بتوانیم در این تحول، در حین نگاهداری ویژگی‌های برجسته و خوب جامعه، از خوبی‌ها و امتیازات محیط جدید بهره برداریم و از خطرات آن دوری نماییم.

یکی از پیامدهای این محیط آزاد وجود مراکز آموزشی گوناگون علمی و مذهبی بوده که خود می‌تواند سبب ایجاد شکاف در میان اجتماع باشد. هر کدام از ما دوستان و عزیزانی داریم که بنا به آموختش و شخصیت خود دارای نظرات مختلف در راه و رسم زندگی

اثر کریولیس (Coriolis Effect) و تأثیر آن در سرنوشت نبرد دریایی از کوروش دیلمانیان

حرکتند. این اثر در سرعتهای نسبی معنده مانند حرکت کشته ها و حرکت اتمبیل ها و حتی حرکت هوایپماهای مادون صوت محسوس نیست. ولی در حرکت پرتابه ها (Projectiles) که معمولاً چندین برابر از سرعت صوت سریع تر است این اثر محسوس میشود. توضیح علمی این اثر منسوب به ریاضی دان فرانسوی Gaspar Coriolis در سال ۱۸۳۵ یعنی بیست سال پس از نبرد Trafalgar است. ولی دریاسالاران انگلیسی دهها سال قبل از ارائه فرمول شتاب کریولیس (Coriolis Acceleration) توسط این دانشمند، به تأثیر دوران زمین روی مسیر حرکت پرتابه های سریع السیر مانند گلوله توب (از نظر ناظر زمینی) پی برده بودند. این پیشرفت انگلیسیها در علم و فن تپخانه دریایی (Naval Artillery) با خاطر پیشقدمی آنها در مجهز کردن کشته های جنگی شان به توب و استفاده از دوربین روی لوله توب تعییر شده است. مضارفاً نیروی دریائی انگلستان (Royal Navy) تمام فرماندهان کشته های جنگی خود را موظف به تمرین نشانه گیری و شلیک دریائی به هدف های خالی از سکنه میکرده است (مانند مانورهای دریائی امروزی) در حالیکه دریاسالاران ناپلئون هیچکدام چنین تمریناتی را نگذرانده بودند.

برای حسن ختم، بد نیست اضافه کنیم که معدود کشته های فرانسه - اسپانیا که از این نبرد جان سالم بدر برده بودند عقب نشینی کرده و در اولین فرصت پس از رسانیدن خود به ساحل وطن، اعلام پیروزی کرده و جشن پیا کردند!

امروز که مشغول نوشتمن این مقاله شده ام مصادف است با سالروز نبرد دریائی Battle of Trafalgar بتاريخ ۲۱ اکتبر ۱۸۰۵. این نبرد یک روزه که نتیجه آن تأثیر بسزایی در تاریخ قاره اروپا چه در دوران ناپلئون و چه در دوران بعد از وی داشت، بین ناوگان جنگی مشترک فرانسه - اسپانیا از یک طرف و نیروی دریائی انگلستان (Royal Navy) از طرف مقابل درگیر شد. علت این رویارویی از یک سو جاه طلبی ناپلئون و از سوی دیگر سرسختی و غرور دریاسالار نلسون (Admiral Nelson) برای حفظ کنترل ترافیک دریائی در مدخل دریای مدیترانه یعنی تنگه جبل الطارق بود. در پایان روز نبرد با آنکه کشته های انگلستان از لحاظ تعداد در اقلیت بودند، توانستند کشته های دشمن را اکثراً منهدم و بقیه را متفرق کنند و نقشه های جاه طلبانه ناپلئون را برای اخراج انگلستان از تنگه Jibraltar و تصاحب قدرت دریائی در قاره اروپا نقش بر آب کنند. ناگفته نماند که در حین این روز نبرد با وجود آزمودگی برتر انگلستان در نشانه گیری و شلیک دریائی، یکی از توب های شلیک شده از طرف دشمن تصادفاً به کشته فرماندهی برخورد و جراحت و خیمی بر پای نلسون وارد آورد که مآلًا به مرگ او منجر شد.

و اینک توضیح مختصراً بر دلیل اصلی پیروزی انگلستان در این نبرد علیرغم برتری ناوگان ناپلئون از لحاظ تعداد: اثر کریولیس، تأثیر دوران کره زمین بر روی حرکت نسبی اجسامی است که با سرعت نسبی فوق العاده در نزدیکی سطح زمین در

یادی از ابوالقاسم حالت از مهندس نورالله محبان - لندن

آنان داشت و در اکثر مجالس و اعیاد از او دعوت میشد و حاضران از گفتار و اشعار او مستفیض میگردیدند. آثارش همگی مردم پسند، طنزآمیز و اغلب آنها وصف الحال و سوژه روز بوده و طرفداران زیادی داشت. نمونه هایی از آنها را در این جایدآور میشون:

در زمان انتخابات دوره سیزدهم مجلس شورای ملی ایران که همه جا در و دیوارها پر از علامات تبلیغاتی کاندیداهای وکالت مجلس بود و حتی باباشمیل ها وارد میدان شده بودند، ابوالقاسم هم بیکار ننشسته به این مناسبت شعری طنزآمیز و دوپهلو سرود که مدت‌ها ورد زبانها

شادروان ابوالقاسم حالت شاعر و نویسنده معاصر شغلی در شرکت ملی نفت ایران داشت و در عین حال از ذوق سرشاری برخوردار بوده و آثار ادبی و انتقادی و طنزآمیز او زیست بخش نشریات ایران بخصوص روزنامه فکاهی و اجتماعی توفیق محسوب میگردید و میتوان گفت این نشریه تا حدودی شهرت و موقفیت خود را مدیون او بوده است. از آنجا که اندام نسبتاً لاغر و دراز داشته است عده ای از دوستان او را به خروس لاری تشبیه کرده بودند که خودش نیز آنرا پسندیده و اکثر آثار خود را با همین نام مستعار منتشر کرده است. رابطه او با یهودیان بسیار صمیمانه بود و محبوبیت زیادی در بین

The main active Synagogue of Kharkov

A former synagogue in Uzhgorod

Drohobych, Ukraine. Great (Choral) Synagogue.

شده، نشان می دهد بیش از سه هزار تن از سکنه بر دیچف یهودی بوده اند. اعلام این آمار پس از فروپاشی شوروی از این نظر حائز اهمیت است که بسیاری از افراد شرکت کننده در این آمارگیری همان طور که انتظار می رفت به علت امکان ضایع شدن حقوق سیاسی و قومی خود عملاً مایل نبودند پاسخ صحیحی به سؤالات بدھند و یا در مورد ملیت خود که در گذرنامه های آنها ذکر شده بود اظهار نظری نمایند. خانم وانشل بوئیم می گوید: «در گذشته بسیاری از یهودیان به علت اینکه با اعلام نمودن مذهب خود بسیاری از موقعیت های اجتماعی و امکانات ترقی خود را از دست می دادند، مذهب خود را ظاهر نمی کردند.»

اما این خانم شخصاً هیچگاه یهودی بودنش را پنهان نکرده است. در اسناد سجلی او که در شوروی سابق صادر شده مذهب او یهودی ذکر شده است. او معتقد است افرادی که بعد از سال ها بخواهند مذهب پنهان نگهداشته خود را آشکار کنند با مشکل رویرو خواهند بود. او در ادامه می گوید «در شوروی هیچ یهودی پس از فوت استالین نمی بایست از نوع مذهب خود واهمه داشته باشد و ضرورتی هم به کتمان مذهب نبود. افرادی که مذهب خود را پنهان کردند فقط در فکر منافع شخصی خود بودند. اما به نظر من طرز فکر این افراد مردود است. انسان دارای هر ملیت و مذهبی که باشد باید غرور خود را حفظ کند». در فاصله ای نه چندان دور از منزل خانم وانشل بوئیم در ساختمانی در حاشیه مرکز شهر تنها کنیسای بر دیچف که از ۶ کنیسای گذشته به جای مانده، قرار دارد. در آنجا حاخامی حضور ندارد. مرد جوانی که در حیاط کنیسا مشغول جمع آوری هیزم است از وضعیت جامعه یهود صحبت می کند: «روزهای شبات به راحتی ده نفر (عسار) جمع می شوند اما در روش هننانا و کیپور در کنیسا جمعیت کثیری حضور بهم می رسانند»

خانم وانشل بوئیم اضافه می کند: «عملاً دوره حکومت ضد یهودی به پایان رسیده است اما هنوز متاسفانه در اوکراین، مثل گذشته بعضی برخوردهای ضد یهودی مشاهده می شود». به همین جهت است که او هم به زودی مانند دیگر همکیشان خود «بر دیچف» را ترک خواهد کرد. به علت اینکه همسر او دچار بیماری قلبی است احتمالاً آنها آلمان را به عنوان محل سکونت بعدی خود انتخاب خواهند کرد.

بدین ترتیب همین جامعه کوچک یهودی نیز کوچکتر خواهد شد و دیگر با آن شهر کوچک دوره گذشته وجه مشترکی نخواهد داشت. سال های متمادی اوکراین بعنوان منطقه ای یهودی نشین در اروپای شرقی به شمار می رفت اما سیاست بعد از جنگ استالین که مهاجرت مجدد یهودیان رانده شده را به قسمت غربی روسیه پیش بینی نکرده بود، به این قدمت پایان بخشید. بدین ترتیب این شهر و فرهنگ آن کم کم روبه زوال گذاشت به حدی که تقریباً نشانه ای از یهودیت در آن دیده نمی شود. ولی در حال حاضر در «بر دیچف» در اوکراین که در گذشته شهر کوچکی بود هنوز یک گتو وجود دارد.

جامعه یهودی اوکراین

قبل و بعد از فروپاشی شوروی

برگرفته از سایت انجمن کلیمیان تهران

مسئولیت آن را خانم "الا وانشل بوئیم" (Ella Wanschelboim) عهده دار بود. او در ازبکستان، شهری که خانواده اش به آنجا مهاجرت کرده بودند به دنیا آمد.

به همین جهت او از نزدیک، پیامدهای جنگ را به علت موقعیت جغرافیائی محل تولدش لمس کرده است. پدر او سرباز ارتش سرخ بود و چند هفته پس از حمله ارتش آلمان نازی کشته شد و مادرش نیز پس از خاتمه جنگ در اثر بیماری سل فوت کرد. پس از آن، سپریستی خانم الا وانشل بوئیم را مادربزرگش به عهده گرفت، شخصی که پایه گذار اطلاعات مذهبی، زبان عبری (یدیش) او به شمار می آید.

این خانم که هم اکنون ۶۷ سال دارد می گوید: "من همیشه از مادربزرگم می خواستم برایم داستان تعریف کند، اما او قصه ای بلد نبود و به همین خاطر همیشه مطالب برگزیده از تورات را به صورت داستان برایم تعریف می کرد."

در حال حاضر در "بردیچف" افراد معدودی آشنائی به زبان «یدیش» (یدیش ترکیبی از زبان عبری و زبان های اروپایی است) دارند. تقریباً نسل جدید که بعد از جنگ به دنیا آمده است اکثراً با زبان و فرهنگ روسی آشناتر هستند. فقط سکنه نسبتاً مسن "بردیچف" اعم از یهودی و غیر یهودی هنوز به ییدیش تکلم می کنند. در گذشته به علت اینکه اوکراینی های غیر یهودی در اقلیت بودند زبان ییدیش را به اجبار به تبع اکثریت یاد می گرفتند اما با گذشت سالها بافت جمعیتی تغییر پیدا کرده است. در آن موقع از ۷۵۰۰۰ سکنه بردیچف قریب ۴۵۰۰۰ نفر یهودی بودند. بر اساس آمار منتشره این رقم در اواخر دهه ۳۰ میلادی به ۵۷۰۰۰ یهودی نیز افزایش یافت. حدوداً پنج سال پس از آن یعنی در ۵ ژانویه ۱۹۴۴ زمانی که ارتش سرخ مجدداً وارد این شهر شد، تنها ۱۵ یهودی در آنجا حضور داشتند چون اکثر یهودیان توسط نازیها در سال ۱۹۴۱ در گتوهای خود تیرباران شده بودند و فقط همین تعداد انگشت شمار موفق به نجات جان خود شدند. پس از پایان جنگ تعداد کمی از مهاجرین یهودی مجدداً به موطن خود مراجعت می کنند. در مواردی به علت اینکه شوروی سابق، بازگشت این مهاجرین را پیش بینی نکرده بود، با ورود مجدد آنها مخالفت شد و در مواردی هم یهودیان خود تمایلی به بازگشت به موطن سابق خود نداشتند چرا که مایل به دیدن جای خالی افوان و دوستان خود نبودند.

با این وجود، آماری که یک سال پس از فروپاشی شوروی تهیه

اوکراین Ukraine کشوری جمهوری، در جنوب غربی کشور اتحاد جماهیر شوروی سابق قرار دارد که دریای سیاه و مرزهای رومانی، مجارستان، لهستان و چک و اسلواکی در غرب آن قرار گرفته و از شمال به بلاروس و از سوی دیگر به روسیه فراتریتو محدود است. در ۱۹۳۸ به مساحت ۴۴۵۰۰ کیلومتر مربع بود اما امروزه ۶۰۳۷۰۰ کیلومتر مربع مساحت دارد. دارای حدود ۵۲ میلیون نفر جمعیت است.

نژاد: ۷۲٪ اوکراینی، ۲٪ روسی، ۱٪ یهودی و بقیه بلاروسی.

زبان: اسلاوی. پایتخت: شهر کیف Kiev

با مطالعه ای در تاریخ، نام شهرهایی که با گذشت زمان، از بین رفته اند زیاد به چشم می خورد و این موارد در تاریخ قرن بیستم اروپا نادر نمی باشد. مواردی از شهرهای اروپای شرقی دیده می شود که گذشته خود را به عنوان یک شهر یهودی نشین قبل از اشغال، کاملاً به فراموشی سپرده اند. این گونه شهرها در حوالی اوکراین زیاد به چشم می خورند. شهرهای "برودی" (Brody)، "ویچنتس" (Wischnitz) یا "سامبیر" (Sambir) شهرهای فراموش شده ای هستند که نه تنها مرکزیت خود را از دست داده اند بلکه یهودیتی که در گذشته در آنها رواج داشته در حال حاضر از بین رفته است. مورد دیگری از شهرهای کوچکی که تبدیل به یک شهر بزرگ شده است و تقریباً نام آن برای همه آشنا می باشد. "بردیچف" از نظر جغرافیایی حدود ۲ ساعت با اتوبویل با "کیف" (Kiev) فاصله دارد. در زمان هیتلر به طور موقت ستاد فرماندهی او در نزدیکی بردیچف در ناحیه ای بنام "وینیتس" (Winnizia) قرار داشت. قبل از جنگ جهانی اول "بردیچف" که در آن هنگام قسمتی از اوکراین روسیه تزاری بود یکی از مراکز یهودیت به شمار می رفت. در آن زمان دو سوم جمعیت بردیچف یهودی بودند. این شهر با داشتن چاپخانه های مخصوص یهودیان، مدارس و اتحادیه های خاص یهودیان باعث پشت گرمی یهودیان ساکن در منطقه بود.

بر خلاف بسیاری از شهرهای کوچک اوکراین که با گذشت زمان در آنها یهودیت از بین رفته است، در حال حاضر هنوز "بردیچف" دارای جامعه یهودی می باشد. در این شهر که دارای ۹۰۰۰ سکنه می باشد حدود ۷۰۰ نفر یهودی زندگی می کنند. مدت کوتاهی قبل از فروپاشی روسیه، کانونی به نام "جامعه یهود" شکل گرفت که

پدر در شیراز صبح و عصر همیشه احساس کمبود و سرگردانی میکرد و میگفت من به کوچه کهن ها و کنیسا که در چند قدمی مان بود عادت داشتم و خواندن تورا و تفیلا برای مردم آرامش به روح و روانم میداد. همه فکر و ذکر پدر و آرزویش کنیسا بود و کنیسا. پس از چندی که گذشت دیدم که پدر و چند نفر دیگر از مشهدیها که به شیراز آمده بودند با هم به گفتگو نشته اند و صحبت از اینست که خانه ای کوچک را کرایه کنند و کنیسائی در آن بنیان گذارند. ماهها زحمت کشیدند تا به این آرزو دست یافتند و کلیدی به دسته کلیدهای پدر اضافه شد و از آن روز به بعد پدر، صبح و عصر سر کوچه کنیسا میایستاد و مردم را صدا میزد که در این کوچه کنیسائی است و کمبود «عسار» داریم. کم کم شیرازیها کنیسا را پیدا کردند و اسم آن کنیسای خراسانی ها شد.

پدر «خواندوار» کنیسا را سالیان سال بگردان گرفت و از هیچ زحمت و وقت گذاشتن برای پابرجا ماندن کنیسا فروگذاری نکرد و با یک تومان و دو تومان و پنج تومان کاوش که جمع میشد مخارج آن کنیسا را مپرداختند و چندی بعد هم آنرا با همت همگان و کمک خداوند خریدند.

پدر یادت بخیر؛ دلم میخواهد دوباره به خواندن تفیلات که با صدائی رسا و حزن آلود میخواندی گوش فرا دهم و این بغض در گلو را بشکافم و های های اشک بریزم بر روزهای خوش و خاطره انگیز گذشته که دیگر برگشت پذیر نیست.

روزی از روزها در مدرسه از درسی عقب بودم و به یک همکلاسی که نزدیک منزلمان زندگی میکرد گفتم عصر میآیم که این مشکل را که دارم با تو رفع کنم. عصر که به در منزلشان رفتم و در زدم دیدم هیچ تعارف نکرد که بیا تو، بیرون در مشکلم را رفع کرد و در را بست و رفت. برگشتم به خانه و با دختری دیگر که یهودی بود حرف زدم، او گفت اینجا بعضی از مسلمانها یهودی ها را نجس میدانند و به منزلشان نمیبرند و در روزهای بارانی نمیگذارند که تنہ شان به یهودی ها بخورد که نجس بشوند. روزی دیگر یکی از همکلاسی هایم مرا برای ساعتی به خانه شان برد و یک استکان چای برایم آوردند وقتی کلفت منزلشان فنجان خالی را برد، مادر هم کلاسی ام به آهستگی طوری که من شنیدم به کلفتشان گفت فنجان را در حوض آب گر بده. کلفت گفت: اوا خانم، خدا مرگم بده، اینکه مسلمان است چرا گر بدhem؟ گفت: همین که بہت گفتم، این جهود از همه جهودها جهودتر است! فنجان را در حوض آب گر بده! و یک چشم غرة ترسناک هم کرد که از ترس زهره ترک شدم و با افکاری آزرده برگشتم به خانه مان و دیگر به خانه هیچکس نرفتم، و در سرگمی مذهب جدیدالاسلام و جهود ماندم. ما در مشهد بعنوان جدیدالاسلام ها قاطی مسلمانهای مشهد بُر خورده بودیم و اینقدر جهود جهود بهمان نمیگفتند؛ سال تحصیلی که تمام شد رو کردم به پدر و گفتم من میخواهم به مدرسه ای بروم که فقط در آن یهودی ها باشند که دیگر این کلمه جهود را نشنوم.

**Lili Zarabi, MS, CSP
Psychologist
516-492-8511**

- Living a meaningful life
- Social skill groups
- Counseling
- Increasing self-worth
- Parenting workshop
- Coping with anxiety/depression
- Organization skills for students
- Complete Evaluation
- Relationships and wellness
- Anger management

آرایش بیشتر زندگی بهتر

لیلی ضرابی - روانشناس

- چطور میتوانیم زندگی کامل و بی دردسر توأم با موفقیت داشته باشیم؟
- چطور با فرزندانمان صحبت کنیم که حرفمن را گوش نمند؟
- بیهوبد روابط بین والدین و فرزندان و زوجهای
- کمک فکری و درک احساسات یکدیگر برای روحیه بهتر بالا بردن انتکاء به نفس - کنترل عصبانیت
- درمان ترس و دلهره و غم و دلواپسی

NIRA MOHEBAN

Mortgage Professional You Trust

Call cell: (516) 849-5210

nira.gross@kw.com

No Income Check is Back!

At least 25% down payment required.

Up to \$1,000,000 home purchase. Cash in the bank will be checked for period of 2 months.

- First Time Home Buyers: Get \$8000 from Government when you purchase a home in 2009.
- If business is bad, change your 15 year mortgage to 30 year and reduce your payments by hundreds of dollars.
- 30 year fixed rate with income check is around 4.50%. Ask if it is worth it for you to refinance.
- 15 year fixed rate with income check is around 4.25%. Ask if it is worth it for you to refinance.

اخذ وام برای خرید خانه تا یک میلیون دلار بدون چک کردن درآمد!

کسانیکه برای بار اول در سال ۲۰۰۹ خانه بخرند از ۸۰۰۰ دلار تخفیف مالیاتی بخورد دار خواهند شد.

QUANTUM MORTGAGE

One Old Country Rd., Suite 282, Carle Place, NY 11514

Registered Mortgage Broker, NYS Banking Department. Loans arranged through third-party providers.

پیینید؛ شاید که پسند هم کردید. بی بی میگفت شما را به پیر و پیغمبر قسم، مرا از مشهد جابجا نکنید؛ بگذارید همین جا پیش پدر و مادرم و آباء و اجدادم به خاک سپرده شوم! و اشک بود که میریخت و ننه بتول هم هی قلیان چاق میکرد و سینی چای بدست با سه تا استکان و نعلبکی میرفت به اطاق بی بی که بنشینند و چای بخورند و هی پک به قلیان بزنند و غم و غصه شان را از دور شدن ما کم کنند. اشک به پهناهی صورتم فرو میریخت و در دنیای کوچکم انفاقی را که باور نداشتمن در زندگیم بیفتند را می دیدم. کوچ ما از مشهد!

سفر ما با اسب و درشکه و یک اتوبوس «لغته» که هر چند فرسخی یکبار شاگرد شوfer میامد پایین و آفتابه بدست آب در رادیاتورش میریخت و هندلش میزد که دوباره راه بیفتند آغاز شد. چندین بار این اتوبوس لغته در چاله افتاد و در دست انداز گیر کرد. شوfer و شاگرد شوfer با داد و بداد همه را پیاده کردند و زنها را به صف کردن و مردها را به کمک گرفتند که یا زور و یا مدد از خدا همگی با هم اتوبوس خالی شده را هُل بدنه که از چاله دربیاید. مکافاتی داشتیم؛ ولی همه چیز برایمان تازگی داشت و دیدنی بود و هی سرک میکشیدیم که ببینیم چطوری این اتوبوس بزرگ از چاله بیرون میآید. روزها طول کشید که به شیراز رسیدیم. از خستگی راه له و لوره بودیم. پوست و استخوانها یمان باقی مانده بود! روزیمان نان و پنیر و نان و انگور و خیار و گوجه فرنگی بود و تکه ای نان قاقد. و در توافقگاهها پدر یک قاج هندوانه و خربزه را شترک میکرد و بهمان میداد که گلو تر کنیم. در حسرت یک وعده غذای داغ بودیم که به شیراز رسیدیم.

پدر دوستی یهودی در شیراز پیدا کرده بود و در منزل او موقتاً دو اطاق اجاره کرده بود. همه چیز برای مادر با زن صاحبخانه شریکی بود و روز اول هم مهمان نوازی را به جا آورده بود و یک چلوآبگوشت جلویمان گذاشت که همه از دیدن گوشت و غذای داغ انگشت هایمان را هم لیسیدیم. مادر خیلی ساكت و خاموش شده بود و همیشه پرده ای از اشک چشمان ماشی رنگش را پوشانیده بود. او هیچ وقت شکوه و شکایتی نمیکرد و هیچ وقت کلامی که بموی دلتگی در آن باشد بر زبانش جاری نمیشد. سکوت و بردباري اش باورنکردنی بود. همیشه بچشم هایش نگاه میکردم و در عمق آنها غمهايش را میخواندم. هر وقت که به او زل میزدم و نگاهش میکردم به آهستگی میرفت که غم و غصه و شکوه از زندگی اش را که پدر برایش بوجود آورده در چشمهایش نخوانم و حس نکنم؛ چون او عاشق پدر بود و پس از مرگ غم انگیز و زودرس پدرش، دوری از مادر و خواهر و برادرش را بخاطر پدر پذیرفته بود. او براستی تنها بود. همیشه از خود میپرسیدم او با کی درد دل میکند؟ با کی از غم درونش حرف میزند که بارش سبک شود؟ دین و ایمانش پدر بود. شبها همیشه چشم بدر دوخته بود که کی او از در وارد شود و قوت قلب و دلخوشی اش هم ماها بودیم. هر روز بعد از ظهر پدر دستمن را میگرفت و میگفت برویم شیراز را نشانتان بدhem. روزی به سعدیه (آرامگاه سعدی) و روز دیگر به حافظیه و روزی دیگر به باغ ارم و باغ خلیلی که پر از گلهای رنگارنگ و درختان جورا جور با عطر و بوهای مختلف داشت رفتیم.

همه چیز برای ما تازگی داشت. زندگی به یک باره برای ما عوض شده بود، حتی بوی گل و گیاه و مزه خوراکیها. پوشاش هم فرق میکرد. در مشهد همیشه ترس داشتیم که با دیگران نمیشود رفت و آمد کرد و باید همه با هم باشیم و با هم وصلت کنیم و سر سفره غریبه نمیتوانیم بنشینیم چون ما براخا و حموسی و نوارخ میگوییم. ما اسماً جدید الاسلام هستیم اما قبلاً یهودی هستیم، رسمها و سنتها و منحاق های ما جد اندر جد به اولادهایمان ارث داده خواهد شد. بوضوح میدیدم که آن ترس در پدر و مادر بزرگتر شده و همه اش ورد زبانشان است که شیراز و آب و خاکش نمیتواند ما را عوض کند. ما همان مشهدی که بودیم باقی خواهیم ماند و شماها که بزرگ شدید میرویم مشهد و با مشهدیها وصلت میکنیم. مادر گوشه گیر شده بود. با کسی دیگر رفت و آمد نداشت و در دنیای تنهایی و بی کسی اش همه وقتش را صرف ماهای میکرد و همیشه میترسید که چون از حصاری که در مشهد و عیدگاه بدورمان بسته بودیم بیرون آمده ایم زندگی ما دچار دردسر و دگرگونی نشود. رفت و آمدها و دوستیها و حرفاها را زیر نظر داشت. دیگر آن مادر بی خیال و بی دغدغه نبود.

پدر هر وقت که بیکار بود میگفت برویم خیابان زند قدم بزنیم. در آخر خیابان زند، فلکه بزرگ آب بود که شبیه باغ ارج مشهد بود ولی در آن قوى سفید بچشم نمیخورد و فواره های آبش را که باز میکردن نسیمی خنک با شبیم آب برویمان پخش میشد و مرا بیاد باغ ارج می انداخت و اشک به چشمها یم میآورد. شیراز سروهای سر به فلک کشیده داشت، برف و باران در شیراز نمیدیدی، آفتابی دلچسب و آسمانی آبی و پرستاره داشت؛ در سایه اش نسیمی خنک و دلچسب می وزید. مردمانش شاد و خندان و بی غم بودند و هر هفته به باغ و جائی که جوبیار آب از آن رد میشنند میرفتند. شادی و بی غمی شان را با ساز و آواز بیان میکردن. روزی قدم زنان با پدر و مادر در خیابان زند جلوی مغازه پارچه فروشی ایستادیم و رو کردم به مادر و گفتم این مغازه چه پارچه های قشنگی دارد. زنی که در همان نزدیکی بود شنید و گفت این مغازه مال جهوده است! شنبه ها می بندند، به فکر ما و شما که نیستند! اگر با هر کسی حرف میزدی حتماً هر چند کلمه یک چهود از دهانش بیرون میآمد. کم کم مدرسه ها باز میشدند. روز اول که به مدرسه رفتم معلم جای نشستن بچه ها را به ترتیب قد برای تمام سال معین کرد و گوشزد نمود که روپوش ها حتماً باید یک شکل و یک رنگ و اطوه کشیده باشد و هر روز موهایتان را با آب شانه کنید و تمیز و مرتب به مدرسه بیایند و هیچکس هم اجازه ندارد که آدامس بجود. با بہت و حیرت دیدم که سمت آخر کلاس را برای یهودی ها گذاشت و همه را یک سمت نشاند. رو کرد به من و گفت: تازه وارد هستی؟ امست چیست؟ از کجا آمده ای؟ گفتم بله خانم معلم، از مشهد آمده ام. او گفت دیدم که لهجه مشهدی داری. تو به یهودی ها نمی مانی، نکند که تو هم از یهودی های جدیدالسلام هستی؟ پس مرا در سمت مسلمانها گذاشت اما ردیف آخر و نگذاشت که جمله ام را تمام کنم و جرأت پیدا کنم که بگویم اسم ما جدیدالسلام است، اما من یهودی هستم. کلمات به لبانم نیامده روی لبهایم خشک شد و آنچه را که میخواستم بگویم، از ترس و دلهره قورت دادم.

کوچ ما از مشهد

از فلوریا آشر

این کوچ روزها و ماهها طول کشید. چشمم به ننه بتوول اشک بچشم افتاد، او چه میشود؟ چه کسی به مادر کمک میکند؟ ما در آن شهر غریب چه خواهیم کرد؟ به کدام مدرسه خواهیم رفت؟ کدام معلم بما درس خواهد داد؟ ته دلم میگفتم الهی نرویم و همین معلم با خط کشش کف دستهایم بزند! الهی نرویم و او برای هر شب جریمه ام کند. الهی تنبیه ام کند و بگویید یک لنگه پا گوشه کلاس بایست و آن کتاب سنگین را بر سرت بگذار! همه اش الهی الهی میکردم. همه چیز برایم عزیزتر شده بود. به همه چیز با حسرت نگاه میکردم و در دل میگفتم خدایا پدر را از این کوچ کردن منصرف کن. خدایا میدانم که تو روزی دهنده هستی پس روزی اش را در مشهد حواله کن که او تن به این کوچ کردن ندهد و ما را به دیار غربت و دور از همه فامیل و دوستان و دل بستگی هایمان نبرد. هر چیز را که میخواستم با خودم بیرم، بی بی میگفت برای چی میبری؟ شما که برای همیشه از مشهد نمیروید. و رو کرد به ننه رقیه و گفت: من قول میدهم که پس از چند ماه پسرم خسته و کوفته و دل تنگ شود و هنوز چمدان هایش را باز نکرده دست زن و بچه هایش را بگیرد و به مشهد خودمان برگردد!

کی مشهد را میگذارد و میرود؟ تابستان دارد نزدیک میشود، کجا طرقه و شاندیز و کوه سنگی میشود؟ هیچ جا. کجا باع ارگ میشود که سوار درشکه بشوی و برای دیدنش اسبها به حرکت درآیند و به تاخت گردشت بدنه؟ بیاد آوردم طرقه و درختهای توت را که سارقی سفید زیر درخت پهن میکردم و مشن رجب میرفت بالای درخت و شاخه ها را تکان میداد که توتها بریزد و ما بخوریم! چه توتها درشت و پرآب و شیرینی! به عمرم هیچ جا و هیچ وقت چنین توتوی نخوردم! به یاد «شختک»ها افتادم و شیرینی اش را در دهان مزه مزه کردم. بیاد خیارهای سبز و یک اندازه و پرآبش افتادم و آب از دهانم کش کرد. بیاد سیب گلاب ها افتادم و عطر و بویشان به مشام رسید. بی بی اشک به چشم از پدر میخواست که حالا تابستان است و میخواهیم بروم طرقه، الان در هوای گرم بچه ها را دربرداشان نکن! پدر میگفت باید الان بروم تا به شهر جدید در تابستان عادت کنیم و مدرسه تازه برایشان پیدا کنم و تا زمستان جا بیفتیم. گوش بد مادر، این تصمیم سختی است که از مشهد و همه دلبستگی هایش و این خانه بزرگ و مزرعه و دامداری بگذرم و بدنیال شهری تازه و شغلی تازه تر بروم و غربت و دوری از همه شماها و دل بستگی هایم را انتخاب کنم.

مادر، آینده من در مشهد نیست دلم میخواهد سوار ارابه چهاراسبه بشوم و بتاخت بروم به دوردست ها و دیار به دیار بگردم. مادر باید این کوچ اجباری را قبول کنم. مادر حلال باشم را بپذیر. پدر اشک بچشم و بعض در گلو خم شده بود و دو زانوی بی را بغل کرده بود و می بوسید و گفت: انساعاله شما را هم یک وقتی میبرم که شیراز را

بی بی را دیدم که اشک به چشم نه بتوول را صدا کرد که قلیان چاق کند و بیاورد توی اطاق پنج دری. سر توی اطاق بردم دیدم سه نفری بی بی و ننه رقیه دایه پدر و ننه بتوول، هر سه غمگین نشستند و پشت دست میزند و اشک به چشم آورده اند و مشغول پچ پچ کردن هستند. هر چه گوش فرا دادم و هی از جلوی اطاق رژه رفتم و برگشتم و گوشم را تیز کردم که کلامی بفهم نشد که نشد! غمگین و افسرده شب را خوابیدم. پدر رفته بود سر مزروعه هایش و از آن راه هم میرفت سرخس سری به بازار پوست آنجا بزند و تا چند روز دیگر بر نمی گشت که حرف و گپ ها بلندتر شود و بگوش همه برسد. پدر جمع کردند، پدر رو و گفت به بی بی و گفت من تصمیم خودم را گرفته ام که بروم شیراز. دیگر از مزرعه و باع و کشت و زرع خسته شده ام. میخواهم بروم تاجر بشوم و تجارت بکنم! شنیده ام در شیراز پوست قرکل و کتیرا و زدو دارند میخواهم بروم اینها را بخرم و بفروشم! بند بند دلم پاره شد. هر چه فکر کردم نفهمیدم کتیرا و زدو چی است و شیراز دیگر چطور جائی است که پدر انتخابش کرده است و مادر را هم میخواهد بدنیال خودش بکشاند.

با خود میگفتم اینها همه اش حرف است؛ عملی شدنی نیست. اگر رفتن ما راستی باشد مزرعه ها و باعها و این خانه با حیات بزرگش و درختهایش و حوض بزرگش و حمام تازه که آن سر حیاط پدر با ذوق و شوق بسیار برای مادر ساخته چه میشود؟ ما که عادت کرده ایم از این درجه به آن درجه بروم و به خانه خاله زاده ها و عموزاده ها همینطوری راه داریم و همه همدیگر را هر روز می بینیم و از حال همدیگر همیشه با خبریم چطور می توانیم این همه دلبستگی را بگذاریم و بروم؟

خدایا با کوچ مان دیگر صدای زنگوله های شتر و صدای آواز مش رجب و قصه هایش را که هر چند وقتی یکبار آذوقه چندین ماه ما را از ده میآورد دیگر نخواهیم شنید. مشک پر دوغ و ماست و شیر و سرشیر، آرد برای نان پختن و میوه جات دیگر رنگشان را نخواهیم دید. به آوردن و جابجا کردن آنها عادت کرده بودیم. دیگر کسی به ننه بتول برای زواله کردن خمیرها کمک نمیکند و آب روی دستش نمیریزد. صدای ننه بتول در گوشم می پیچید که میگفت آهای آچه، مشت هایت کوچک است، زواله ها را قدری بزرگتر بگیر که نانها فسقلی در نیایند و همه نانها بزرگتر و یک اندازه در بیایند! همه اش از ننه بتول می پرسیدم کی باز نان می پزیم؟ میخواستم آخرین خمیر کردن و زواله درست کردن را ببینم.

سر در گریبان فرو میکردم و اشک میریختم و با خدای خودم راز و نیاز و التماس و دعا میکردم که پدر را از این کوچ کردن منصرف کند. افسوس و صد افسوس که همه آن آه و ناله و زاریها به درگاه خداوند پذیرفته نشد و اندک اندک کوچ ما جامه عمل بخود پوشاند.

Law Offices of AARON LOLOEY

دفتر وکالت اهرون لولوی

ACCIDENTS / INJURIES

وامور حقوقی دیگر صدایات ناشی از تصادفات

- ♦ Automobile / Construction Accidents ♦
- ♦ Slips & Falls ♦ Dog Bites ♦

Free Consultation

مشاوره رایگان

No Recovery-No Fee ♦ In Hospital & Home Visits

516-354-5454

3000 Marcus Ave., Suite 2E7, Lake Success, NY 11042

داروهای گوناگون موجود میتواند مناسبترین را برای درمان هر بیمار تجویز نماید.

دردهای مفصلی ناشی از بیماریهای عفونی مانند سینه پهلو، سوزاک

و یا بیماریهای دیگر عفونی.

دردهای مفصلی ناشی از آرژی، بیمار پس از مصرف یک ماده

آرژی کننده و یا دارو به دردهای مفصلی دچار میشود.

پسوریازیس: بروز این بیماری ممکن است با دردهای مفصلی نیز همراه باشد.

بیماریهای متابولیک: در این بیماریها، ترکیب خون ممکن است

دچار تغییراتی شده باشد که با دردهای مفصلی همراه است.

دردهای مفصلی ناشی از چركی شدن کیسه پوششی مفصل که خیلی دردناک و جدی است.

دردهای مفصلی ناشی از سل مفصلی.

دردهای مفصلی عصبی که بدنبال بیماریهای عصبی بروز میکند.

دردهای مفصلی ناشی از نقرس.

شكل های گوناگون دیگر مانند دردهای مفصلی ناشی از سیفلیس و بیماری های دیگر.

درمان: درمان هر یک از این دردهای مفصلی نیاز به راههای

درمانی ویژه علل اولیه دارد که با دیدار از پزشک کارشناس تشخیص

و درمان آغاز میشود.

بیمار، خود میتواند با کمک رژیم غذایی، ورزش، استراحت، حفاظت

از بند و تجربه، کترل بیماری را بدست گیرد. هنگام ورزش،

کارشناس از ۳ گونه حرکات ورزشی پیروی میکند که عبارتند از توجه

به حرکات گردش دهنده مفصل برای جلوگیری از سختی مفصل. با

ورزش های توان بخشی میتوان ماهیچه ها را توانمند نموده و بند را حفاظت کرد. سوم، ادامه مرتب ورزش که بطور کلی به بهزیستی

بیمار کمک می کند. ورزش در ساعتی از روز انجام می شود که سفتی و سختی مفصل و درد آن کمتر است.

هنگام ورزش، کوشش میشود که از فشار زیاد روی مفصل بیمار

جلوگیری شود. هنگام کار و انجام فعالیت های روزمره، تلاش کنید که از مفصل های بزرگ بهره گیری کنید و کمتر روی ستون مهره های

پشت فشار وارد سازید. بوبیزه هنگام بلند کردن جسمی سنگین از خم کردن ستون مهره ها پیرهیزید و بجای آن از بندهای ران و زانو بهره

بگیرید و جسم سنگین را به قسمه سینه نزدیک سازید. برای محافظت بندهای انگشتان بهتر است از قلم های ضخیم تر برای نوشتن استفاده کرد.

شکل های دیگر دردهای مفصلی: افزون بر شکل های

دردهای مفصلی که در بالا بدانها اشاره شد، در انواع گوناگون

پشتیبانی از دولت اسرائیل از طریق اوراق قرضه ملی حداقل خرید ۱۰۰ دلار

باند اسرائیل بهترین هدیه برای کلیه جشن های عزیزان ما

Israel Bonds are the most valuable gift

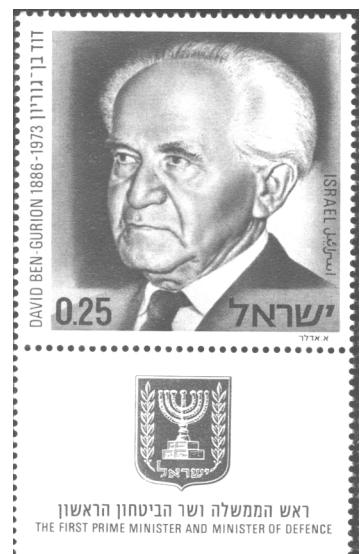
we can give for any occasion

Support Israel - Buy Israel Bonds

212-446-5853 212-446-5876

Minimum Investment \$100

www.israelbonds.com

Collect the Postage Stamps of the State of Israel
contact us for a catalog, special collector's books, and stamp issues.

Israel Philatelic Agency of North America

460 W. 34th Street, 10th floor, New York, New York 10001

Toll-free Phone: (800) 607-2799 • E-mail: ipana@igpc.net

بیماری، بیماریهای قلبی است.
شمار بیماریهای خودایمنی که رماتیسم مفصلی نیز در آن رده بندی شده است بسیار زیاد است. نزدیک به یکصد نوع رماتیسم در این گروه وجود دارد از قبیل: پوکی استخوان (Osteoporosis)، نقرس (Gout)، فیبرومیالژی (Fibromyalgia)، لپوس (Lupus) و سلرودرمیا (Scleroderma)، حتی پوست و اندامهای درونی بدن ممکن است به این بیماری دچار شود.

درمان: رماتیسم مفصلی به علت امکان بروز عوارض قلبی، بهتر است هر چه زودتر بوسیله پزشک ویژه رماتیسم زیر درمان قرار گیرد. درمان معمولاً شامل دارو برای تسکین درد و نیز پیشگیری از عوارض قلبی است. رشته های تخصصی برای بیماریهای مفصلی در سالهای اخیر با پیشرفت شتابان همراه بوده و پزشکان و جراحان، تخصص خود را به درمان و یا جراحی یک اندام مفصلی محدود می سازند. از قبیل تخصص در عمل های جراحی روی زانو یا روی مفصل ران، شانه و یا ستون مهره های پشت.

۲- دردهای مفصلی کودکان (Juvenile Arthritis)

نوع دیگر از دردهای مفصلی است که نزد کودکان دیده می شود و ممکن است پوست، ماهیچه ها، تاندون، غلاف ماهیچه، بندها و استخوانها را دچار سازد.
نزدیک به ۳۰۰,۰۰۰ کودک به این بیماری در آمریکا دچارند و اگر زود زیر درمان نگیرند ممکن است از کارافتادگی بندها بروز کند.

در آموزشگاهها باید ترتیبی داده شود که این کودکان بتوانند به تحصیل خود ادامه دهند. همکاری آموزگار و والدین کودک در این راه ضروری است.

با کمک درمان، تلاش میشود که این کودکان از زندگی با کیفیت مناسب برخوردار باشند و تا حد ممکن از عوارض دائمی مفصلی و قلی پیشگیری شود.

پیش گیری از انواع دردهای مفصلی: اگر به علل بروز این بیماریهای گوناگون توجه شود، پیشگیری از دو عامل سن و ارث، در حال حاضر امکان پذیر نمیباشد ولی راههای دیگر وجود دارد که با کمک آن میتوان از خطر بروز این بیماریها پیشگیری کرد.

غذا: با گزینش یک شیوه مناسب بهداشت غذایی میتوان از چاقی جلوگیری نموده و از بروز درد و شدت آن کاست. رژیم غذایی بویژه در دردهای مفصلی زانو و ران کارساز است. بررسی نشانگر است که با کاهش ۱۱ پاوند از وزن بدن، میتوان تا ۵۰ درصد در خطر بروز این بیماری در زانو جلوگیری کرد.

ورزش: با کمک ورزش، افزون بر کاهش وزن میتوان ماهیچه ها را توان بخشید و از بروز آزار و جراحات روی بند جلوگیری کرده و آنرا نگهداری نمود. بهتر است برای نتیجه بهتر از کارشناس نیز کمک گرفت. پزشک ویژه دردهای مفصلی پس از تشخیص بیماری، از

عمل، فیزیوتراپی و ورزش آغاز میشود و پس از مرخص شدن از بیمارستان، فیزیوتراپی و ورزش، بوسیله فیزیوتراپیست در خانه انجام میشود و سپس برای چند ماه این ورزش ها در کانونهای فیزیوتراپی ادامه می یابد.

در اینگونه موارد به تغییراتی در خانه، در حمام، در توالت و غیره نیاز بیدا می شود. چه نشستن، برخاستن، دراز کشیدن، از پله بالا رفتن و حرکات دیگر در هفته های نخست به اشکال صورت می گیرد و بیمار نیاز به مراقبت دائم دارد.

پیش از عمل باید همه این مسائل را پیش بینی کرده و وسائل استراحت بیمار را در خانه فراهم ساخت.

دردها پس از عمل زیاد است و با داروهای خیلی کارساز تسکین داده می شود.

برای تقویت استخوانها، پزشک ممکن است کلسیم و ویتامین D برای بیمار تجویز کند. برگشت به زندگی عادی و شغل، ممکن است چند هفته و گاهی چند ماه به درازا بکشد. امکانات درمانی برای دردهای استخوانی مفصلی در سالهای اخیر پیشرفت چشمگیری داشته است. با کمک تکنولوژی پیشرفته پزشکی، اعمال جراحی، آسانتر و کاملتر شده، مفصل های مصنوعی و بکارگیری از آن درمان را امکان پذیر ساخته است.

گزینش پزشک و جراح ویژه و با تجربه، نتیجه عمل را بسیار رضایت بخش می سازد. شمار اینگونه عمل های جراحی روی مفصل روز بروز در آمریکا افزایش می یابد و از کار افتادگی بدینوسیله پیش گیری می شود.

با افزایش درازای زندگی و راه های درمانی تازه، بیماران می توانند در سایه مراقبت های لازم دوران بازنیستگی خود را به تعویق اندازند.

۲- رماتیسم مفصلی (Rheumatoid Arthritis)

این بیماری در رده بیماریهای خودایمنی رده بندی شده است زیرا در این بیماری، باره ای از سلولهای (یاخته های) دستگاه ایمنی بدن از حال عادی خارج شده و به اشتباه به بندهای سالم یورش می آورند و درد و تورم و احتقان مفصلی بروز می کند.

این گونه دردهای مفصلی معمولاً بین ۲۵ تا ۵۰ سالگی دیده میشود.

نزدیک به ۲,۱ میلیون آمریکائی دچار آن بوده و ۷۵ درصد از آنها زن هستند. سیر تکامل بیماری سریع است و آغاز آن ناگهانی و در عرض چند هفته یا چند ماه تکامل می یابد.

نشانه ها: آغازی ناگهانی و سیر تکامل سریع. سرخی مفصل، تورم، سختی در حرکات بند بویژه در بامداد که چند ساعت بطول می انجامد. رماتیسم مفصلی ممکن است در همه بندهای بدن کوچک و بزرگ بروز کند. دردها از یک بند به بند دیگر می رود.

پزشکان فرانسوی میگویند «رماتیسم بندها را می لیسد ولی قلب را گاز می گیرد». چه این بیماری کمتر باعث از کار افتادن بند می شود ولی ممکن است قلب را آزار برساند. بنابراین یکی از عوارض این

نشانه ها: سرخی، گرمی و تورم بند زیاد نیست، هنگام بامداد و بویژه خارج شدن از بستر، درد و سفتی در مفصل فراوان تر است. علائم هشدار دهنده عبارتند از درد، سفتی در مفصل، دشواری در حرکت و گاهی تورم.

علل بروز بیماری: چاقی، سن بالا، آسیب به بند و فشار روی آن و نیز پیشینه خانوادگی و ارث از علل بروز بیماری است. پرتونگاری (رادیوگرافی) از مفصل ممکن است آزارهای پیشرفته استخوانی غضروفی را نشان دهد.

تشخیص: بهتر است هر چه زودتر به پزشک ویژه دردهای مفصلی مراجعه شود. اگر لازم باشد از بند مربوطه پرتونگاری می شود و آزارهای استخوانی غضروفی مشخص می گردد.

درمان: اگر بیماری تازه آغاز شده باشد و آزارهای استخوانی غضروفی بروز نکرده باشد، پزشک با کمک دارو، بیماری را کنترل می کند، در شکل های پیشرفته برای تسکین درد ممکن است استروئید مانند کورتیزون در کیسه مفصلی تزریق شود که معمولاً "درد را برای مدت چند ماه تسکین میدهد. در دفعات بعد، تزریق کورتیزون در مفصل، درد را برای مدتی کوتاه تر تسکین میدهد و اگر بیماری پیشرفت کند، این تزریق بی نتیجه خواهد ماند.

در پاره ای از موارد، اگر کمبودی در مایع مفصلی دیده شود، داروهای ویژه در مفصل تزریق می شود تا جانشین مایع مفصلی گردد. اگر پرتونگاری (رادیوگرافی) سائیدگی در غضروف و یا استخوان را نشان دهد و پاره ای از غضروف و یا استخوان در کیسه مفصلی سرگردان باشد، حرکات مفصلی بسیار دردناک می شود. چه، این پاره های استخوانی غضروفی، هنگام حرکت مفصل، نیز به حرکت درآمده و مانع از حرکت شده و بر شدت درد می افزاید. در اینگونه موارد، جراح می تواند با یک عمل کوچک بدون شکاف بزرگ تکه های استخوانی و یا غضروفی را از مفصل خارج کند که پس از چند روز بیماری درمان می شود.

در شکل های پیشرفته که آزارهای استخوانی - غضروفی زیاد بوده و با وسائل بالا قابل درمان نباشد، به عمل جراحی بزرگ روی مفصل متولّ می شوند. در این عمل، با شکاف نسبتاً "گسترده، کیسه مفصلی باز شده، سر و یا سرهای استخوانهای مفصلی را جراح قطع نموده و یک مفصل مصنوعی مناسب با آزارهای مربوطه و استخوانهای خارج شده، جانشین مفصل طبیعی می نماید. این عمل را Total Joint Replacement می نامند.

دوران نقاوت پس از عمل طولانی تر است و یکی دو روز پس از

دردهای مفصلی بزرگترین عامل از کار افتادگی بشمار می روند و کمتر خانواده ای دیده می شود که یک یا چند نفر آن بدین بیماری دچار نباشند. مفصل یا بند، از سر دو یا چند استخوان تشکیل می شود که بهم می چسبند و حرکات بند را امکان پذیر می سازند. هر مفصل یا بند در یک کیسه درسته قرار دارد که پر شده است از مایع مفصلی؛ این مایع به عنوان یک ماده نرم کننده حرکات مفصلی را نرمتر و آسانتر می سازد.

سر استخوانهای مفصلی از یک ماده سخت و شفاف غضروفی پوشیده شده است که مانع می شود از اینکه سر استخوانها مستقیماً روی هم قرار گیرند و هنگام حرکت مالش پیدا کنند و سائیدگی استخوان بروز کند.

دردهای مفصلی ناشی می شود از آزارهایی که در هر یک از ترکیبات بند بوجود آید از قبیل: سائیدگی در سر استخوان، سائیدگی در غضروف، کمبود مایع مفصلی و یا بیماری کیسه مفصلی. این دردها اگر بیش از چند هفته دوام پیدا کند، نیاز به درمان جدی دارد و اگر زودتر درمان نشود ممکن است به از کار افتادگی بند منجر شود.

افزون بر درد ممکن است تورم، احتقان، ورم و سرخی در بند نیز بروز کند و حرکات مفصلی را مشکل تر سازد. علت بروز آزارهای مفصلی ممکن است کار و فشار زیاد روی بند، حرکات ناموزون، ضربه و جراحة، احتقان مزمن بند، عفونت، کمبود در مواد خونی و تغییر در متابولیسم، ارث و علل دیگر باشد.

دردهای مفصلی به دو گروه تقسیم می شود: دردهای استخوانی مفصلی و رماتیسم مفصلی. دردهای استخوانی مفصلی ناشی می شود از آزارهایی که در استخوان یا غضروف یا مایع مفصلی و یا کیسه مفصلی و انتهای ماهیچه ها که به نزدیک بند می چسبند بروز می کند.

رماتیسم مفصلی بنظر میرسد ناشی از یک نوع بیماری خودایمنی باشد. در این بیماری، دستگاه ایمنی به غلط، به بندها یورش برده باعث احتقان و درد در مفصل می شود.

۱- دردهای استخوانی مفصلی (Osteoarthritis)

این دردها بزرگترین عامل از کار افتادگی بوده، از ۴۰ سالگی و پس از آن بسیار فراوان مشاهده می شود و نزدیک به ۲۱ میلیون در امریکا بدان دچارند.

این دردها بتدریج در عرض چند سال افزایش پیدا می کند و در بندهای زانو، ران، شانه، مهره ها، مچ دست و پا بیشتر دیده می شود و کارهای روزانه مانند پوشیدن لباس و بالا رفتن از پله را مشکل می سازد.

Navid Hakimian, M.D.

Board Certified Ophthalmologist
Sub Specialist in Retinal Surgery and Diseases

دکتر نوید حکیمیان

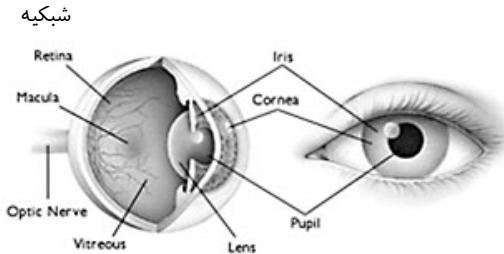
متخصص جراحی چشم
 فوق تخصص در بیماری های شبکیه
 دارای بورد تخصصی چشم

- Specialist In Ocular Inflammation
- Laser Surgery for Senile Macular Degeneration
- Laser Surgery for Diabetic Eye Disease
- Laser Surgery for Retinopathy of Prematurity
- Surgery for Retinal Detachment
- Surgery for Diabetic Retinal Disease

- متخصص امراض تورمی چشم
- جراحی لیزر برای امراض پیری شبکیه
- جراحی لیزر چشم برای مبتلایان به قند خون
- جراحی لیزر چشم برای نوزادان زودرس
- جراحی چشم برای جدا شدن شبکیه
- جراحی شبکیه چشم بیماران مبتلا به قند خون

Graduate of Tufts
Medical School
Ophthalmic Residency at State
University of New York
at Stony Brook

Retina Fellowship from
University of Texas at Dallas

فارغ التحصیل دانشکده تافت
در بوستن

متخصص جراحی چشم
از دانشکده طب نیویورک

فوق تخصص امراض شبکیه
از دانشکده طب تگزاس در دالاس

Retina Group PC
1800-559-5594

www.RetinaGroupPC.com

Dr. Jeremy Chess

Westchester Center
6 Xavier Drive, Suite 710
Yonkers, NY 10704
(914) 376-2273

Dr. David Haft

Bronx Center
2221 Boston Road
Bronx, NY 10467
(718) 798-3030

Dr. Navid Hakimian

Long Island
1915 New Hyde Park Road
New Hyde Park, NY 11042
(516) 775-6641

آنها.

چنانچه سوریه خواهان صلح است باید شرایط یک طرفه نبوده بلکه هر امتیازی ایسrael میدهد در مقابل آنها هم می باشد امتیازات لازم را برای صلح بدنه؛ در آن صورت امکانات صلح فراهم شده و باب مذاکرات گشوده خواهد شد.

در خاتمه بد نیست به اظهار نظر یک دیپلمات برجسته ایسrael توجه کنیم که گفته است امیدواریم مقامات آمریکائی دلیل اصلی پیشنهاد صلح سوریه را مورد تجزیه قرار داده و بی جهت ایسrael را تحت فشار قرار نداده و در قبال سوریه با احتیاط بیشتری قدم بردارند.

منابع آبی گولان و شمال ایسrael نخواهد بود و حتی برای مسترد کردن قسمتی از گولان تردید دارند، و خود شرایطی برای صلح با سوریه تأمین کرده که مقامات سوری از مفاد آن باخبر هستند. شرایط صلح ایسrael بشرح زیر است:

سوریه برای حسن نیت می بایستی روابط خود را با ایران قطع کند. تمام دفاتر سران ترور در دمشق بسته شده و سران آن از کشور اخراج شوند.

خدوداری در مسائل داخلی لبنان و بخصوص قطع کمک های نظامی به حزب الله.

همچنین عدم تحریک فلسطینی ها و قطع دخالت در امور داخلی

شیخ نصرالله رهبر گروه تروریستی حزب الله می ترسد

جنگ لبنان فرماندهان ارتضی تمام نقاط ضعف آنرا ترمیم نموده و نتیجه این دگرگونی در جنگ غزه با حماس کاملاً مشهود بود چون حماس همان شیوه جنگ و گریز حزب الله را فرا گرفته بود و تصور میکرد بهمان طریق به قوای زرهی ایسrael لطمہ خواهد زد و همه شاهد بودیم که اینطور نشد و ایسrael چنان ضربه به حماس وارد آورد که سران آن ناچار در سوراخ ها پنهان شده از دنیای عرب و همچنین دنیای غرب تقاضای کمک و آتش بس کردند و ایسrael زیر فشار کشورهای اروپائی و عرب ناچار به عقب نشینی از غزه گردید. همزمان کارخانه های تسليحاتی ایسrael تغییرات بسیار مهمی در ساخت تانکهای (مرکاوا) نموده از جمله عایق روی تانکها را با فولاد ضد موشک پوشانده و با سیستم های متفوق مدرن لیزر و همچنین با رادارهای بسیار حساس که حرکت دشمن را تشخیص و بلا فاصله معدوم مینماید تجهیز کرده اند. حسن نصرالله این تحولات را کاملاً درک میکند. از آن گذشته حسن نصرالله در جنوب لبنان دیگر آن محبوبیت سابق را ندارد و در انتخابات اخیر این موضوع ثابت شد. مردم عادی جنوب لبنان از تبلیغات کاذب حزب الله و از جنگ و گریز خسته شده و هنوز زخم های آنها از جنگ دوم لبنان التیام نیافته و خسارات وارد ناشی از جنگ ترمیم نگردیده است. باضافه اینکه دولت جدید لبنان ممکن است در ظاهر از حزب الله حمایت میکند ولی در باطن تلاش دارد مانع ماجراجوئی های حزب الله شود چون از عکس العمل شدید ایسrael واهمه دارد. حسن نصرالله عربده میکشد ولی واقع است چنانچه درگیری دیگری با ایسrael داشته باشد این بار به انهدام کامل حزب الله منجر خواهد شد. ایسrael از طریق سازمان ملل به دولت لبنان هشدار و توضیح داده است که هیچ گونه اختلاف مرزی با لبنان ندارد و قصد حمله به لبنان را تا زمانیکه مورد تجاوز قرار نگیرد ندارد ولی چنانچه حزب الله به تحریک ایران دست به ماجراجوئی بیند ایسrael این بار تا نابودی کامل حزب الله جلو خواهد رفت. حسن نصرالله این مطلب را کاملاً درک میکند در نتیجه علاقه ای به جنگ تازه ندارد، فقط مثل ارباب خود احمدی نژاد عربده میکشد، چون می ترسد!

قبل از اینکه به علت عربده کشیدن و تهدید کردن شیخ نصرالله پردازم خاطراتی از زمان طفولیت به ذهن رسیده که بد نیست به اختصار به عرض برسانم: بخاطر دارم در زمان کودکی در مشهد زندگی میکردم. همیشه در فصل تابستان که مدارس تعطیل میشد خانوادگی برای مدت سه ماه به بیلاقی بنام گلستان که در چند کیلومتری شهر مشهد بود می رفتیم. معمولاً شوها در روی ایوان بزرگی که مُشرف به باغ بود می خوابیدیم. انتهای باغ رودخانه ای بود که در حاشیه آن جاده خاکی وجود داشت که دهقانان از این جاده برای برگشت به خانه های خود استفاده می کردند. در موقع برگشت که معمولاً شب بود، دهقانان با صدای خیلی بلند با هم صحبت میکردند یا چنانچه تنها بودند با تمام قوت آوازهای محلی می خواندند.

هر شب این حرکات تکرار میشد. بعد از مدتی در اثر کنجکاوی از پدرم علت آوازخوانی دهقانان را پرسیدم. پدر در جواب گفت علت آن ترس است، ترس از ظلمت شب و یا احیاناً ترس از حیوانات وحشی مانند گرگ که گاهگاهی در اطراف دیده میشد. پدر در ادامه گفت: دهقانان در ظلمت شب با فریاد کشیدن دشمن خیالی را می ترسانند در صورتیکه در واقع خود آنها می ترسند.

حال شیخ نصرالله رهبر تروریستی حزب الله عربده میکشد و تهدید میکند که در جنگ آینده با ایسrael، تل آویو را موشک باران میکند. او در واقع از قدرت ارتضی ایسrael بالاطلاع بوده و بهمین دلیل می ترسد و با عربده کشیدن میخواهد گرگ های خیالی را فراری دهد. در همین رابطه یکی از مفسرین نظامی ایسrael اظهار نظر نموده که ارتضی سال ۲۰۰۹ امروز با ارتضی سال ۲۰۰۶ تفاوت بسیار دارد و از نظر استراتژیک تحول بزرگی را پیشست سر گذارده است. شیخ نصرالله در جریان کامل این تحولات می باشد.

در جنگ لبنان قبلی تانکهای ایسrael طعمه آسانی برای موشک های ضد تانک افراد حزب الله بود که از مخفیگاه خود برای چند لحظه خارج شده و هدف را نشانه گرفته و می گریختند. بهمین دلیل ارتضی زمینی ایسrael آنطوریکه انتظار میرفت توانست حزب الله را نابود کند ولی خسارات وارد بشه به آنها فوق العاده شدید بود. بعد از

دولت سوریه در حال ورشکستگی است

تحریم قرار داده و از فروش و داد و ستد با کشور نامبرده بواسطه حمایت سوریه از ترور بین المللی بخصوص حزب الله و حماس خودداری می کنند و چنانچه با خاطر حسن نیت خواسته باشد با سوریه معاملاتی انجام دهند از دادن هر گونه اعتبار خودداری کرده و پول مورد معامله را نقداً درخواست می کنند. ولی سوریه با وضع بد اقتصادی قادر به پرداخت نیست. تابحال ایران کمک کننده عمدۀ سوریه بوده که بصورت سخاوتمندانه از خزانه ملت ایران پرداخت می شده ولی با اغتشاشات اخیر و پرده برداری از رشوه خواری های مقامات دولتی و حیف و میل کردن منابع مالی ملت و همچنین افساءگری اقلیت های سیاسی برون مرزی ایران و رسوایی مقامات کلیدی مملکت که هر کدام بنحوی خزانه دولت را چیاول نموده و همچنین تظاهرات عظیم ملت ایران باعث شده که آخوندهای حاکم بر ایران جرأت کمک های بی حساب به سوریه را نداشته باشند. از طرف دیگر بزرگترین دوستان سوریه، روسیه و چین تمایلی ندارند که بدون قید و شرط به این کشور کمک کنند. سوریه از زمان حکومت کمونیسم در روسیه حدود هیجده تا بیست بیلیون دلار به این کشور بدهکار بوده که قادر به پرداخت نیست. در مقابل روسیه تقاضای سوریه را برای نوسازی ارتش بخصوص نیروی هوایی و مشک های فوق جدید و همچنین قوای زره ای رد کرده و در صورتی آماده فروش است که سوریه پول آنرا نقداً پرداخت کند که از عهده سوریه خارج است. نتیجاً تمام سیستم های هوایی و دفاعی سوریه فرسوده بوده و بهیچ وجه قادر به مقابله با قوای هوایی و زمینی اسرائیل نمیباشد.

حال تنها راه سوریه گرایش به غرب و صلح با اسرائیل است. البته سران حکومت سوریه زیر فشار ایران، علاقه زیادی به صلح ندارند ولی با خاطر بقاء خود ناچارند دم از صلح بزنند. منظور آنها از صلح با اسرائیل بیشتر برای دسترسی به منابع آبی گولان بخصوص به آبهای دریاچه کینرت در شمال اسرائیل میباشد. چون سوریه شرط اصلی مذکورات صلح را بر این پایه قرار داده که اسرائیل باید تمام ارتفاعات گولان به اضافه کرانه دریاچه کینرت را به آنها واگذار کند تا آنها بتوانند برای سیراب کردن اهالی دمشق و سایر شهرهای سوریه از این آب استفاده کنند.

در مقابل اسرائیل خود مواجه با کم آبی بوده و طبق قرارداد صلح با کشور اردن متعهد است سالانه مقداری از آب مصرفی اردن را تأمین نماید، با توجه به اینکه سطح دریاچه کینرت پنج متر از حد معمول پایین تر است و خطر خشکی آنرا تهدید میکند. سران اسرائیل متوجه حیله گری سوریه بوده و تحت هیچ شرایطی حاضر به پس دادن

با دگرگون شدن بازارهای جهانی سوریه دچار هالوکاست اقتصادی گردیده است؛ بقول یکی از مفسرین اقتصادی شاید هیچ تشابه دیگری نتواند بیانگر اوضاع وخیم اقتصادی این کشور باشد: مقامات دولتی سوریه سعی بسیار دارند تا موقعیت بسیار نامطلوب سوریه را که خشکسالی های چند سال اخیر هم مزید بر علت آن شده از دید جهانیان بخصوص همسایگان خود پنهان دارند.

در سال اخیر حدود دویست و پنجاه هزار نفر از کشاورزان سوریه در اثر بی آبی و نداشتن حداقل معاش، دهات خود را ترک کرده و در اطراف پایخت و سایر شهرهای بزرگ در پناه چادر با فلاکت و بدون داشتن حداقل کمک های بهداشتی زندگی سختی را می گذرانند و تعداد آنها روز بروز رو به افزایش است.

این آمار توسط کارشناسان محیط زیست سازمان ملل منتشر گردید و خبرگزاری العربية در تارنمای خود آنرا پخش کرده است. بر مبنای همین گزارش رودخانه عظیم فرات که منبع اصلی آبرسانی سوریه است کم کم رو به خشکی میگراید. این رودخانه از ترکیه گذشته و کشاورزان ترک با کار گذاشتن تلمبه های متعدد در مسیر رودخانه درصد بسیار زیادی از این آب را مصرف می کنند. در نتیجه آب کمی وارد سوریه شده و بعد از مصرف تتمه آن توسط سوریه، آب گل آلود و غیر قابل مصرف وارد عراق میشود. کارشناسان آب، پیش بینی می کنند چنانچه خشکسالی بهمین منوال ادامه پیدا کند، این رودخانه عظیم و تاریخی بطور کامل خشک خواهد شد. چون شعبه های این رودخانه در اثر کم آبی بصورت باتلاق درآمده است و نهر بزرگ دیگری بنام «عاصی» که منبع بزرگ دیگری از آبرسانی به اهالی سوریه بوده بطور کامل خشک شده است و دهقانانی که در مسیر این رودخانه به کشاورزی مشغول بوده و ضمناً به صید ماهی می پرداختند تمام هستی خود را از دست داده و به آوارگان دیگر پیوسته اند؛ و با تقلیل منابع زیرزمینی چهارصد و بیست هزار چاه های خصوصی که توسط کشاورزان در سطح کشور سوریه حفر شده بوده خشک شده و دیگر قابل استفاده نیستند. در نتیجه محصولات کشاورزی بشدت تقلیل یافته و مردم دچار کمبود مواد غذائی میباشند. مصرف سالانه حبوبات و گندم سوریه بالغ بر یک میلیون و نهصد هزار تن میباشد ولی بواسطه خشکسالی فقط حدود هشتصد هزار تن آن در داخل تولید میشود. با این حساب سالانه یک میلیون و یکصد هزار تن غلات از خارج وارد میگردد.

مشکل اصلی از اینجا شروع میشود که کشورهای تولید و صادر کننده گندم مانند امریکا و کانادا و استرالیا، کشور سوریه را مورد

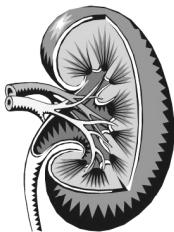
FARSHAD SHAFIZADEH M.D.

National Board Certified Urologist

دکتر فرشاد شفیع زاده

متخصص و جراح در درمان بیماریهای کلیه و مجاری ادرار

- درمان ناراحتیهای پروستات با استفاده از جدید ترین تکنیکها شامل ماکروویو و لیزر
- درمان ناتوانی های جنسی در آقایان
- درمان ناراحتیهای مربوط به کترول ادرار در خانمهای آقایان
- استفاده از مجدهای ترین تکنولوژی برای درمان سنگ کلیه

- Diseases of the Prostate
- Non Invasive, In-Office Treatment of Enlarged Prostates using TUNA, MICROWAVE, & LASER Technology
- Men's Sexual Health/Impotence
- Urinary Incontinence in Both Men & Women
- Kidney Stones – Laser & Shock Wave Treatment
- Vasectomy
- Sexually Transmitted Diseases

Manhattan Office

461 Park Ave. South 5th Floor

New York, NY 10016

چند خیابان فاصله با ایستگار قطار مرکزی

(212) 777-8566

www.NewYorkUrologic.com

اکثر بیمه های معتبر پزشکی پذیرفته میشود.
زبانهای فارسی و عبری نیز صحبت میشود.

We accept most insurance plans.
Persian and Hebrew Spoken

جوانان تحصیل کرده یهودی و دارای تخصص ایجاد کند که بتوانند در نسل فعلی و نسل های آینده بعنوان رهبران جامعه یهودی در کنفرانس های بین المللی حضور یابند و از حقوق حقه یهودیان سراسر جهان دفاع نمایند و بدین وسیله برای نسل آینده یهودیان دنیای بهتری بوجود بیاورند.

آمار سخن میگوید

در کشور ایسرائیل معمولاً هر ده سال یکبار آمار جامعی در مورد میزان جمعیت این کشور توسط اداره مرکزی آمار منتشر میشود. آخرین آماری که چند ماه پیش در این مورد انتشار یافته از این قرار میباشد.

در طی یک سال گذشته جمعیت کشور ایسرائیل حدود ۱/۸ درصد افزایش نشان داده است که از شش سال پیش تا حال تقریباً بهمین میزان بوده است.

طبق این آمار، جمعیت کشور ایسرائیل پس از گذشت ده سال هر ساله حدود ۱/۸ درصد افزایش نشان میدهد.

در این آمار جمعیت کشور ایسرائیل رویه مرتفعه ۷,۳۷۰,۰۰۰ نفر ۷۵,۵ میلیون و سیصد و هفتاد هزار نفر گزارش شده است که ۲۰,۲ درصد آن یهودی، ۲۰,۲ درصد عرب و بقیه از ملت های دیگر میباشند. (در آمار اخیر یعنی حدود ۷۹,۳ درصد جمعیت کشور ایسرائیل اعلام شده بود). این تفاوت در نسبت تعداد جمعیت باختر زاد و ولد بیشتر در بین اعراب گزارش شده است.

گفتنی است که در طی سالهای گذشته تعداد یهودیانی که به کشور ایسرائیل مهاجرت کرده بودند سالیانه به رقم ۱۳,۵۰۰ رسیده بود. ولی در سال گذشته این رقم کاهش یافته است، به این دلیل که مهاجرت های دسته جمعی از کشور روسیه و همچنین از کشور ایتالیا کمتر شده است.

در سالهای اخیر میزان مهاجرت از کشورهای انگلیسی زبان به کشور ایسرائیل قدری افزایش پیدا کرده است.

میباشد. امید میرود که در سالهای آینده با کمک افراد خیرخواه، بودجه کافی تهیه شود و این برنامه حیاتی بنحو کامل ادامه پیدا کند. در طی چند سالی که از شروع برنامه حق تولد میگذرد بسیاری از نوجوانان یهودی ایرانی که در کشورهای مختلف زندگی میکنند در این سفرها شرکت نموده و از مزایای آن بهره مند شده اند.

کنگره جهانی یهود

در سال ۱۹۳۶ که در بسیاری از کشورهای اروپائی، اقدامات ضد یهودی و آزار و کشتار یهودیان رواج پیدا کرده بود، عده ای از مقامات یهودی اروپا در یک گردهمایی در شهر ژنو، تشکیلاتی با عنوان «کنگره جهانی یهود» تأسیس نمودند. شعار این سازمان این بود: «تمام یهودیان مسئول یکدیگرند». این شعار تا به امروز اعتبار خود را حفظ نموده و کنگره جهانی یهود نیز عنوان صدای دیپلماتیک و پشتیبان حقوق یهودیان در مجامع بزرگ و کوچک جهان شناخته میشود.

در حال حاضر مرکز اصلی این کنگره در شهر نیویورک میباشد و شعباتی نیز در شهرهای دیگر جهان از قبیل بروکسل، بوئنوس آیرس، ژنو، ژوهانسبرگ، مسکو، اوتاوا، پاریس، سیدنی و یروشالیم دارد. اعضاء این کنگره همواره در حال بررسی وضع یهودیان در نقاط مختلف جهان بخصوص در شهرهای که تعداد یهودیانش کم است و مرکز قدرتی ندارند میباشد که خطری این یهودیان را تهدید نکند و حقی از ایشان سلب نشود. چند مورد از اقدامات بیشماری که کنگره یهود تا

بحال انجام داده از این قرار است:

شناسائی کشورها و جوامعی که بر ضد یهودیان شعار میدهند و اقدام میکنند. از جمله اقدامات ضد صیونیزم که در واقع همان ضد یهودی میباشد، از طرف سازمانهای حماس، حزب الله و امثال آنها.

جلوگیری از خطر اتمی شدن دولت ایران که از یک طرف در صدد ساختن بمب اتم است و از سوی دیگر شعار میدهد که کشور اسرائیل باید از نقشه جغرافیا محو شود!

کنگره جهانی یهود در صدد است که یک سپاه دیپلماتیک از بین

حق تولد

در سالهای اخیر برنامه مخصوصی با پشتیبانی دولت اسرائیل برای نوجوانان یهودی که در خارج از کشور اسرائیل زندگی میکنند تهیه شده است با عنوان Birth Right معنی «حق تولد» یا بهتر بگوئیم حق یهودی زادگی، بدین معنا که هر فرد یهودی این حق را دارد که حداقل برای یک مرتبه از کشور اسرائیل دیدار نماید. این برنامه که با همت مسئولان مربوطه و بودجه چند سرمایه دار یهودی آمریکائی بوجود آمده است همواره سعی میکند که امکاناتی فراهم بیاورد که جوانان یهودی در اقصی نقاط جهان بتوانند هر کدام اقلام برای یک مرتبه از کشور اسرائیل دیدار نمایند و با ملت و مذهب یهود و ایده صیونیزم آشنائی بیشتری پیدا کنند.

از زمان شروع برنامه «حق تولد» تا کنون، جمعاً بیش از ۲۲۰ هزار نفر از نوجوانان از طریق این برنامه از کشور اسرائیل دیدار نموده اند که اکثر آنها به این کشور علاقمند شده، بعضی هایشان در اسرائیل بتحصیل پرداخته و بسیاری مقیم این کشور شده اند. بطور کلی اکثریت آنها جزو حامیان و دوستداران کشور اسرائیل بحساب آمده و به آنجا رفت و آمد میکنند.

گفتی است که بعضی از این نوجوانان در خانواده های پرورش یافته اند که تدریجاً مذهب و ملت خود را بدست فراموشی سپرده و آماده حل شدن در جوامع دیگر بوده اند و خوشبختانه این سفرها باعث شده که بسیاری از این نوجوانان خط سیر خود را تغییر داده به دامان یهودیت بازگردند.

در آخرین سفر این نوجوانان به کشور اسرائیل ترتیبی داده شده بود که آنها بطور دسته جمعی با هشت اتوبوس از نقاط دیدنی این کشور دیدار نمایند. در حالیکه هشت سرباز اسرائیلی بعنوان راهنمای این اتوبوس ها توضیحات لازم را به آنها میدادند و به سؤالات این نوجوانان پاسخ میدادند تا جاییکه بسیاری از آنها که قبلاً آشنائی چندانی با یهودیت نداشته اند با راهنمایی مهمنداران شان مراسم بر میتصووا یا بت میتصووا را انجام داده هر کدام یک نام یهودی برای خود انتخاب نمودند.

اکثر این جوانان در بازگشت به زادگاه خود، خانواده هایشان را هم تحت تأثیر قرار میدهند که بیشتر با صیونیزم و همچنین سنت های یهودی آشنا شوند تا جاییکه در چند سال اخیر تعداد زیادی از این خانواده ها به کشور اسرائیل مهاجرت نموده در آنجا مقیم شده اند.

برنامه «حق تولد» بطور کلی بسیار مورد استقبال قرار گرفته و تعداد بسیاری از جوانان یهودی خواسته اند در این سفرها شرکت نمایند ولی متأسفانه تعداد ۲۸ هزار تقاضا باخاطر کسر بودجه رد شده است.

خارج این مسافت بطور متوسط برای هر نفر حدود ۲۵۰۰ دلار

گزارش اقتصادی

از هوشمنگ نعمت زاده

کارخانجات و صنایع صادراتی کشور از این امر بهره برده و میزان تولیدات خود را بالا بردند. برای همین دلیل میزان اشتغال صنایع افزایش پیدا کرده است و در میزان کاهش آمار بیکاری اثر گذاشته است. یکی دیگر از نکات مثبت افزایش اطمینان اهالی کشور به آینده اقتصادی میباشد. ادامه افزایش این شاخص در سه ماهه سوم امیدواری به بهبودی اوضاع اقتصادی کشور را در محافل اقتصادی کشور بالا برده است.

بطور خلاصه نظر اکثریت محافل اقتصادی و کارشناسان دولت اینست که کشور مشکل ترین و بدترین دوران رکود اقتصادی را پشت سر گذاشته است و احتمالاً بتدریج بهبودی و ترقی آمارها شروع خواهد شد. در آمار اصلی و واقعی، میزان بیکاری و تولید ناخالص ملی نمودار این بهبودی و رونق اوضاع اقتصادی کشور در ماه های آینده خواهد بود.

در خاتمه سه ماهه سوم سال، کشور هنوز در یک رکود اقتصادی بیسابقه در ۷۰ سال اخیر بسیار میبرد. کلیه آمار اقتصادی و نمودارهای مهم هنوز ادامه این رکود را گواهی می کنند با وجود اینکه بورس و بازار سهام در ماه های اخیر ترقی زیادی نموده است و شاخص بورس نیویورک (داجونز) در اواخر ماه اکتبر در میزان بالای عدد ۱۰,۰۰۰ قرار دارد. البته ارزش سهام و میزان ترقی آن نمودار واقعی اوضاع اقتصادی کشور نیست و در حقیقت پیش بینی و آینده نگرانی و یا خوشبینی اکثریت سرمایه گذاران را در بازار سهام نشان میدهد. آمار اصلی نمودار اقتصاد کشور میزان بیکاری و ترقی تولید ناخالص ملی کشور است. در حال حاضر میزان بیکاری در حدود ۹/۶ درصد است و هر هفته میزان بیکاری افزایش پیدا میکند ولی در هفته های اخیر رشد این میزان کنتر شده است که باعث امیدواری محافل اقتصادی دولت شده است. دولت اوباما تا اواخر ماه اکتبر مبلغی بیش از ۷۰۰ بیلیون دلار از مجموع مبالغ تصویب شده کمک های اضطراری را خرج کرده است. این کمکها بصورت وام به بانکهای مهم و شرکت های تولیدی عمدہ کشور و تخفیف مالیاتی و کمک مستقیم به مصرف کنندگان کشور در خرید اقلامی مانند اتومبیل و خانه اول هستند که تاکنون اثرات مهمی در اوضاع اقتصادی کشور گذارده اند. بانکها در اوضاع بهتری قرار دارند و میزان فروش اتومبیل و منازل، پیشرفت و ترقی داشته اند. ولی نگرانی محافل اقتصادی در اینست که اگر دولت از ادامه کمک های مستقیم و غیر مستقیم دست بردارد، این رکود ادامه پیدا کند. در رابطه با این نظریه، آمار سپتامبر نمودار کاهش میزان شروع ساختمان منازل و برای اولین بار در مدت مديدة کاهش شاخص قیمت های فراورده های مصرفی بود.

کاهش شاخص قیمتها یا بطور خلاصه نمودار ضعف واقعی اقتصاد کشور است و در یک مدت مديدة در کشور بیسابقه بوده است. بهمین دلیل دریافت کنندگان بیمه های اجتماعی کشور (Social Security) که طبق قانون دریافتی هایشان نسبت مستقیم با تورم کشور دارد و هر سال مبلغ اضافه تری بدليل ادامه تورم کشور دریافت میکردنند در سال آینده نه فقط برای اولین بار دریافتی های ماهیانه شان اضافه نخواهد شد بلکه به دلیل افزایش نرخ بیمه های دولتی درمانی، میزان دریافتی هایشان کاهش پیدا خواهد کرد. کاهش این دریافتی ها و در نتیجه قوه مصرفی و کاهش قوه خرید میلیون ها افراد بازنیسته کشور، احتمالاً به ادامه رکود کشور کمک خواهد کرد.

یکی از نکات مثبت آمارها و نمودارهای جدید کشور، نرخ برابری دلار در مقابل ارزهای خارجی است. کاهش نرخ برابری و ارزش دلار باعث شده است که میزان صادرات کشور افزایش پیدا کند. بنابراین

JEWELRY PHOTOGRAPHY

Shooting, retouching and editing
on location!
same day delivery!

\$ 15.00 /item!

Our services

- Digital Interactive Catalogue
- Rotating Video (30 sec.)
- Custom show presentations and advertising solutions

CALL AND
ASK ABOUT
THE LATEST
TECHNOLOGY!

Virtual Connection Corp.

Yvan Kashanian

(516) 303-2445

تعدیل شرایط وام؟ (Loan Modification)

از: روبرت بی چوپان

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

اقساط کافی نیست. حتی اگر بدھی شما بیشتر از ارزش خانه است و تعدیل شرایط موجب شود که شما خانه را حفظ کنید، بانک به دلیل اینکه شما واجد شرایط نیستید تعدیل شرایط را قبول نخواهد کرد، مگر درآمدتان مناسب باشد. بهترین مورد وقتی است که مبلغ اقساط ماهانه شما بین ۳۱ تا ۵۰ درصد درآمدتان باشد. اگر مبلغ اقساط شما از این حد بیشتر باشد، بانک نگران این خواهد بود که در درازمدت بار دیگر شما به اشکال پریخورید. اگر اقساط شما کمتر از حد ذکر شده باشد بانک دلیلی برای سازش نمی بیند چون شما بهانه ای برای نقص قرارداد قبلی ندارید.

ممکن است به شما این توصیه بد شده باشد که برای مدتی در پرداخت اقساط ماهانه تأخیر کنید. با این کار شما دست به قماری میزنید که ممکن است به ضررتان تمام شود. اولاً احتمالاً بانک باور نمیکند که شما توانائی پرداخت اقساط را ندارید. ثانیاً اگر در مورد قدرت بازپرداخت شما شک بیاورد به وکلای خود دستور میدهد اقدام به شروع مراحل حراج (foreclosure) خانه کنند.

همانطور که میدانید قوانین حراج خانه از طرف بانک تغییر کرده است و بانکها باید اخطارهای بیشتر بدھند و مذاکرات بیشتری قبل از حراج انجام دهند. اگر مطلع شدید که بانک در صدد حراج میباشد با خونسردی مذاکره برای تعدیل شرایط را ادامه دهید.

جز وکلا مؤسسات زیادی هستند که خدمات مربوط به تعدیل شرایط را انجام میدهند. مراقب آنها که به توانائی خود اطمینان دارند پول پیش مطالبه میکنند باشید. آنها که به توانائی خود اطمینان ندارند پول پیش مطالبه نمیکنند و فقط در صورت موفقیت از شما اجرت میگیرند. برنامه های مختلف دولتی با خط مشی های لازم برای آسان کردن قرارداد تعدیل شرایط وجود دارند که در شرایط درست به آن مراجعه میشود.

در پایان باید اضافه کرد که احتمالاً بهترین راه حل برای کسی که از عهده پرداخت اقساط بر نماید فروش خانه است و بدترین آن پشت گوش انداختن میباشد. اگر درآمد شما کم شده و یا مبلغ اقساط ماهانه افزایش یافته است تا حدی که پرداخت اقساط عملی نیست، همین حالا اقدام کنید. درخواست مشاوه و کمک نمایید و بدون داشتن اطلاعات کافی اقدام بکار نکنید.

شاید بهترین عبارتی که بیانگر وضع فعلی اقتصاد باشد «دوره وانفساً» است. زمانی بود که ما فکر میکردیم آسیب ناپذیر میباشیم، موفقیت بعد از موفقیت... و مدام در پی «بزرگتر، بیشتر و بهتر» بودیم. گوئی عامل احتیاط و ترس فراموش شده بود. اکنون برای بسیاری از ما معیارها عوض شده اند و فکر میکنیم که آن طرز فکر احمقانه بوده است.

بسیاری از کسانی که در طی ده سال گذشته خانه خریده اند با این مسئله مواجه میباشند که ارزش فعلی خانه شان کمتر از بهای خریداری شده است و در بعضی موارد مشاغل فرش، جواهرات و مستغلات بدليل رکود اقتصادی لطمہ دیده اند. برای من این روزها ملاقات با جوانان و سالمندانی که از عهده بازپرداخت اقساط ماهانه خانه خود برنمیآیند، امری عادی شده. امکانات موجود برای حل این مشکل کدام هستند؟

- پرداخت اقساط را متوقف کنید و اجازه بدھید که بانک خانه شما را ضبط کند. (متاسفانه بعضی اوقات چاره دیگری نیست).

خانه را بفروشید. گاهی بانک موافق میکند که آن را حتی کمتر از مبلغ بدھکاری شما بفروشید. (در این صورت تمام پول به بانک تعلق میگیرد).
سازش دوطرفه. با بانک تماس بگیرید و طرحی بریزید که بتدریج اقساط و بدھی گذشته را بپردازید. وام تازه ای با شرایط بهتر بگیرید. (این راه حل در صورتی که شما در پرداخت اقساط تأخیر داشته باشید وجود ندارد). تعدیل شرایط قرارداد (Loan Modification): عبارت است از تغییر نرخ بهره و یا مبلغ اقساط ماهانه. برای صاحبان خانه تعدیل شرایط در بیشتر موارد بهترین راه حل میباشد. گاهی بانک حاضر به تخفیف در بدھکاری میشود. البته برای بانکها این عمل آخرین راه حل میباشد که از روی ناچاری آن را قبول میکنند.

نکته مهم این است که اگر درآمد شما بیشتر از حد و یا کمتر از حد باشد بانکها با تعدیل شرایط موافق نمیکنند. البته دلیل اصلی شما برای درخواست تعدیل شرایط این است که درآمدتان برای پرداخت

بهروز دیلمانیان:

گذر از هفت وادی عشق

از بهروز حکیمیان (ایرانیان)

واقعی او بود.

در دورانی که در بسیاری از اجتماعات «محبوب بودن» فقط جنبه‌های ظاهری دارد، بهروز با ارزش‌های عمیق باطنی و صفات بر جسته خوبش، جنبه واقعی «محبوب بودن» را به حد کمال رساند. در خاتمه به گفته شاعر دلخواه او «مولوی»، «هیچ چیز ناخالص، جاودان نخواهد ماند، بجز پاکی» و بهروز در رفتارش بعنوان یک «جوینده دانش» و یک مری براه «پاکی و روشنائی» قدم می‌گذاشت. امیدواریم که «سفر بهروز بسوی تکامل»، درس آموزنده‌ای برای ما باشد. تا بدين وسیله خاطره او برای نسل‌های آینده جاودانی شود.

هفت وادی عشق

وادی طلب: در این وادی مشکلات و رنجها به سراغ تو می‌آید. اگر دلت را از صفات بشری پاک کردي، نور الهی در دلت می‌تابد و شوق طلب در تو بسیار می‌گردد.

وادی عشق: در آتش عشق غوطه ور می‌شوي. عاشق واقعی کسی است که همچون آتش تند و سوزان شعله ور باشد. هر چه دارد در آتش عشق می‌سوزاند و تنها به وصال دوست می‌نازد. اگر چشم دلت را باز کنی به رازهای آفرینش پی می‌بری همه با تو سخن می‌گویند.

وادی معرفت: به ظرفیت تو بستگی دارد که چه اندازه از آن بهره مند گردد.

وادی استغنا: اگر در این وادی هزاران جان فدا شود؛ گویی قطره ای در دریای بی پایان افتاده است.

وادی توحید: مرتبه‌ای که مقام یگانگی است و دوری از همه وابستگی‌ها و تعلقات. زمانی که از این وادی بگذرد به مقام وحدت و یگانگی می‌رسند و یکی می‌شوند (نهایی گزیدن. خالی شدن قلب) هر آنچه بینی همه یکی است و همه موجودات عالم و جلوه یک حقیقت واحدند؛ حقیقت اوست و مابقی هیچ.

وادی حیرت: پیوسته حسرت می‌کشی، در سر گشتنی فرو می‌روی، راه را گم می‌کنی و سر گردان می‌گردد. هر چه در وادی توحید به دست آورده‌ای و بر جانت نقش بسته نیز از تو دور می‌شود و همه چیز را فراموش می‌کنی.

وادی فقر و فنا: در این وادی موجودات در نور حق محو شده‌اند. دریافتمن این وادی می‌بینی که همه موجودات در نور حق محو شده‌اند. دریافتمن این وادی کار عقل نیست.

فریدالدین عطار نیشابوری شاعر، فیلسوف و صوفی قرن سیزدهم در مجموعه اشعار خود بنام «منطق الطیر»، در باره سفر هزاران پرنده به قصد رسیدن به «مراد» خود «سیمرغ»، اشعاری سروده که در باره گذر این پرنده‌گان از هفت وادی مختلف که شامل «طلب»، «عشق»، «معرفت»، «استغناء»، «توحید»، «حیرت» و در خاتمه «فقر و فنا» می‌باشد سخن می‌گوید. در طی راه پرنده‌گان که نمادی از گروه‌های مختلف مردم می‌باشند، به دلائل ضعف‌های مختلف اخلاقی و شخصیتی از جمله غرور، تنبی، خودپرستی، سستی و غیره، از بین رفتند و یا از سفر منصرف شدن! پس از تحمل مشکلات و مشقات زیاد در پایان راه، فقط سی پرنده با صفات برجسته، به اشتیاق دیدن سیمرغ که در نظر «عطار» «نماد رسیدن به کمال» می‌باشد به آستان کوه «قاف» و دریاچه‌ای که محل زندگی سیمرغ بوده میرسد.

پس از اینکه پرنده‌گان به عشق و انتظار دیدن سیمرغ به دریاچه نظر می‌افکنند انعکاس خود را در آب می‌بینند! در واقع تعبیر این «اسطوره» اینست که این پرنده‌گان «کمال» را در «خود» می‌بینند چون به «پایان» رسیده‌اند! نتیجه گیری «عطار» اینست که هر فردی که از صفات بیشمار خوب اخلاقی برخوردار باشد به مرحله تکامل میرسد.

بدون شک بهروز دیلمانیان شخصی بود که بطرف «تکامل» سفر کرد و به نتیجه رسید. بهروز با رفتارش «تکامل» را به فامیل خود، به دوستانش، به همسالان خود و از جمله افرادی که فقط ناظر رفتار او بودند عرضه کرد. انرژی مثبت او همیشه در برخوردهایش با سایرین نمودار بود.

بهروز از علم و دانش بهره مند بود و در ک عمیقی از مسائل فلسفی داشت. اطلاعات وسیع او در رشته‌های علم، موسیقی، جغرافی، تاریخ، مذهب، صیونیزم، گیاه‌شناسی، علوم فضایی و غیره قابل تحسین بود. او با عشق و علاقه و خوشروئی و تواضع معلوماتش را در اختیار دیگران قرار میداد. در اینجا میتوان عنوان کرد که اگر بر حسب تصادف، بهروز در عصر «عطار» فیلسوف ایرانی بدینی آمده بود، عارفی مانند عطار، او را بعنوان یک فرد کامل و یک ستون اصلی می‌شناخت.

بهروز از نظر اجتماعی شخصی متواضع، روشن، مهربان، خوش رفتار، خوش برخورد، گرم و با ثبات بود. زیبایی‌ست نبود و به مادیات توجه نداشت. در رفتارش نسبت به سایرین «استثناء» مشاهده نمی‌شد. بهروز از صفات شایسته فراوان برخوردار بود؛ از جمله عشق، صداقت، خلوص نیت، شادی، مثبت بودن و بطور کلی هیچ جنبه منفی و مخفی در او وجود نداشت؛ مثل آئینه پاک بود.

برای کسانی که از نزدیک با او آشنا شده‌اند، حتی به نحوی که سرش را به یک طرف خم می‌نمود، نموداری از تربیت، فروتنی و فهم

در سوگ پدرم...

از جاسمین دیلمانیان
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

میدانم که بیشتر مردم او را از طریق مقالات و طنزش می شناختند. من سعی میکنم پا در جای پای او بگذارم ولی آن کفش ها برای من خیلی بزرگ میباشند!

دلم برای آن مرد فهمیده و معصوم، آن لبخند و آن منش منحصر بفرد و حتی آن قیافه جدی در شباهی که دیر بخانه میآمدم و او را بیدار و در انتظار می دیدم تنگ شده است. دلم برای آن قیافه با عینک مطالعه در حال خواندن کتابی بزبان فارسی، عبری و یا انگلیسی در باره یهودیت، شعر و ادبیات، فرش، گل و درخت، عکاسی و تاریخ جهان تنگ شده است.

آخرین خاطره ای که از پدرم دارم مربوط به بحثی بود که با او در باره طرح پرزیدنت اوباما برای بیمه های سلامتی

داشتم و بعد از آن دیگر هرگز او را ندیدم.

از همه نزدیکان برای همدردی و مهربانی شان متشرکم. باور کردنی نیست که چند روز قبل از درگذشت پدرم، همه دوستانش در خانه ما گرد آمده بودند! او دوستانش را مانند برادر دوست داشت و در شادی های آنها سهیم بود.

خطاب به دوستان مادرم، محبت های شما در این مدت فراموش شدنی نیست. امیدوارم که هیچ یک از شما چنین ماجراهای را تجربه نکنید و همه زندگی کامل و خوب داشته باشید. خطاب به دوستان ایلان، لیئور و خودم، بدون همدردی های شما غم ما بسیار دردناک تر بود. امیدوارم بدنال این روزهای تلخ شاهد خوشی های فامیل باشیم.

خطاب به فامیل همتیان و همکاران پدرم در شرکت BH کار مکمل زندگی او بود حتی وقتی از محل کار دور بود فکرش در آنجا بود. محل کار، خانه دوم پدرم بود و همکارانش خانواده دومش بودند. از همه آنها که سعی کردند در آخرین لحظه پدرم را نجات بدنهند متشرکیم و امیدوارم همیشه در پناه خد-اوند باشند.

تجویه آنچه گذشت کار سختی است. باید قبول کنیم که این اراده خد-اوند بوده و ما قادر به درک دلیل آن نیستیم. با وجود اینکه او برای دیدن مراسم ازدواج فرزندانش در اینجا نخواهد بود، یقین دارم که اکنون به خد-اوند نزدیکتر است.

دلیل سخنرانی امشب من وظیفه ایست که به پدرم دارم و نه میل شخصی. زندگی پدر من را نمی تواند در یک سخنرانی کوتاه خلاصه کرد!

جمعه ۱۱ سپتامبر، روزی بارانی و ملوان آور بود. حدود ساعت ۱۲ ظهر تلفنی از مادرم داشتم، «حال پدرت خوب نیست، بردنش بیمارستان!» پرسیدم «مقصودت چیه؟» گفت «فکر میکنم سکته قلبی داشته.» پدرم فوت کرده بود ولی کسی نمی خواست آنرا بزبان بیاورد!

با شتاب بطرف خانه براه افتادم و پشت سر هم از خدا میخواستم که او را نجات بدهد. بخانه رسیدم ولی هنوز بی خبر از اتفاقی که افتاده بود. شاید بجز من، دیگران همه با خبر بودند. شیوا خاله من تلفن کرد

و گفت که عازم بیمارستان است و دنبال من می آید. در مدت رانندگی تا مقصد سکوت غمناکی برقرار بود. در آن هوای بارانی و ترافیک بد بیش از یک ساعت در راه بودیم.

بعد از آن مدت طولانی که من به بیرون خیره شده و پشت سر هم از خدا میخواستم این بهترین مردی را که می شناختم نجات دهد، به بیمارستان رسیدیم و من بطرف اطاق اضطراری دویدم. برادرم را با چشمها پر از اشک دیدم. دست های من را گرفت و گفت «پدرمان دیگر با ما نیست.» نعره ای که از دلم درآمد، خودم را هم ترساند چه رسد به اطرافیان. چطور ممکن است به این سادگی یک زندگی تمام شود. او زنده نماند تا ازدواج من و برادرانم را شاهد باشد؛ او نوه های خودش را ندید.

پدرم می خواست که فرزندانش تحصیل کرده باشند و با دوستان خوب معاشر باشند. در تربیت ما جدی بود و از ما میخواست که با مردم مهربان باشیم و کم حرف بزنیم. از ما می خواست که وظایف دینی را بجا بیاوریم.

با وجود این که از آفتاب گریزان بود دو سفر بخاطر مادرم و من که آفتاب را دوست داریم به مکزیک آمد. در طول این سفرها تمام وقتی را صرف عکس گرفتن از گل و گیاه در سایه میکرد. اگر به ایسrael سفر میکرد یا به هنگ کنگ، به کنکون، یا ارلندو، سنت تاماس یا یلو استون نشنال پارک، سرگرمی اش طبیعت بود. من هیچ جواهرسازی را که تا این اندازه شیفته طبیعت باشد نمی شناسم.

بهروز و رویا دیلمانیان

چیست؟ پدرم در جواب گفتند که وظیفه انسانهایست که از خود نسلی خداترس، انسانی لایق و شایسته بجا بگذارند و به عقیده من بهروز این وظیفه را به خوبی انجام داد و فرزندانی لایق و شایسته از خود بجا گذاشت. البته در این راه از همکاری و کمک همسری فداکار و دلسوز برخوردار بود.

یاد بهروز همیشه در ذهن و در قلب من خواهد بود و امیدوارم روحش شاد باشد.

بنده از طرف خودم و کلیه همکاران به—بهره روز در شرکت BH Multi Com درگذشت این

بهروز دیلمانیان در جشن تولد شصت سالگی در دفتر کار BH

بزرگ مرد را از صمیم قلب به مادر داغدارش و خانواده اش تسلیت میگوییم و امیدوارم به زخوت «بهروز» بعد از این در جشن ها و شادی های این خانواده شرکت کنیم. آمن.

استادی بود که بمن پشتگرمی میداد و هر وقت ناراحت بودم با او در دل میکردم و او با کلام زیبایش مرا آرام میکرد و بمن امیدواری میداد. من هر روز از او مطلبی تازه یاد میگرفتم.

روزی از پدرم سؤال کردم که آمدن و رفتن ما در این دنیا بهر

فروتنی را بخوبی آموخته بود. او انسانی بود کامل با قلبی مهربان که همگی را مجدوب خودش کرده بود.

من افتخار همکاری با بهروز را برای مدت ۲۰ سال داشتم ولی قبل از آن در امور اجتماعی نیز با هم همکاریهای زیادی داشتیم. بهروز امین من بود و هیچگاه چشم به مال دیگران نداشت و همیشه راضی به قسمت خود و آنچه که داشت بود. بهروز به کار خود عشق می ورزید و همیشه با شوق و علاقه زیاد کارهایش را انجام میداد. او برایم مانند

متن سخنان هرمز دیلمانیان در مراسم شب هفت

لذت بخش تر مینمود. برای انتخاب دوست، معیارهایی بجز ثروت می شناخت. سخاوتمند و مهمان نواز بود. با وجود ساعات طولانی کار و فعالیت های اجتماعی، وقت باقیمانده خود را صرف مطالعه نوشتن، پرورش گل و گیاه و عکاسی میکرد. اخبار سیاسی روز را تعقیب مینمود و به قومیت خودش افتخار میکرد و برای زندگی اجتماعی اهمیت زیاد قائل بود.

در سال سوم دیبرستان، دیپر ادبیات مشاعره ای ترقیب داد که شش یا هفت نفر داوطلب شرکت در آن شدند. در ۱۵ دقیقه اول همه شرکت کنندگان بجز بهروز و یک جوان بالستعداد دیگر از «گود» خارج شدند. آن جوان اشعارش فقط از دیوان حافظ بود و تقریباً تمامًا بحرف دال ختم میگردید. شاگردان مبهوت مانده بودند که بهروز این همه شعر نفر را که با حرف دال شروع میشود چگونه با خاطر سپرده است! عاقبت بعد از نیم ساعت، رقیب بهروز دستهایش را به علامت تسلیم بالا برد و من آن روز دریافتیم که نیوگ بهروز ذاتی است.

بالا پایین رفتن الکلنگ میدان های بازی کودکان، تابع قوانین ساده علم فیزیک است، ولی برای حرکت های عجیب الکلنگ زندگی، ما انسان ها پاسخ منطقی نداریم. وداع نابهنهگام بهروز همه را گیج کرده است. بجائی گفتن «چرا» سعی کنیم از آن همه صفات پسندیده او درس بگیریم.

در مراسم یادبود معمولاً انسان از خود میپرسد که وقتی نوبت به من برسد، در باره ام چه خواهند گفت؟ من همیشه با پشتگرمی به پسرعموی سخنور و جوانتر از خودم که حتماً بدليل رودربایستی با اطرافیان من هم که شده، مطلبی برای گفتن پیدا خواهد کرد، از این فکر آزار دهنده فرار میکرم.

تندباد تقدیر، دفتر زندگی بهروز را بی موقع بست و امشب من با نزدیک به شصت سال خاطره از او بدنیال شریک هایی هستم تا غمی که بر دلم سنگینی میکند التیام بخشم.

روی الکلنگ کودکستان شاهدخت مشهد هر بار که بهروز پنج ساله به فرشته های آن بالا بالا نزدیک میشد قهقهه میزد. من و بهروز در یک خانه بدنیا آمدیم، به یک دیستان، دیبرستان و دانشگاه رفتیم و برای چند سال بر روی یک نیمکت نشستیم. تا سن شانزده سالگی، استعداد عجیب او در امور ذوقی مانند خط، شعر، ادبیات و نویسندهایی برای من محرز شده بود. بعدها دریافتیم که هنر مردم داری را نیز باید به آن فهرست اضافه کرد. هر چه به کمال نزدیک تر میشد، نگرانی اش از اینکه خاطری را برنجاند بیشتر میگردید.

بهروز انسانی بود اهل مطالعه، با معلومات که نظریات مغایر با عقاید خود را تحمل میکرد و همین امر گفت و شنود با او را

در سوگ «بهروز»

با نهایت تأسف و تالم روز جمعه تلخ ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۹ برابر با ۲۲ ایلوں ۵۷۶۹ یکی از دوستان و همکاران عزیز و گرامی خود را در «مگیلا» از دست دادیم. بهروز دیلمانیان که یکی از بنیانگذاران و نویسنده‌گان زُبده و خوش قریحه مگیلا بود، در سر میز کار خود در منتهن، نابهنه‌گام و یکباره جان خود را از دست داد و جامعه‌ای را داغدار نمود.

ضمن تسلیت به خانواده او، همسر و فرزندان عزیزش که به آنها افتخار میکرد و مادر گرانمایه‌ی وی که ستایش مینمود، برادر و خواهران مهربان و کلیه منسوبین و دوستان و خوانندگان گرامی مگیلا که در ۲۴ سال گذشته با او بودند و از قلمش بهره می‌بردند و از عقاید و افکارش در لابلای خطوط مطالب عمیق و پیلسوفانه‌ای که می‌نگاشت، درس زندگی می‌آموختند و تشویقش می‌کردند، در زیر قسمت هایی از متن سخنرانی آقایان فتح الله همتیان و هرمز دیلمانیان را که در مراسم یادبود زنده یاد بهروز ایراد نمودند و همچنین ترجمه متن سخنرانی یاسمن دیلمانیان را درج می‌کنیم. امیدواریم همانطور که ربای یوسف بیتون در مراسم یادبود آرزو نمودند، فرزندانش میراث دار پدر، بخصوص قلم شیرین او باشد که:

چون که گل رفت و گلستان شد خراب
بوی گل را از چه جوئیم از گلاب

یادش گرامی و خاطره اش جاودان باد...

سخنان آقای فتح الله همتیان، دوست و همکار «بهروز»

است؟ پس چرا همه برای مرده‌ها ناراحت هستند و گریه می‌کنند؟ در جواب این سوال به او می‌گویند که ما برای آنها گریه نمی‌کنیم بلکه برای خودمان می‌گرییم که دیگر در میان ما نیستند. می‌شل می‌گوید که مرا قانع کردید و می‌رود پی سرنوشت. این جرقه در من اثر کرد و من را تا حدی تسلی داد. شاعر می‌گوید:

اسرار ازل را نه تو دانی و نه من
وین حرف معماً نه تو خوانی و نه من
هست از پس پرده گفتگوی من و تو
چون پرده برافتد نه تو مانی و نه من

به عقیده اینجانب ما انسانها همگی بازیکنان سناریویی هستیم که در عالم بالا نوشته شده و ما مجریان آن هستیم و هر کسی که نقش خود را بهتر بازی کند محظوظ تر می‌شود. بهروز، یکی از چهره‌های درخشان این سناریو بود که واقعاً در دل همگی جا داشت. او بهوضوح به اصول رفتار نیک، کردار نیک و پندار نیک واقف بود و اگر بخواهیم در این زمینه در وصفش صحبت کنیم می‌توان کتابها نوشت. می‌گویند: فروتنی است نشان رسیدگان کمال

که چون سوار به منزل رسید پیاده شود
بهروز یکی از این سواران بود که آنقدر کمالش بالا بود که تواضع و

با نسیمی دفتر ایام بر هم می‌خورد از ورق گردانی لیل و نهار اندیشه کن امروز شرکت ما حال و هوایی دیگر داشت. کلیه کارمندان غمگین و افسرده بودند و هیچکس حال کار کردن نداشت. همه جا صحبت از خوبیها و بزرگواریهای بهروز بود. منهم برای اینکه خود را تا حدی تسکین دهم، دست به قلم بدم تا شاید قدری آرامش بیابم. پروردگارا ما همگی کاملاً واقعیم که مرگ و زندگی در یَد قدرت توست و تو خدایی رحیم و عادل هستی و هیچ کارت بی حکمت نیست. ولی گاهی برای انسانها سوال پیش می‌آید که چرا؟ ولی متأسفانه هیچوقت جوابی قانع کننده نشیده ام.

پروردگارا، ما را عفو کن ولی امروز نیز برای من و خیلی‌ها دوباره این سوال مطرح شده که چرا بهروز؟ معمولاً در مراسم یادبود از معنویات توراه سخن می‌گویند. تا شاید تسلیی برای بازماندگان باشد. ولی گاهی در لابلای صحبت‌ها مطالبی ذکر می‌شود که بر دل می‌نشیند و جرقه‌ای می‌زند و انسان را تا حدی آرام می‌کند.

دیشب آقای نسیم بصلیان اشاره‌ای به داستانی واقعی کردند که روزی مرحوم می‌شل رجب زاده از ایشان سوال می‌کند که مگر شما همیشه تأکید نمی‌کنید که دنیای دیگر از این دنیای جسمانی بهتر

مراسم فارغ التحصیلی

از مارتی بصلی

(ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

طبق سنت این برنامه هدایای فارغ التحصیلان توسط اعضای کمیته های مختلف جامعه و افراد خیر کمک کننده به برنامه بورس های تحصیلی کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی داده شد. دو نفر از فارغ التحصیلان دبیرستانها، کیمبرلی حکیم و تیفانی اعتضامی سخنانی ایران کردند.

گزارش وامهای بدون بهره تحصیلی جامعه توسط آقای هوشنگ نعمت زاده داده شد. ایشان اعلام کردند که مبلغ کل این وامها در سال قبل بیش از ۳۵,۰۰۰ دلار بود و از بد و برنامه بورسها و وامهای تحصیلی این کمیته در سال ۱۹۹۰ تا تاریخ جون ۲۰۰۷ بیش از یک میلیون دلار بوده است.

این برنامه با سرود هتیکوا توسط دکتر گیدعون آقالر که از فارغ التحصیلان امسال بودند خوانده شد. کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی از کسانی که به برنامه وامهای بدون بهره این کمیته کمک کرده اند تشکر میکند. این کمیته همچنین از افراد زیر که در تهیه این برنامه دست داشته اند سپاسگزاری میکند: دکتر دانیل بنی لیوی مجری برنامه، خانمها ادلین دیل ابراهیمی، جودیت دیلمانی، بهناز دیلمانیان، نوشین دیلمانیان، مینو حکیمیان، مژده کریم زاده، نبلا لیوبان، استفانی نعمت زاده، میشل سبزواری و آقایان مهران اعتضامی، میکی کریم زاده، فرشاد نامدار و فرشاد رحمانان. لیست فارغ التحصیلان و رشته تحصیلی ایشان در این شماره مگیلا چاپ شده است.

مراسم فارغ التحصیلی دانشجویان و دانش آموزان جامعه امسال در روز ۲۸ ماه جون در سالن کنیسای شعره شالوم - مشهدی جوئیش سنتر در گریت نک برگزار شد. مجری برنامه دکتر دانیل بنی لیوی بود. برنامه با سرود ملی آمریکا که توسط خانم جنیفر کهنیم خوانده شد آغاز گردید. سپس ربای مردخای کهنیم فارغ التحصیلان را با برخای کهنیم دعا کردند و ربای یوسف بیتون با سخنانی تشویق کننده به فارغ التحصیلان تهنیت گفتند. خوش آمد انجمن مرکزی توسط آقای بهمن کمالی ایراد گردید.

بخاطر استقبال زیادی که سال گذشته از «کتاب سال فارغ التحصیلان» (Year Book) بعمل آمد این کتاب که شامل اطلاعات و عکسهای فارغ التحصیلان بود امسال نیز تهیه شده بود. این کار به اهتمام ادلین دیل ابراهیمی و استفانی نعمت زاده بعمل آمد.

در میان فارغ التحصیلان امسال، ۱۹ نفر تحصیلات موفق لیسانس خود را به اتمام رساندند که شامل پنج دکتر پزشکی، چهار وکیل و ده نفر فوق لیسانس بودند. طبق سنت این برنامه، هدایای این فارغ التحصیلان توسط والدینشان و یا همسرشان اهدا شد. خانم رئوت نسیمی کلاتی به نمایندگی از این گروه سخنانی ایراد نمود.

در این قسمت از برنامه از دکتر داوید نعمت زاده برای رسیدن به درجات علمی بالا و برای یاری شان با بیماران جامعه برای یافتن پزشکان حاذق تجلیل بعمل آمد. معرفی ایشان را آقای بهمن کمالی پنهان داشت.

تبریکات

مایکل و جاسلین (زر) سوود
ریموند و جودی حکیمی
جرمی و جنیفر حکیمی
مایکل و گابریئل حکیمیان
فرزاد و اوریت زر
براین و جیمی مقدم
هاریس و ملودی (کاشی) کلارک
فریبهرز و دالیدا حکیمیان

دیوید و کرن بیتون
داستین و کارن (دیلمانیان) وندر هات
مایکل و استفانی روبنی
میشل و ادین ابراهیمی
رونن و اوژنیا ایتان
رامین و بتی عبدالله زاده
اریل و دانیللا حکیمیان
کامبیز و گیسو دادرفرین

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت تولد:
گابریئل نیسان، پسر نورسیده کوشა و بزمہ لیویئیم اریه یهودا، پسر نورسیده ادوین و روت لیویان گابریئل، پسر نورسیده یورام و شیرین قصایان ارون، پسر نورسیده ریموندو و آرزو گرجیان الیاهو، پسر نورسیده بابک و جنیفر (زر) متعدد اریل، پسر نورسیده روبن و رز نسیمی ها ایال دیوید، پسر نورسیده جیکوب و آتل حکیمیان یهودا، پسر نورسیده اوان و اولین لیویئیم آشر، پسر نورسیده الیوت و بلاش نسیم لیام، پسر نورسیده فرشاد و آدبنا حکیمی جرمی، پسر نورسیده پویا و آنت دیلمانیان دانیل جیکوب، پسر نورسیده بنی و لئورا حکیم یوسف مایکل، پسر نورسیده جیکوب و هدی حکیمی نیومی، دختر نورسیده ناتان و شرلی نسیمی اویگال، دختر نورسیده ناتانیل و تالیا لیوی آنا، دختر نورسیده بیژن و میخل عناییان دانیللا دینا، دختر نورسیده روبرت و دوریت بثلی مگان، دختر نورسیده اریل و بونه (رفیع نیا) کاپلان نئومی شوشا، دختر نورسیده الی و اریکا صغیرنژاد اسکایلر تھیلا، دختر نورسیده میشل و جنیفر حاجی بای سوفیا، دختر نورسیده رونی و جنیفر کردوانی دینا براخا، دختر نورسیده سایمون و بتیا بصلائی ریچل، دختر نورسیده گای و باری گوهری

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت بزم تصاوی:

دیوید، پسر اونر و ژاکلین زبولانی
دانیل، پسر حکت و جولی نامدار
سیوان، پسر موریس و میترا هرقیا
ادن، پسر موریس و یافیت سلیمانیان
شمئول، پسر ربای و ربانیت بیتون

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت نامزدی:

تونی عزیز و استفانی نعمت زاده
دکتر جاشوا شولمن مارکوس و ساندرا سبزواری
دیوید سیانس و رجينا حکیمیان
مایکل کاویان و شینا افرا
فرشید حکیمیان و شیوا حکیمی
جاناتان زبولانی و دی کلاتی زاده
روبرت نوبخت و سارا عبدالیان

تبریکات صمیمانه ما بمناسبت ازدواج:

رادنی و دوریت حکیم
جاناتان و شارلت کاشانیان
شیمون و اویتال (آقلریان) اوتبییول

گزارش کمیته جوانان

از: نبیلا لیویان (ترجمه از متن اصلی انگلیسی)

در تل آویو بود که بمناسبت صدمین سال ایجاد این شهر ترسیم شده بود. بیش از ۲۰۰ نفر از اعضای جامعه در این برنامه شرکت کردند و با راهنمایی در منهن، شصت و یکمین سالگرد ایسرائیل را جشن گرفتند. کمیته جوانان با کمیته ایسرائیل و صیونیزم انجمن مرکزی بدبونیله از مهران اعتمادی بخاطر تلاش هایش برای برگزاری هر چه بهتر این برنامه سپاسگزاری میکند. همچنین از راهنمایی آقای بهمن کمالی متشرکیم. از کمیته جوانان افراد زیر در تهیه این برنامه همکاری نمودند که از همه آنان تشکر میکنیم:

دانیل مردخاری، ادین لیویان، فرشاد رحمانان، لئون حکیمیان، استیو کهن، میکی کریم زاده، فرشاد نامدار، دانی نامدار، ماکسین کرمیلی، شینا حکیمی، ایوان کهنهان و لورن نسیمی. و همچنین از کلیه کسانی که برای تهیه پرچم ها و کاردستی های این برنامه به ما کمک کردند سپاسگزاریم.

سفر به ایسرائیل

روز پنجمینه ۲۵ ماه جون کمیته جوانان با همکاری چند تن دیگر برنامه سالیانه «سفر به ایسرائیل» را با موفقیت ترتیب داد. امسال ۴۵ نفر از تین ایجرهای مشهدی به ایسرائیل رفتند و دو هفته بسیار خوش را در کنار یکدیگر گذراندند و با خاطرات خوشی از ایسرائیل که در همه زندگی با آنان خواهد بود بازگشتند. کمیته جوانان مفترخر است که در این سفر پرارزش با این جوانان سهیم است و خوشحالیم که جوانان عشق و پشتیبانی از کشور ایسرائیل را در این سفر می آموزنند. بدبونیله از کمکهای ارزنده آقایان برنارد لیوی، یوسف نسیمی و همچنین شینا حکیمی، ریچل کمالی، ژوف کمالی، میکی کریم زاده تشکر میکنیم. همچین از «شان حکیمی» که به تنهایی به اندازه سایرین برای تنظیم این سفرها تلاش میکند متشرکیم. و بالاخره از جاش و پاما کاشانیان که سرپرستی این سفر پرمسئولیت را بعهده گرفتند و همزمان خاطرات فراموش نشدنی برای شرکت کنندگان به یادگار گذاشتند سپاسگزاریم.

تقویم سالیانه کمیته جوانان

برای سیزدهمین سال متولی کمیته جوانان تقویم سالیانه یهودی را منتشر نمود. این تقویم که در آن ساعات روشن کردن شمع شبات و تعطیلات یهودی چاپ شده است با عکس هایی از حیوانات ایسرائیل مزین شده است. کمیته جوانان از خانواده هایی که با حمایت سخاوتمندانه خود چاپ این تقویم را امکان پذیر کرده اند سپاسگزاری میکند. همچنین کمیته جوانان از آقای مهران اعتمادی برای تهیه، طراحی و تنظیم این تقویم قدردانی میکند و بالاخره از دوست و همکار خودمان بهناز دیلمانیان سپاسگزاریم که بار دیگر با تلاش بسیار تقویم سالیانه را سرپرستی نموده و با جمع آوری بودجه و تأمین هزینه آن قبل از سال نو عبری تقویم ها را به خانه ها ارسال نمود.

کمیته جوانان مفترخر است به اطلاع برساند تا یک ماه دیگر دوره سه ساله کمیته جوانان با موفقیت بپایان میرسد. بدبونیله از اعضای کمیته جوانان برای خدماتشان قدردانی میکنیم. همچنین از جوانان جامعه نیز سپاسگزاریم که در سه سال گذشته در برنامه های کمیته جوانان شرکت نموده اند.

کمیته ورزش و تفریحات سالم

باربکیو آغاز تابستان: در روز دوشنبه ۲۵ ماه می، کمیته جوانان آخرین باربکیو این دوره را برگزار نمود. بیش از صد نفر از جوانان بین ۱۶ تا ۳۵ سال در این برنامه شرکت نمودند و همگی یک روز خوش آفتابی را با دوستان خود در محیطی صمیمی با غذاهای خوشمزه و تفریحات ورزشی گذراندند. بدبونیله از تالی لیوی، دانیل مردخاری، ادین لیویان، استیو کهن، شینا حکیمی، لئون حکیمیان، میکی کریم زاده و دیگران که در برگزاری این برنامه کمک کرده اند تشکر میکنیم.

کمیته میراث و مذهب

روش خودش تموز: کمیته جوانان برنامه ماهیانه سخنرانی «روش خودش» را دوشنبه شب ۲۲ ماه جون در منزل ریو کا سلیمانی برگزار نمود. این برنامه با شام کامل همراه بود. سخنرانی این شب بوسیله ربای بیتون تحت عنوان «اعتماد به نفس» ایراد شد. در این برنامه بسیار موفق بیش از هشتاد نفر شرکت کردند. بدبونیله کمیته جوانان از ربای یوسف بیتون و ریو کا سلیمانی و خانواده اش و همچنین جوردن کرمیلی و لئون حکیمیان برای تنظیم این برنامه تشکر میکند.

روش خودش آو: برنامه سخنرانی «روش خودش آو» سه شنبه شب ۲۵ آگوست در منزل یکی از اعضای کمیته جوانان «شینا حکیمی» برگزار شد و با شام کامل و بسیار خوب از میهمانان پذیرایی بعمل آمد. ربای بیتون در باره اهمیت دعا و عبادت صحبت کردند. بیش از صد نفر از جوانان در این شب حضور بهم رساندند. بار دیگر از ربای بیتون و شینا حکیمی و خانواده اش، همچنین جوردن کرمیلی، جنیفر نامدار و لئون حکیمیان برای تنظیم این برنامه تشکر میکنیم.

رژه استقلال ایسرائیل

روز یکشنبه ۳۱ ماه می، کمیته جوانان با همکاری کمیته ایسرائیل و صیونیزم انجمن مرکزی در رژه روز استقلال ایسرائیل شرکت نمودند. از آنجا که در این رژه افراد جامعه از همه گروه های سنتی شرکت می کنند، سال گذشته کمیته جوانان تصمیم گرفت که برای برنامه ریزی و سازماندهی این برنامه از انجمن مرکزی تقاضای کمک نماید.

امسال برای نقاشی روی تی شرت هایی که در این روز شرکت کنندگان به تن میکنند، مسابقه ای ترتیب داده شده که دیوید دیل برند طرح تی شرت گردید. این طرح نقاشی «میدان دیزینگوف»

گزارش انجمن مرکزی

از افرائیم امین اف
(ترجمه از متن اصلی انگلیسی) جولای - ۲۰۰۹ - ۱۳۹۸

خط مشی برای جشن ها

خط مشی تعیین شده توسط انجمن مرکزی تاکنون بدون هیچگونه شکایتی رعایت شده است. در ماه آگوست در مقابل ده جشن ازدواج هیچ جشن بر میتصوّرا یا بت میتصوّرا برگزار نشد. انجمن مرکزی موضوع را پیگیری کرده جویای نظریات مردم میباشد.

دیدار با نوریل روبنی

در ماه جولای جامعه ما از دکتر نوریل روبنی استقبال کرد. وی در باره آینده اقتصاد بیاناتی ایراد نمود که با استقبال جامعه روبرو شد. از طرف کمیته فرهنگ و تحصیلات عالی که نامبرده مبلغی به آن اهداء خواهد کرد، لوحه ای به دکتر روبنی تقدیم شد. سپس به افتخار ایشان پذیرایی با ناهار در رستوران کاسپین گلات انجام شد.

بودجه

نظر به شرایط اقتصادی، انجمن مرکزی در تلاش برای موازنۀ بودجه، ریای ها و کلیۀ کارمندان و کارکنان جامعه با ده درصد کاهش حقوق در سال آینده موافقت نمودند. ما از همکاری آنها متشرکیم.

کاود در ایام موعدها

با لطف اعضای جامعه، کاودهای امسال در ایام روش هشانا، یوم کیپور و موعد سوکوت فقط اندکی کمتر از سال گذشته بود و تقریباً با مخارج جامعه همخوانی دارد. از همه اعضای جامعه درخواست میکنیم که کاودهای خود را هر چه زودتر پرداخته و حمایت خود را در طول سال ادامه دهند.

امنیت

به کمک چندین عضو فعال جامعه امور مربوط به امنیت جامعه در یانگ مشهدی جوئیش ستر به سطح بالاتری ارتقاء یافت. به داوطلبان تعلیمات شخصی (کاراته و جودو) داده میشود و همچنین در زمان خدمت میتوانند از طریق رادیو با هم تماس بگیرند. امیدواریم این امکانات در آینده نزدیک شامل مجموعه شعره شالوم نیز بشود.

نصب لوحة

در طول تابستان گذشته کمیّه مخصوص لوحة، طرح لوحة ای را که شامل نام افراد خیر جامعه میباشد کامل نمود که در آینده نزدیک در یانگ مشهدی جوئیش ستر نصب خواهد شد. دیوار آجری مخصوص و همچنین ده فرمان مربوط به دیوار بیرون هیصال آمده شده است. برای کمک مالی به این پروژه هنوز وقت باقی است.

قرارداد بین فدراسیون یهودیان ایرانی آمریکا و جامعه متحد یهودیان مشهدی آمریکا

قرارداد یک ساله ای بین فدراسیون یهودیان ایرانی آمریکا (IAJF) و جامعه یهودیان مشهدی مقیم آمریکا (UMJCA) متعهد (GMJF) شد. بموجب این قرارداد، فدراسیون موافقت کرد که مبلغ معینی از پول جمع آوری شده از افراد مشهدی را که در ضیافت شام ماه نوامبر برقرار خواهد شد صرف برنامه های جامعه مشهدی در کشور اسرائیل کنند. در عوض جامعه مشهدی متعهد میشود که جداگانه برنامۀ عمده جمع آوری پول برای اسرائیل برگزار نکند. بعد از این ضیافت برنامۀ جمع آوری پول در مقیاس کوچکتری مجاز خواهد بود.

فدراسیون جهانی یهودیان مشهدی (GMJF)

چند عضو انجمن مرکزی در اولین نشست فدراسیون جهانی یهودیان مشهدی در ششم جولای ۲۰۰۹ در یروشالیم شرکت نمودند. در این نشست که با موفقیت برگزار شد موضوعات زیر مطرح گردید:

- لزوم رابطه نزدیکتر بین یهودیان مشهدی اسرائیل و مشهدی های سایر کشورها
- خطر جذب یهودیان مشهدی به سایر مذاهب
- لزوم یک مرکز میراث مشهدی یا موزه ای برای نگهداری آثاری از جامعه که به حفظ هویت جامعه کمک کند.

شعره طوا

بر طبق یک قرارداد، اموال کنیسای شعره طوا به جامعه یهودیان مشهدی مقیم آمریکا واگذار میشود. این اموال شامل خانه سالمدان در اسرائیل نیز میشود ولی گورستان مشهدی ها در لانگ آیلند در این قرارداد گنجانده نشده است.

نظر به اینکه این اموال مربوط به یک مؤسسه غیر اتفاقی میباشد انتقال آنها باید به تأیید دادستانی برسد، لذا مراحل انتقال چند ماهی بطول خواهد انجامید.

دبستان ویژه

با در نظر گرفتن هزینه زیاد تحصیلات یشیوائی، گروهی از اولیای کودکان تحقیقاتی در مورد امکان احداث دبستان ویژه یهودیان مشهدی در گریت نک آغاز کرده اند. هزینه اداره دبستانهای ویژه که برنامه های غیر مذهبی را تدریس میکند بمحض قراردادی به عهده دولت خواهد بود. تعلیمات مذهبی باید بعد از ساعت درس و با هزینه شخصی انجام گیرد.

مَقْرِبَةٌ

Megillah

مگیلا نشریه ای است غیر انتفاعی از انتشارات:

کمیته جوانان مشهدی

والد چالیری مشهد

وابسته به سازمان

يهودیان متحده مشهدی آمریکا

آدرس مکاتباتی:

Mashadi Youth Committee

P.O. BOX 222031, Great Neck, NY 11022-2031

Phone: (516) 829-3443 • Fax: (516) 829-2822

E-mail: MYCny@aol.com

مدیریت:

بهناز دیلمانیان

هیئت نویسندگان:

مهران اعتصامی، یوسف دادوزاده، جاسمین دیلمانیان

نویسندگان و مترجمین همکار:

حشمت بصلی، میشل دیلمانی، منصور کریم زاده،
دکتر فرخ دیلمانیان، هرمز دیلمانیان، داریوش رحمانی،
بهمن کمالی، برنارد لیوی، روبرت لیوی

ضمیمه جوانان:

جاسمین دیلمانیان

تاپ ست و صفحه آرایی: بهناز دیلمانیان

عکسها: میکی کریم زاده

هیئت مشاوران - سردبیران سابق مگیلا:

لاله آشر، میشل دیلمانی، نانسی حکیمیان،
لوئی عبرانی، بهمن کمالی، برنارد لیوی، ناتاشا نسیمی

لیست پستی آبونمان: مهتاب اعتصامی

تبیغات: بهناز دیلمانیان

حسابدار کمیته جوانان: استیو کهن

ساخر همکاران در قسمت پخش:

تالیا ذیبی (دیلمانیان)، امیل بن داوید، لون حکیمیان، استیو کهن

شیتا حکیمی، ریچل حکیمی، تریسی کهن، ایتان کهن

مگیلا برای تأمین قسمتی از مخارج خود آگهی دریافت میکند.
مگیلا مسئولیت صحت کشروت مؤسسات آگهی دهنده را بعهده نمیگیرد.

چاپ در ایالات متحده آمریکا

فهرست مطالب

۱	درگذشت نابهنهگام یک شخصیت استثنائی
۴	گزارش انجمان مرکزی
۵	گزارش کمیته جوانان
۶	تبریکات
۷	مراسم فارغ التحصیلی
۸	در سوگ «بهروز»
۱۰	در سوگ پدرم
۱۱	گذر از هفت وادی عشق
۱۲	تعديل شرایط وام
۱۳	گزارش اقتصادی
۱۴	از گوشه و کنار
۱۶	تفسیر سیاسی
۱۹	پزشکی
۲۳	کوچ ما از مشهد
۲۶	جامعه یهودی اوکراین
۲۸	از میان نامه های خوانندگان
۳۱	ریشه های تاریخی امثال و حکم
۳۲	جدول و سرگرمی
۳۳	عطیر شکوفه ها
	ضمیمه فدراسیون جهانی یهودیان مشهدی
۲۷	کمکهای مالی به مگیلا

عکسهای روی جلد:

زنده یاد بهروز دیلمانیان (۱۹۴۸ - ۲۰۰۹)
عکسهایی از فدراسیون جهانی یهودیان مشهدی در اسرائیل -
تابستان ۲۰۰۹

Because getting a new car should be a great experience

ANY MAKE AND MODEL
LEASING /SALES /FINANCING

Over 10 years
experience
with thousands
of satisfied clients

Best
Prices

We deliver your new car
right to your door
and we'll return your
previous lease

Simon Ghassabian

516-423-2822

www.leasingdirectli.com

در گذشت نابهنه‌گام یک شخصیت استثنائی

از: بهمن کمالی

بهروز، شوهر و پدری مهربان بود و با فامیل اش وقت می‌گذاشت و علاقه زیادی به مهمانداری و پذیرایی داشت.

کسانیکه با بهروز سر و کار داشتند او را بعنوان یک انسان سخت کوش، امین، خلاق و خوش مشرب می‌شناختند. او افرادی را که با آنها در کسب و کار تماس داشتند مجذوب خود می‌کرد. برای نمونه یکی از طرف های کار او در آسیا برای ادای احترام آخرین به بهروز از هنگ کنگ به نیویورک پرواز کرد و روز بعد از مراسم یادبود به کشورش برگشت.

بهروز در کارهای اجتماعی جامعه فعالیت داشت و از پایه گذاران سیستم کنونی انجمن مرکزی بود.

وی فعالیت اجتماعی خود را در کمیته جوانان از اوائل ورود خود به آمریکا در اوائل دهه ۸۰ شروع کرد و مهره اصلی کمیته جوانان وقت بود.

بهروز حامی تحصیلات عالیه بود و جزو بانیان نشریه مگیلا و در هیئت تحریریه نشریه مگیلا تا آخرین روزهای زندگی اش فعالیت داشت.

پس از ورود جامعه به گریت نک، ریاست کمیته اساسنامه را بعده داشت و دو دوره متولی عضو هیئت انجمن مرکزی بود و بعد شورای نظارت را رهبری می‌کرد.

بهروز تاریخ جامعه مشهدی را که توسط آقای سلیمان کابلی و امیر کهن جمع آوری شده بود تنظیم کرده و بصورت قابل چاپ درآورد که بعنوان کتاب «دو قرن مقاومت» بچاپ رسی.

خطارات او نه تنها سالها در میان جامعه یهودیان مشهدی بجا می‌ماند بلکه نسل های آینده در مورد روانشاد بهروز دیلمانیان مسلمان صحبت خواهند کرد و جامعه اسما او را قطعاً زنده نگاه خواهد داشت.

جامعه مشهدی، بهروز دیلمانیان را که یکی از شخصیت های استثنائی جامعه خود بود اخیراً در سن ۶۱ سالگی از دست داد.

بهروز (نیسان بر شیمعون) در سال ۱۹۴۸ در اواخر اقامت جامعه در مشهد متولد شد و تحصیلات ابتدائی خود را در مشهد و دبیرستانی اش را در تهران و دانشگاهی اش را در اسرائیل گذراند.

فوت ناگهانی بهروز نه تنها فامیل و دوستان و همکارانش را تکان داد بلکه تمام جامعه مشهدی را در طول یک هفته قبل از روش هشانا غم زده کرد.

بهروز شخصی باهوش، تحصیل کرده و از استعدادهای متعددی برخوردار بود و بهمین

دلیل در زمینه های مختلف دوستان متعددی داشت. وی اهل مطالعه، هنردوست و علاقمند به موسیقی اصیل ایرانی بود و اشعار متعددی از اغلب شاعران ایرانی را حفظ داشت.

او به دین یهود عشق می‌ورزید و سخنرانی قوی بود و مادام از اخبار و واقعیع کشور اسرائیل با خبر بود و پیشرفت های اسرائیل را دنبال می‌کرد. گذشته از هوش سرشار و علاقه به علم و هنر و موسیقی و ادبیات، شخصی متواضع، فروتن، آقامنش و تربیت اجتماعی غنی داشت.

وی در فرهنگ های مختلف جهان مطالعات زیادی داشت و شخصی بذله گو، رفیق دوست، علاقمند به طبیعت و عکسبرداری بود و اغلب گیاهان را به دقت و اسم می‌شناخت.

بهروز همیشه در حال مطالعه بود و کتابخانه وسیعی در منزل خود داشت. از حسادت، دوروثی، تظاهر، رقابت و تمام صفات بد دور بود و سرمشی بود برای همه ما چون از مفهوم زندگی درک عمیقی داشت.